

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1782/2003,

annettu 29 päivänä syyskuuta 2003,

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta

SISÄLLYSLUETTELO

		Sivu
I OSASTO	SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT	7
II OSASTO	YLEISET SÄÄNNÖKSET	8
1 luku	Täydentävät ehdot	8
2 luku	Tuen mukauttaminen ja rahoituskuri	9
3 luku	Maatilojen neuvontajärjestelmä	10
4 luku	Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä	10
5 luku	Muut yleiset säännökset	13
III OSASTO	MAATILAN TILATUKIJÄRJESTELMÄ	14
1 luku	Yleiset säännökset	14
2 luku	Määrän vahvistaminen	15
3 luku	Tukioikeudet	16
1 jakso	Pinta-alaan perustuvat tukioikeudet	16
2 jakso	Tukioikeudet, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä	18
4 luku	Maankäyttö tilatukijärjestelmässä	19
1 jakso	Maan käyttö	19
2 jakso	Kesannointioikeudet	19
5 luku	Alueellinen ja vapaaehtoinen täytäntöönpano	21
1 jakso	Alueellinen täytäntöönpano	21
2 jakso	Osittainen täytäntöönpano	23
3 jakso	Vapaaehtoiset poissulkemiset	25
4 jakso	Vapaaehtoinen siirtyminen	25
IV OSASTO	MUUT TUKIJÄRJESTELMÄT	26
1 luku	Durumvehnän erityinen laatupalkkio	26
2 luku	Valkuaiskasvipalkkio	26

		Sivu
3 luku	Riisin lajikohtainen tuki	27
4 luku	Pähkinöiden pinta-aratuki	27
5 luku	Energiakasvien tuki	29
6 luku	Täkkelysperunan tuki	29
7 luku	Lypsylehmäpalkkiot ja lisätuet	30
8 luku	Erityinen aluetuki peltokasveille	31
9 luku	Siementuki	31
10 luku	Peltokasvien pinta-aratuki	31
11 luku	Lammas- ja vuohipalkkiot	35
12 luku	Naudan- ja vasikanlihan tuet	37
13 luku	Palkoviljan tuki	45
V OSASTO	SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET	46
LIITE I	Luettelo 1 artiklan mukaiset perusteet täyttävistä tukijärjestelmistä	53
LIITE II	12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansallisten enimmäismäärät	55
LIITE III	3 ja 4 artiklassa tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimukset	56
LIITE IV	5 artiklassa tarkoitettu hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimus	58
LIITE V	26 artiklassa tarkoitettujen yhteensopivien tukijärjestelmien	59
LIITE VI	Luettelo 33 artiklassa tarkoitettuun tilatukseen liittyvistä suorista tuista	60
LIITE VII	37 artiklassa tarkoitettujen viitemäärän laskeminen	61
LIITE VIII	41 artiklassa tarkoitettujen kansallisten enimmäismäärät	64
LIITE IX	Luettelo 66 artiklassa tarkoitetuista peltokasveista	65
LIITE X	74 artiklassa tarkoitettujen durumvehnän perinteiset tuotantoalueet	66
LIITE XI	Luettelo 99 artiklassa tarkoitetuista siemenlajeista	68

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

sekä katsoo seuraavaa:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

(1) Yhteisen maatalouspolitiikan eri tilatukijärjestelmiin sisältyville suorille tuille olisi vahvistettava yhteiset edellytykset.

(2) Suorien tukien täysimääräinen maksaminen olisi liitettävä maatalousmaahan, -tuotantoon ja -toimintaan liittyvien sääntöjen noudattamiseen. Kyseisten sääntöjen avulla yhteisiin markkinajärjestelyihin olisi sisällytettävä ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta, eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja hyvän maatalouden ja ympäristön perusvaatimukset. Jos nämä perusvaatimukset eivät täyty, jäsenvaltioiden olisi evättävä suora tuki kokonaan tai osittain käyttäen apunaan suhteellisia, puolueettomia

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 208, 3.9.2003, s. 64.

⁽³⁾ Lausunto annettu 2. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- ja asteittaisia perusteita. Tällaiset epäämiset eivät rajoita muiden voimassa olevien tai myöhemmin säädettävien yhteisön tai kansallisen lain säännösten soveltamista.
- (3) Maatalousmaasta luopumisen välttämiseksi ja maan säilyttämiseksi viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa olisi vahvistettava vaatimukset, joiden olisi perustuttava hyvään viljelykäytäntöön, jonka perusta saattaa olla jäsenvaltioiden säännöksissä. Tämän vuoksi on aiheellista vahvistaa yhteisön kehys. Jäsenvaltioiden tämän kehyksen mukaisesti vahvistamissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon asianomaisten viljelyalojen erityisominaisuudet, myös maaperä- ja ilmasto-olot, nykyiset viljelyjärjestelmät (maankäyttö, vuoroviljely, viljelykäytännöt) ja tilarakenteet.
- (4) Koska pysyvillä laitumilla on myönteisiä ympäristövaikutuksia, on aiheellista hyväksyä toimenpiteitä, joilla kannustetaan nykyisten pysyvien laidunten säilyttämiseen entisellään ja vältetään suurten alueiden muuttaminen peltomaaksi.
- (5) Jotta saavutettaisiin parempi tasapaino kestävä maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtäävien toimintavälineiden välillä, käyttöön olisi pakollisena otettava suorien tukien asteittainen vähennysjärjestelmä koko yhteisössä vuosina 2005–2012. Kaikkia tietyn määrän ylittäviä suoria tukia olisi vuosittain alennettava tietyillä prosenttimäärillä. Saavutettuja säästöjä olisi käytettävä maaseudun kehittämissuunnitelmiin sisältyvien toimenpiteiden rahoittamiseksi ja jaettava jäsenvaltioiden kesken myöhemmin määriteltävien objektiivisten perusteiden perusteella. On kuitenkin aiheellista säätää, että tietyn prosenttiosuuden kyseisistä määristä olisi jäätävä siihen jäsenvaltioon, jossa ne ovat kertyneet. Vuoteen 2005 saakka jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999⁽¹⁾ mukaisia, tuen mukauttamista koskevia voimassa olevia sääntöjä vapaaehtoisesti.
- (6) Sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät määrät (alaotsake 1a) eivät ylitä rahoitusnäkymissä vahvistettuja vuotuisia enimmäismääriä, on aiheellista säätää rahoitusmekanismista, jolla suoria tukia voidaan tarvittaessa mukauttaa. Suorien tukien mukautus olisi vahvistettava, kun ennusteet osoittavat, että alaotsake 1a, johon liittyy 300 miljoonan euron turvamarginaali, ylittyy tietynä varainhoitovuotena.
- (7) Ottaen huomioon rukiin intervention poistamisesta aiheutuvat rakennesopeutukset on aiheellista säätää tiettyjen rukiin tuotantoalueiden osalta siirtymätoimenpiteistä, jotka rahoitetaan tuen mukauttamisesta kertyneistä varoista.
- (8) Jotta viljelijät voisivat täyttää nykyaikaista korkealaatuista maataloutta koskevat vaatimukset, jäsenvaltioiden on tarpeen ottaa käyttöön kattava järjestelmä kaupallisille tiloille suunnatuista neuvontapalveluista. Maatilojen neuvontajärjestelmän olisi lisättävä viljelijöiden tietämystä materiaaliavirroista ja maatalan toiminnoista, joita koskevat ympäristöön, elintarvikkeiden turvallisuuteen, eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvät vaatimukset, järjestelmän kuitenkin mitenkään vaikuttamatta viljelijöiden velvollisuuksiin ja vastuuseen noudattaa näitä vaatimuksia.
- (9) Maatilojen neuvontajärjestelmän käyttöönoton helpottamiseksi jäsenvaltioille olisi annettava määräaika järjestelmän perustamiseksi. Järjestelmään liittymisen olisi oltava vapaaehtoista viljelijöille, ja etusija olisi asetettava sellaisille viljelijöille, joiden suorat tuet ylittävät tietyn tason vuosittain. Koska kyseessä on viljelijöille tarjottu neuvontapalvelu, neuvonnan yhteydessä saadut tiedot on aiheellista säilyttää luottamuksellisina lukuun ottamatta tapauksia, joissa yhteisön tai kansallisia lakeja on rikottu vakavasti.
- (10) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽²⁾ 8 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistuakseen Euroopan maatalouden ohjauksen ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettavien toimien tosiasiallisesta ja asianmukaisesta toteuttamisesta sekä estääkseen ja rangaistakseen sääntöjenvastaisuudet.
- (11) Hallinto- ja valvontamekanismien tehokkuuden ja käytökelpoisuuden parantamiseksi on tarpeen mukauttaa tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmisyshallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3508/92⁽³⁾ säädettyä järjestelmää, jotta siihen voidaan sisällyttää maatalon tilatukijärjestelmä, durumvehnä, valkuaiskasveja, energiakasveja, riisiä, perunatärkkelystä ja pähkinöitä, maitoa, siemeniä ja palkokasveja koskevat tukijärjestelmät ja erityiset aluetuet sekä täydentäviä ehtoja, tuen mukauttamista ja maatilojen neuvontajärjestelmää koskevien sääntöjen soveltamisen valvonta. On tarkoituksenmukaista säätää mahdollisuudesta liittää järjestelmään myöhemmin muita tukijärjestelmiä.
- (12) Tehokkaan valvonnan takaamiseksi ja sen estämiseksi, että tukihakemus voitaisiin samassa jäsenvaltiossa esittää eri maksajavirastoissa useita kertoja, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön yhtenäinen järjestelmä. Siihen kirjataan tunnistetiedot niistä viljelijöistä, jotka jättävät yhdenmetyt järjestelmän soveltamisalaan kuuluvia tukihakemuksia.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 495/2001 (EYVL L 72, 14.3.2001, s. 6).

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1244/2001 (EYVL L 173, 27.6.2001, s. 1).

- (13) Yhdennetyin järjestelmän eri osien tavoitteena on tehostaa hallintoa ja valvontaa. Tämän vuoksi tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomien yhteisön järjestelmien osalta jäsenvaltioilla olisi oltava lupa käyttää järjestelmää hyväkseen toimimatta kuitenkaan asiaa koskevien säännösten vastaisesti.
- (14) Järjestelmän monimutkaisuuden ja käsiteltävien hakemusten suuren määrän vuoksi on välttämätöntä käyttää asianmukaisia teknisiä apukeinoja ja hallinto- ja valvontamenetelmiä. Sen vuoksi yhdennettyyn järjestelmään on jokaisessa jäsenvaltiossa sisällyttävä tietokonepohjainen tietokanta, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä, viljelijöiden tukihakemukset, yhdenmukaistettu valvontajärjestelmä ja tilatukijärjestelmän osalta tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä.
- (15) Jotta kerätyt tiedot voidaan käsitellä ja niitä voidaan käyttää tukihakemusten tarkastamisessa, on tarpeen ottaa käyttöön tehokkaat tietokonepohjaiset tietokannat, jotka mahdollistavat erityisesti ristiintarkastukset.
- (16) Viljelylohkojen tunnistaminen on olennainen osa pinta-alaperusteisten järjestelmien asianmukaista soveltamista. Kokemus on osoittanut tiettyjä puutteita nykyisissä menetelmissä. Sen vuoksi on syytä säätää tunnistusjärjestelmästä, jonka perustamisessa voidaan tarvittaessa turvautua kaukokartoitukseen.
- (17) Yksinkertaisuuden vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava lupa säätää useita tukijärjestelmiä koskevan yhden ainoan hakemuksen jättämisestä ja vuotuisten hakemusten korvaamisesta monivuotisella, vuosittain pelkäästään vahvistettavalla hakemuksella.
- (18) Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää tuen mukautuksesta johtuvista vähennyksistä saatavia määriä tiettyihin Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ säädettyyn maaseudun kehittämistukeen liittyviin täydentäviin toimenpiteisiin.
- (19) Koska täydentävien ehtojen perusteella käyttöön tulevia määriä ei voida ennakoita tarpeeksi ajoissa, jotta ne voitaisiin käyttää maaseudun kehittämistukeen liittyviin täydentäviin toimenpiteisiin, nämä määrät olisi tilittävä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastolle jäsenvaltiolle jätettävää tiettyä prosenttiosuutta lukuun ottamatta.
- (20) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi maksettava säädettyjen maksuaikojen kuluessa yhteisön tukijärjestelmien mukaiset tuet täysimääräisesti edunsaajille, jollei tässä asetuksessa säädettyistä tuen vähennyksistä muuta johdu.
- (21) Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisissa tukijärjestelmissä säädetään suorasta tilatuesta erityisesti maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi. Tämä tavoite liittyy läheisesti maaseutualueiden säilyttämiseen. Yhteisön varojen virheellisen kohdentamisen estämiseksi tukea ei pitäisi maksaa viljelijöille, jotka ovat keinotekoisesti luoneet tukien saamiseen vaaditut edellytykset.
- (22) Yhteiset tukijärjestelmät on tarvittaessa lyhyessä ajassa mukautettava tapahtuneeseen kehitykseen. Edunsaajat eivät näin ollen voi olettaa tukiedellytysten pysyvän muuttumattomina, vaan heidän olisi oltava valmiita siihen, että järjestelmiä saatetaan tarkistaa markkinakehityksen perusteella.
- (23) Koska suorilla tuilla on merkittäviä talousarviovaikutuksia, yhteisön järjestelmiä olisi arvioitava tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta nämä vaikutukset voitaisiin arvioida paremmin.
- (24) Yhteisön maatalouden kilpailukyvyin parantaminen sekä elintarvikkeiden laadun ja ympäristövaatimusten edistäminen merkitsevät väistämättä maataloustuotteiden virallisten hintojen laskua ja tuotantokustannusten nousua yhteisön maatiloilla. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi sekä markkinasuuntautuneemman ja kestävämmän maatalouden edistämiseksi on tarpeen täydentää siirtymistä tuotantotuesta tuottajatukseen ottamalla käyttöön tuotantomääristä riippumattoman maatilakohtaisen tilatuen järjestelmä. Tuen irrottaminen tuotantomääristä ei muuta viljelijöille tosiasiallisesti maksettavia määriä mutta parantaa huomattavasti tilatuen tehokkuutta. Tämän vuoksi on aiheellista asettaa tilatuen edellytykseksi se, että noudatetaan ympäristöä, elintarviketurvallisuutta, eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevia vaatimuksia ja että maatila säilytetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa.
- (25) Tällaisessa järjestelmässä viljelijän useista eri järjestelmistä saamat nykyiset suorat tuet olisi yhdistettävä tilatueksi, joka määräytyy viitekauden aiempien oikeuksien perusteella ja joka on mukautettu Agenda 2000:n yhteydessä käyttöön otettujen toimenpiteiden täydellisen toteuttamisen ja tällä asetuksella vahvistettujen tukimäärien muutosten ottamiseksi huomioon.
- (26) Koska hallinnon yksinkertaistamisesta saatava hyöty kasvaa, jos järjestelmään sisällytetään useita eri aloja, järjestelmän olisi ensimmäisessä vaiheessa katettava kaikki peltokasvijärjestelmään kuuluvat tuotteet sekä palkoviljat, siemenet, naudanliha ja lampaanliha. Järjestelmään olisi myös sisällytettävä riisin ja durumvehnän tarkistetut tuet sekä maitoalan tuki sen jälkeen, kun uudistus on pantu täytäntöön kaikilta osin. Järjestelmään olisi myös sisällytettävä tärkkelysperunan ja kuivatun rehun tuet, mutta jalostusteollisuuden osalta olisi säilytettävä erillinen tuki.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

- (27) Hampun osalta olisi säädettävä erityisistä toimenpiteistä, jotta laittomia viljelyksiä ei voitaisi katkea tilatukseen oikeutettujen viljelysten joukkoon, mikä vaikuttaisi haitallisesti hampun yhteiseen markkinajärjestelyyn. Tämän vuoksi olisi säädettävä pinta-alatuen myöntämisestä ainoastaan sellaisille viljelyaloille, joille kylvetyt hamppulajikkeet antavat tietyt takeet psykotrooppisten aineiden pitoisuudesta. Viittaukset kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1673/2000 ⁽¹⁾ säädettyihin erityistoimenpiteisiin olisi näin ollen mukautettava.
- (28) Viljelijöille olisi annettava täysi vapaus valita maillaan viljelemänsä tuotteet, myös tuotteet, joista edelleen maksetaan tuotantomäärästä riippuvaa tukea, sillä tämä lisäisi markkinasuuntautuneisuutta. Näin ollen tilatuen saannin edellytyksenä ei pitäisi olla jonkin tietyn tuotteen tuotanto. Kilpailun vääristymien välttämiseksi eräät tuotteet olisi kuitenkin suljettava tukikelpoisella maalla tapahtuvan tuotannon ulkopuolelle.
- (29) Jotta voidaan vahvistaa määrä, joka viljelijän olisi uudessa järjestelmässä saatava, on aiheellista viitata hänelle viitekaudella myönnettyihin määriin. Erityistilanteiden varalta olisi perustettava kansallinen varanto. Kyseisen varannon avulla voidaan myös helpottaa uusien viljelijöiden osallistumista järjestelmään. Tilatuki olisi vahvistettava tilakohtaisesti.
- (30) Tilan saama kokonaismäärä olisi jaettava osiin (tukioikeudet), ja siihen olisi yhdistettävä tietty määriteltävä määrä tukikelpoisia hehtaareita, jotta palkkio-oikeuksien siirtoa voidaan helpottaa. Jotta vältettäisiin keinottelumielessä tehdyt siirrot, jotka johtaisivat tukioikeuksien kasautumiseen ilman vastaava maatalouspohjaa, tuen myöntämiseksi on aiheellista säätää yhteydestä tukioikeuksien ja tietyn tukikelpoisten hehtaarien määrän välillä sekä mahdollisuudesta rajata oikeuksien siirto tietylle alueelle. Olisi säädettävä erityissäännökset tuelle, joka ei ole suoraan pinta-alaperusteista, ja huomioon olisi otettava lampaan- ja vuohenkasvatuksen erityisluonne.
- (31) Jotta varmistettaisiin, ettei tuen ja oikeuksien kokonaistaso ylitä nykyisiä talousarviovaroja yhteisön, kansallisella ja tarvittaessa alueellisella tasolla, on aiheellista säätää kansallisista enimmäismääristä, jotka lasketaan asianomaisissa tukijärjestelmissä tukien maksamiseksi kussakin jäsenvaltiossa viitekauden aikana ja myöhemmät mukautukset huomioon ottaen myönnettyjen kaikkien varojen yhteissummasta. Suhteellisia vähennyksiä olisi sovellettava, jos kokonaismäärä ylittyy.
- (32) Peltokasvien kesannointiedellytykset olisi pidettävä voimassa, jotta voitaisiin säilyttää viljelykäytöstä poistamisesta aiheutuvat, tarjonnan valvontaa koskevat edut samalla kun vahvistetaan siihen liittyviä uuden tukijärjestelmän mukaisia ympäristöetuja.
- (33) Jotta erityistilanteissa voitaisiin toimia joustavasti, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus määritellä tietynlainen tasapaino tilakohtaisten tukioikeuksien ja alueellisten tai kansallisten keskiarvojen välille sekä nykyisten tukien ja tilatuen välille. Olisi säädettävä erityisestä poikkeuksesta hedelmiä ja vihanneksia sekä ruokaperunaa koskevaan viljelykieltoon, jotta alueellistamistapauksissa voitaisiin ehkäistä tuotantohäiriöt, samalla kun kilpailun vääristymisen vaikutukset minimoidaan. Jotta tietyn jäsenvaltion maatalouden erityisolosuhteet voitaisiin ottaa huomioon, on lisäksi aiheellista antaa sille mahdollisuus pyytää siirtymäkautta tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa varten siten, ettei ylitetä tilatukijärjestelmälle vahvistettuja talousarvion enimmäismääriä. Jos siirtymäkauden aikana ilmenee vakavia kilpailun vääristymiä ja jotta varmistettaisiin yhteisön kansainvälisten velvoitteiden noudattaminen, komission on voitava toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä tällaisten tilanteiden käsittelemiseksi.
- (34) Kun kyse on vapaaehtoisesta tai siirtymäkauden täytäntöönpanosta, on viljelijöiden oikeutettujen odotusten turvaamiseksi aiheellista asettaa määräaika, johon mennessä jäsenvaltioiden on tehtävä päätöksensä tilatukijärjestelmän soveltamisesta. Lisäksi olisi nykyisten järjestelmien jatkumisen varmistamiseksi vahvistettava tietyt tukikelpoisuusedellytykset siten, että komissiolle jätetään toimivalta säätää täytäntöönpanosäännöistä.
- (35) Jotta durumvehnän tuotantoasema voitaisiin säilyttää perinteisillä tuotantoalueilla samalla kun parannetaan tuen myöntämistä tietyt vähimmäislaatuvaatimukset täyttävälle durumvehnälle, on aiheellista vähentää siirtymäkauden ajan nykyistä perinteisten alueiden durumvehnän lisätukea ja poistaa määriteltyjen alueiden erityistuki. Tukea olisi myönnettävä ainoastaan sellaiselle durumvehnäviljelmille, joilla viljellään suurimoiden ja pastavalmisteiden tuotantoon soveltuvaa durumvehnää.
- (36) Jotta paljon valkuaista sisältävien kasvien asema vahvistuisi ja näiden kasvien tuotantoa kannustettaisiin entistä enemmän, on aiheellista säätää näitä kasveja tuottaville viljelijöille maksettavasta lisätuesta. Uuden järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tietyt tukikelpoisuusedellytykset. Olisi määriteltävä taattu enimmäispinta-ala ja sovellettava suhteellisia vähennyksiä, jos taattu enimmäispinta-ala ylittyy.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 16, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 651/2002 (EYVL L 101, 17.4.2002, s. 3).

- (37) Jotta riisintuotannon asema säilyisi perinteisillä tuotantoalueilla, on aiheellista säätää riisintuottajille maksettavasta lisätuesta. Uuden järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tietyt tukikelpoisuusedellytykset. Olisi vahvistettava kansalliset perusalat ja sovellettava vähennyksiä, jos nämä alat ylittyvät.
- (38) Pähkinäalalle olisi vahvistettava uudet järjestelyt, jotta vältettäisiin pähkinäntuotannon loppuminen perinteisillä alueilla ja tästä aiheutuvat kielteiset ympäristöön, maaseutuun, yhteiskuntaan ja talouteen kohdistuvat seuraukset. Uusien järjestelyjen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava tietyt tukikelpoisuusedellytykset, myös puiden vähimmäistiheys ja palstakoko. Erityistarpeitten täyttämiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus säätää lisätuesta.
- (39) Talousarvion ylittymisen välttämiseksi olisi määriteltävä taattu enimmäispinta-ala ja sovellettava suhteellisia vähennyksiä, jos se ylittyy. Nämä vähennykset olisi keskitettävä jäsenvaltioihin, joissa taattu enimmäispinta-ala ylittyy. Tasapainoisen soveltamisen takaamiseksi koko yhteisössä tämä ala olisi jaettava suhteessa jäsenvaltioiden pähkinäntuotantoaloihin. Jäsenvaltioiden olisi vastattava alojen jakamisesta alueellaan. Aloille, joille on laadittu parantamissuunnitelma, olisi myönnettävä uuden järjestelmän mukaista tukea vasta kun suunnitelma umpeutuu.
- (40) Jotta hyödynnettäisiin parantamissuunnitelmista saatavaa hyötyä tarjonnan uudelleenryhmittelyssä, jäsenvaltiot voivat asettaa yhteisön ja kansallisen tuen saamisen edellytykseksi jäsenyyden tuottajaorganisaatiossa. Häiriöiden välttämiseksi on varmistettava joustava siirtyminen uuteen järjestelmään.
- (41) Energiakasveja tuetaan tällä hetkellä tarjoamalla mahdollisuus kasvattaa teollisuuden tarpeisiin tarkoitettuja viljelykasveja kesantomaalla. Suurin osa kesantomaan non-food -tuotannosta on energiakasveja. Olisi vahvistettava energiakasvien erityistuki, jonka tavoitteena on hiilidioksidipäästöjen vähentäminen. Olisi määriteltävä taattu enimmäispinta-ala ja sovellettava suhteellisia vähennyksiä, jos taattu enimmäispinta-ala ylittyy. Järjestelyjä olisi tarkasteltava uudelleen määrätyn ajan kuluttua ottaen huomioon biopoltoaineita koskevan yhteisön aloitteen täytäntöönpano.
- (42) Jotta trakkelystuo-
tanno voidaan säilyttää perinteisillä tuotantoalueilla ja tunnustaa perunantuotannon merkitys maatalouskierrrossa, on aiheellista säätää trakkelystuo-
nantuottajille maksettavasta lisätuesta. Lisäksi siltä osin kuin trakkelystuo-
nantuottajien tukijärjestelmä sisällyte-
tään osittain tilatukijärjestelmään, perunatrakkelystuo-
tannon kiintiöjärjestelmästä 27 päivänä heinäkuuta 1994 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1868/94 ⁽¹⁾ olisi muutettava.
- (43) Peltokasvien, naudanlihan ja lampaiden mukaantulon vuoksi tilatukijärjestelmä ulottuu joihinkin palkkioihin, jotka maksetaan syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren saarilla. Näin järjestelmää voidaan entisestään yksinkertaistaa ja välttää pelkästään kyseisillä alueilla toimivaa rajoitettua viljelijämäärää koskevan oikeudellisen ja hallinnollisen kehyksen säilyttäminen. Jotta säilytettäisiin tietyn tuotantotyyppin asema kyseisillä yhteisön alueilla, on kuitenkin aiheellista säätää, että jäsenvaltiot voivat päättää, ettei niiden tarvitse sisällyttää kyseisiä tukia tilatukijärjestelmään. Samaa mahdollisuutta olisi sovellettava lisätukiin tietyillä Ruotsin ja Suomen alueilla sekä sementtukeen. Näissä tapauksissa nykyisten järjestelmien jatkaminen edellyttää, että on vahvistettava tietyt tukikelpoisuusedellytykset siten, että komissiolle jätetään toimivalta säätää täytäntöönpanosäännöistä.
- (44) Jotta helpotettaisiin siirtymistä nykyisistä peltokasvitukija kotieläinpalkkiojärjestelmästä tilatukijärjestelmään, on asianmukaista säätää eräistä mukautuksista kyseisten alojen nykyisiin suoriin tilatukiin.
- (45) Azorien maataloustoiminta on suuresti riippuvainen maidon tuotannosta. Näin ollen on asianmukaista uudistaa ja laajentaa tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 1453/2001 ⁽²⁾ 23 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä ja poiketa kaikkiaan kuuden markkinointivuoden ajan markkinointivuodesta 1999/2000 alkaen joistakin maidon ja maitotuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn tuotantorajoituksia koskevista säännöksistä paikallisen tuotannon kehityksasteen ja tuotanto-olosuhteiden huomioon ottamiseksi. Toimenpiteellä on tarkoitus sen soveltamisaikana jatkaa alan uudelleenjärjestelyä Azoreilla ilman, että se haittaa maitotuotteiden markkinoita tai vaikuttaa merkittävästi maksujärjestelmän asianmukaiseen toimintaan Portugalissa ja yhteisössä.
- (46) Tilatukijärjestelmän soveltaminen merkitsee tosiasiallisesti sitä, että asetuksessa (EY) N:o 1017/94 ⁽³⁾ säädetty Portugalissa sovellettava ohjelma nykyisin peltokasvien viljelyssä olevien maiden käyttötarkoituksen muuttami-

⁽¹⁾ EYVL L 197, 30.7.1994, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 962/2002 (EYVL L 149, 7.6.2002, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 112, 3.5.1994, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2582/2001 (EYVL L 345, 29.12.2001, s. 5).

sesta laajaperäiseksi karjankasvatukseksi ei ole enää perusteltu. Asetus (EY) N:o 1017/94 olisi siksi kumottava ennen tilatukijärjestelmän voimaantuloa.

- (47) Edellä mainittujen muutosten ja uusien säännösten vuoksi olisi kumottava neuvoston asetukset (ETY) N:o 3508/92, palkoviljoja koskevasta erityistoimenpiteestä 30 päivänä heinäkuuta 1996 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1577/96⁽¹⁾ ja tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1251/1999⁽²⁾. Asetus (EY) N:o 1259/1999 olisi myös kumottava lukuun ottamatta joitakin säännöksiä, joissa säädetään erityisistä väliaikaisista ja vapaaehtoisista järjestelmistä.
- (48) Suoria tukia koskevat erityissäännökset, joista säädetään siemenalan yhteisestä markkinajärjestelystä 26 päivänä lokakuuta 1971 annettu neuvoston asetuksesta (ETY) N:o 2358/71⁽³⁾, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetuksesta (EY) N:o 2019/93⁽⁴⁾, naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1254/1999⁽⁵⁾, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departement-

tien hyväksi 28 päivänä kesäkuuta 2001 annettu neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1452/2001⁽⁶⁾, asetuksesta (EY) N:o 1453/2001, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 28 päivänä kesäkuuta 2001 annettu neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1454/2001⁽⁷⁾ ja lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä joulukuuta 2001 annettu neuvoston asetuksesta (EY) N:o 2529/2001⁽⁸⁾, ovat tosiasiallisesti menettäneet merkityksensä, ja ne olisi tämän vuoksi kumottava.

- (49) Tämän asetuksen tullessa voimaan yhteisö koostuu 15 jäsenvaltiosta. Ottaen huomioon, että vuoden 2003 liittymissopimuksen mukaan uudet jäsenvaltiot liittyvät unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004, tätä asetusta olisi liittymispäivään mennessä mukautettava mainitussa liittymissopimuksessa määrättyjen menettelyjen mukaisesti, jotta sitä voitaisiin soveltaa uusiin jäsenvaltioihin.
- (50) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁹⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan:

- yhteiset säännöt yhteisen maatalouspolitiikan tilatukijärjestelmien nojalla maksettaville suorille tuille, jotka rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta asetuksesta (EY) N:o 1257/1999 säädettyjä suoria tukia lukuun ottamatta,
- viljelijöiden tilatuki (jäljempänä 'tilatukijärjestelmä'),
- durumvehnää, valkuaiskasveja, riisiä, pähkinöitä, energia- kasveja, tärkkelysperunoita, maitoa, siemeniä, peltokasveja, lampaanlihaa ja vuohenlihaa, naudanlihaa ja vasikanlihaa sekä palkoviljaa tuottavien viljelijöiden tukijärjestelmät.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 4, asetukset sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 811/2000 (EYVL L 100, 20.4.2000, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1, asetukset sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1038/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 16).

⁽³⁾ EYVL L 246, 5.11.1971, s. 1, asetukset sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 154/2002 (EYVL L 25, 29.1.2002, s. 18).

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1, asetukset sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 442/2002 (EYVL L 68, 12.3.2002, s. 4).

⁽⁵⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetukset sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EYVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'viljelijällä' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta ryhmän ja sen jäsenen oikeudellisesta asemasta kansallisessa lainsäädännössä ja jonka tila sijaitsee perustamissopimuksen 299 artiklassa tarkoitettulla yhteisön alueella ja joka harjoittaa maataloustoimintaa;
- b) 'tilalla' tarkoitetaan kaikkia viljelijän johtamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia tuotantoyksiköitä;
- c) 'maataloustoiminnalla' tarkoitetaan maataloustuotteiden tuotantoa, kasvatusta tai viljelyä, myös sadonkorjuuta, lypsämistä ja tuotantoeläinten kasvatusta ja pitoa, tai maan säilyttämistä viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa, kuten 5 artiklassa säädetään;

⁽⁶⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11.

⁽⁷⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 45, asetukset sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1922/2002 (EYVL L 293, 29.10.2002, s. 11).

⁽⁸⁾ EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.

⁽⁹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- d) 'suoralla tuella' tarkoitetaan viljelijälle suoraan liitteessä I luetellusta tukijärjestelmästä myönnettävää tilatukea; jotka myönnetään kyseisenä kalenterivuonna / kyseisinä kalenterivuosina alkavien muiden ajanjaksojen osalta.
- e) 'tietyn kalenterivuoden tuella' tai 'viitekauden tuella' tarkoitetaan asianomaisen vuoden/asianomaisten vuosien osalta myönnettävää tai myönnettävää tukea, myös kaikkia tukia, f) 'maataloustuotteilla' perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, puuvilla mukaan luettuna mutta kalastustuotteita lukuun ottamatta.

II OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

TÄYDENTÄVÄT EHDOT

3 artikla

Pääasialliset vaatimukset

- Suoria tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä III tarkoitettuja lakisäätteisiä hoitovaatimuksia kyseisessä liitteessä vahvistetun aikataulun mukaisesti ja 5 artiklan mukaisesti vahvistettua hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta.
- Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on esitettävä viljelijälle luettelo noudatettavista lakisäätteisistä hoitovaatimuksesta sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksesta.

4 artikla

Lakisäätteiset hoitovaatimukset

- Liitteessä III tarkoitettuja lakisäätteisiä hoitovaatimukset vahvistetaan yhteisön lainsäädännössä seuraavilla aloilla:

- kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys,
- ympäristö,
- eläinten hyvinvointi.

- Liitteessä III tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan tämän asetuksen yhteydessä niiden ajoittain muutettavien toisintojen mukaisesti, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

5 artikla

Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimus

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maatalousmaa, erityisesti maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa. Jäsenvaltiot määrittelevät kansallisella tai alueellisella tasolla hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevat vähimmäisvaatimukset liitteessä IV esitetyn kehyksen perusteella, ottaen huomioon kyseisten alueiden

erityispiirteet, mukaan lukien maaperä ja ilmasto-olosuhteet, olemassa olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet. Tämä ei vaikuta hyvää maatalouskäytäntöä koskeviin vaatimuksiin sellaisina kuin niitä sovelletaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 yhteydessä, eikä hyvän maatalouskäytännön viitetason yläpuolella sovellettaisiin maatalouden ympäristötoimenpiteisiin.

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden vuoden 2003 pinta-aratukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena ollut maa-ala säilytetään samassa käytössä.

Asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa jäsenvaltio voi kuitenkin poiketa ensimmäisestä alakohdasta edellyttäen, että se toteuttaa toimia estääkseen pysyvän laitumensa kokonaisalan merkittävän supistumisen.

Edellä olevaa ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta metsitettäväksi tarkoitettuun pysyvään laitumeen, jos metsitys on hyvän ympäristön mukaista; tähän ei lueta joulukuusiviljelmää eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuista lajeja.

6 artikla

Tuen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen

- Jos lakisäätteisiä hoitovaatimuksia tai hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta ei noudateta yksittäisestä viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, sinä kalenterivuonna, jona noudattamatta jättäminen tapahtuu, myönnettävien suorien tukien kokonaismäärää vähennetään tai määrä perutaan 7 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti sen jälkeen kun on ensin sovellettu 10 ja 11 artiklaa.

- Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tuen vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämiä sovelletaan ainoastaan, jos noudattamatta jättäminen liittyy seuraaviin asioihin:

- a) maataloustoiminta tai
- b) tilan maatalousmaa, myös kesannoidut palstat.

7 artikla

Tuen vähentämistä tai tuen ulkopuolelle jättämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Edellä 6 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämissä koskevat yksityiskohtaiset säännöt säädetään 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tässä yhteydessä huomioon otetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet.

2. Jos kyseessä on laiminlyönti, vähennysprosentti ei saa olla yli 5, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, se ei saa olla yli 15.

3. Jos kyseessä on tarkoituksellinen noudattamatta jättäminen, vähennysprosentin on pääsääntöisesti oltava vähintään 20, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen, ja nämä seuraamukset voivat jatkaa yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

4. Tuen vähennysten ja tuen ulkopuolelle jättämisten kokonaismäärä ei voi kuitenkaan yhden kalenterivuoden osalta ylittää 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärää.

8 artikla

Tarkistus

Komission on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 annettava täydentäviä ehtoja koskevan järjestelmän soveltamisesta kertomus, johon tarvittaessa liittyy asianmukaisia ehdotuksia erityisesti liitteessä III esitettyjen lakisäateisten hoitovaatimusten luettelon muuttamiseksi.

9 artikla

Täydentävien ehtojen soveltamisesta johtuvat määrät

Tämän luvun soveltamisesta johtuvat määrät on tilitettävä EMOTR:n tukiosastolle. Jäsenvaltiot voivat pitää itsellään 25 prosenttia näistä määristä.

2 LUKU

TUEN MUKAUTTAMINEN JA RAHOITUSKURI

10 artikla

Tuen mukauttaminen

1. Viljelijälle tietyssä jäsenvaltiossa tietyinä kalenterivuonna myönnettävien suorien tukien kaikkia määriä vähennetään kunakin vuonna vuoteen 2012 saakka seuraavien prosenttimäärien mukaisesti:

— 2005: 3 %,

— 2006: 4 %,

— 2007: 5 %,

— 2008: 5 %,

— 2009: 5 %,

— 2010: 5 %,

— 2011: 5 %,

— 2012: 5 %.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen vähennysten soveltamisesta liitteessä II mainittujen kokonaismäärien vähentämisen jälkeen johtuvat määrät käytetään yhteisön lisätukena EMOTR:n tukiosastosta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti rahoitettaviin maaseudun kehittämissuunnitelmiin sisältyviin toimenpiteisiin.

3. Yhtä prosenttiyksikköä vastaava määrä jaetaan sille jäsenvaltiolle, jossa vastaavat määrät ovat kertyneet. Jäljellä olevat määrät jaetaan asianomaisille jäsenvaltiolle 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavien perusteiden mukaisesti:

— maatalousmaa,

— maatalouden työpaikat,

— bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna.

Kunkin jäsenvaltion on kuitenkin saatava vähintään 80 prosenttia tuen mukauttamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä kokonaismääristä.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltion rukiin tuotannon osuus ylitti keskimäärin viisi prosenttia sen viljatuotannon kokonaismäärästä vuosina 2000–2002 ja jos sen rukiin tuotannon osuus ylitti 50 prosenttia yhteisön rukiin tuotannon kokonaismäärästä samalla aikavälillä, kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä mukauttamisvaroista jaetaan vähintään 90 prosenttia uudelleen kyseiselle jäsenvaltiolle vuoden 2013 loppuun saakka.

Tällaisessa tapauksessa vähintään 10 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle jaetusta määrästä on voitava kohdistaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rukiin tuotantoalueilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 69 artiklassa säädetyn mahdollisuuden soveltamista.

Tässä kohdassa 'viljoilla' tarkoitetaan liitteessä IX tarkoitettuja viljoja.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta Ranskan merentakaisen departementtien, Azorien ja Madeiran, Kanariansaarten sekä Egeanmeren saarten viljelijöille myönnettävään suoraan tukeen.

11 artikla

Rahoituskuri

1. Sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät, tällä hetkellä alaotsakkeeseen 1a (markkinatoimenpiteet ja suorat tuet) sisältyvät määrät eivät ylitä neuvostossa 18 päivänä marraskuuta 2002 kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien Brysselissä 24–25 päivänä lokakuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien johdosta tekemässä päätöksessä vahvistettujen rahoitusnäkömyien vuotuisia enimmäismääriä, vahvistetaan vuoden 2007 talousarviosta alkaen suorien tukien mukautus, kun ennusteet osoittavat, että alaotsakkeessa 1a tarkoitetut määrät, ottaen huomioon 300 miljoonan euron marginaali esitettyjen määrien alapuolella ja ennen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tuen mukauttamista, ylittyvät tietyinä varainhoitovuotena. Tämä ei vaikuta vuosien 2007–2013 rahoitusnäkömyihin.

2. Neuvosto vahvistaa viimeistään 1 kohdassa tarkoitettujen mukautusten soveltamiskalenterivuoden maaliskuun 31 päivänä esitettävän komission ehdotuksen pohjalta kyseiset mukautukset viimeistään mukautusten soveltamiskalenterivuoden 30 päivänä kesäkuuta.

12 artikla

Tuen lisämäärä

1. Tämän asetuksen mukaisia suoria tukia saaville viljelijöille myönnetään lisämäärä.

Tuen lisämäärä on sama kuin määrä, joka saadaan soveltamalla 10 artiklan mukaista kyseisen kalenterivuoden vähennysprosenttia suorien tukien ensimmäisten 5 000 euron tai sitä pienempään määrään saakka.

2. Tuen lisämäärä, joka jäsenvaltiossa voidaan jonakin kalenterivuonna myöntää, ei saa kokonaisuudessaan ylittää liitteessä II vahvistettuja enimmäismääriä. Jäsenvaltion on tarvittaessa tehtävä tuen lisämäärälle lineaarinen prosenttikorjaus liitteessä II vahvistettujen enimmäismäärien noudattamiseksi.

3. Tuen lisämäärälle ei tehdä 10 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä.

4. Komissio tarkastelee uudelleen talousarviota 2007 lukien 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen liitteessä II vahvistettuja enimmäismääriä tilojen rakenteellisten muutosten huomioon ottamiseksi.

3 LUKU

MAATILOJEN NEUVONTAJÄRJESTELMÄ

13 artikla

Maatilojen neuvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on perustettava 1 päivään tammikuuta 2007 mennessä järjestelmä, jossa viljelijöille annetaan

maatalousmaata ja tilanhoitoa koskevia neuvoja (jäljempänä 'maatilojen neuvontajärjestelmä') ja jota johtaa yksi tai useampi nimetty viranomainen tai yksityiset laitokset.

2. Neuvontapalvelujen on katettava vähintään I luvussa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimukset ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimus.

14 artikla

Edellytykset

1. Viljelijät voivat osallistua maatilojen neuvontajärjestelmään vapaaehtoisesti.

2. Jäsenvaltioiden on annettava etusija viljelijöille, jotka saavat enemmän kuin 15 000 euroa suoraa tukea vuosittain.

15 artikla

Hyväksytyjen yksityisten laitosten ja nimettyjen viranomaisten velvollisuudet

Rajoittamatta yleisön tiedonsaantioikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että 13 artiklassa tarkoitettuja yksityiset laitokset ja nimetyt viranomaiset eivät paljasta neuvontatoimintansa yhteydessä tietoonsa tulleita henkilökohtaisia tai yksityisiä tietoja muille henkilöille kuin kyseistä tilaa hoitavalle viljelijälle, lukuun ottamatta toimintansa yhteydessä havaitsemiaan säännönvastaisuuksia tai säännösten rikkomisia, joita koskee yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty velvoite julkisille viranomaisille ilmoittamisesta erityisesti rikostapauksissa.

16 artikla

Tarkistus

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 maatilojen neuvontajärjestelmän soveltamisesta kertomuksen, johon tarvittaessa liittyy ehdotuksia sen tekemiseksi pakolliseksi.

4 LUKU

YHDENNETTY HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

17 artikla

Soveltamisala

Kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä'.

Yhdenntettyä järjestelmää sovelletaan tämän asetuksen III ja IV osastossa ja asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa vahvistettuihin tukijärjestelmiin.

Sitä sovelletaan myös tarvittavissa määrin 1, 2 ja 3 luvussa säädettyihin hallinto- ja valvontasääntöihin.

18 artikla

Yhdenntetyn järjestelmän eri osat

1. Yhdenntetyn järjestelmän on sisällettävä seuraavat osat:
 - a) tietokonepohjainen tietokanta;
 - b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;
 - c) 21 artiklassa tarkoitettu tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä;
 - d) tukihakemukset;
 - e) yhdenntetty valvontajärjestelmä;
 - f) yhtenäinen järjestelmä, jolla kirjataan kaikkien tukihakemuksen jättävien viljelijöiden tunnistetiedot.

2. Jos sovelletaan 67, 68, 69, 70 ja 71 artiklaa, yhdenntetyn järjestelmän on käsitettävä direktiivin 92/102/ETY⁽¹⁾ ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000⁽²⁾ mukaisesti perustettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä.

19 artikla

Tietokonepohjainen tietokanta

1. Tietokonepohjaiseen tietokantaan on kirjattava kunkin maatilalta tukihakemuksista saadut tiedot.

Tämän tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot vuodesta 2000 alkaen.

2. Jäsenvaltiot voivat luoda hajautettuja tietokantoja, jos nämä tietokannat sekä tietojen kirjaamista ja saantia koskevat hallinnolliset menettelyt suunnitellaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja ne ovat keskenään yhteensopivia niin, että ristiintarkastukset ovat mahdollisia.

20 artikla

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä perustuu karttoihin tai maarekisteriasiakirjoihin tai muuhun kartta-aineistoon. On käy-

⁽¹⁾ EYVL L 355, 15.12.1992, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

tettävä hyväksi tietokoneistettua paikkatietojärjestelmäteknikkaa (GIS), johon on suotavaa sisällyttää ilma- tai satelliittiortokuvaus ja joka noudattaa yhtenäistä standardia. Kyseinen standardi takaa vähintään mittakaavaltaan 1:10 000 olevia karttoja vastaavan tarkkuuden.

21 artikla

Tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä

1. On perustettava tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä, joka mahdollistaa oikeuksien tarkastamisen ja ristiintarkastukset tukihakemusten ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa.

2. Tämän järjestelmän on mahdollistettava se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä vähintään kolmea edeltävää kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot.

22 artikla

Tukihakemukset

1. Kunkin viljelijän on vuosittain toimitettava hakemus yhdenntettyyn järjestelmään kuuluvista suorista tuista ja ilmoitettava tarvittaessa seuraavat seikat:

- kaikki tilan viljelylohkot,
- tukioikeuksien numero ja määrä,
- kaikki muut tässä asetuksessa säädetty tai asianomaisen jäsenvaltion säätämät tiedot.

2. Jäsenvaltio voi päättää, että tukihakemukseen on sisällyttävä ainoastaan edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen tehdyt muutokset. Jäsenvaltiot jakavat edellisinä vuosina määritettyihin aloihin perustuvat esipainetut lomakkeet ja toimittavat kyseisten alojen sijainnin osoittavaa graafista aineistoa.

3. Jäsenvaltio voi päättää, että yksi hakemus kattaa useita liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä tai ne kaikki tai muita tukijärjestelmiä.

23 artikla

Tukikelpoisuusedellytysten tarkastaminen

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tukihakemuksille hallinnollisia tarkastuksia, joihin sisältyy tukikelpoisen pinta-alan ja vastaavien tukioikeuksien tarkastaminen.

2. Hallinnollisia tarkastuksia on täydennettävä paikalla tehtävien tarkastusten järjestelmällä tukikelpoisuuden tarkastamiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on laadittava maatalouden otantasuunnitelma.

Jäsenvaltiot voivat käyttää apuna kaukokartoitusta paikalla tehtävien viljelylohkojen tarkastusten tekemiseksi.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen vastamaan tässä luvussa säädettyjen tarkastusten koordinoinnista.

Jos jäsenvaltiot siirtävät erikoistuneille laitoksille tai yrityksille tiettyjä osia tämän luvun nojalla tehtävistä töistä, nimetyllä viranomaisella on säilyttävä töiden valvonta ja niihin liittyvä vastuu.

24 artikla

Tuen vähennykset ja tuen ulkopuolelle jättämiset

1. Jos havaitaan, että viljelijä ei täytä tässä asetuksessa tai asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa säädettyjä tuen myöntämiseen liittyviä tukikelpoisuusedellytyksiä, myönnettyyn tai myönnettävään tukeen tai sen osaan, jonka osalta tukikelpoisuusedellytykset täyttyvät, sovelletaan tämän asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia tuen vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämisä, sanottuna kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 6 artiklassa säädettyjä tuen vähennyksiä ja tuen ulkopuolelle jättämisä.

2. Vähennysprosentit luokitellaan tapahtuneen havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkemisen yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

25 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä paikalla tehtäviä tarkastuksia, todetakseen, noudattavatko viljelijät I luvussa tarkoitettuja velvoitteita.

2. Jäsenvaltiot voivat käyttää nykyisiä hallinto- ja valvontajärjestelmiään varmistaakseen I luvussa tarkoitettujen lakisäänteisten hoitovaatimusten ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksen noudattamisen.

Näiden järjestelmien ja erityisesti direktiivin 92/102/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti perustetun eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava tämän asetuksen 26 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä yhteensopivia yhden netyn järjestelmän kanssa.

26 artikla

Yhteensopivuus

Liitteessä V lueteltujen tukijärjestelmien soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmiin sovellettavat hallinto- ja valvontajärjestelmät ovat yhteensopivia yhden netyn järjestelmän kanssa seuraavilta osin:

- tietokonepohjainen tietokanta;
- viljelylohkojen tunnistusjärjestelmät;
- hallinnolliset tarkastukset.

Tätä varten järjestelmät on luotava niin, että ne toimivat yhdessä tai että niiden välinen tietojenvaihto on mahdollista ilman ongelmia ja ristiriitoja.

Jäsenvaltiot voivat muiden kuin liitteessä V lueteltujen yhteisön tai kansallisten tukijärjestelmien soveltamiseksi sisällyttää yhden netyn järjestelmän osan tai osia hallinto- ja valvontamenettelyihinsä.

27 artikla

Tiedottaminen ja tarkastukset

1. Komissiolle on tiedotettava säännöllisesti yhden netyn järjestelmän soveltamisesta.

Se järjestää asiaa koskevan mielipiteiden vaihdon jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komission nimeämät valtuutetut edustajat voivat asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille asiasta hyvissä ajoin tiedotettuaan suorittaa seuraavia toimia:

- tutkimus tai tarkastus, joka koskee yhden netyn järjestelmän perustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi toteutettuja toimenpiteitä,
- 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja erikoistuneita laitoksia ja yrityksiä koskevat tarkastukset.

Asianomaisen jäsenvaltion virkamiehet voivat osallistua näihin tarkastuksiin. Edellä mainitut tarkastusvaltuudet eivät vaikuta niiden kansallisten säännösten soveltamiseen, joiden mukaan tietyt toimet kuuluvat ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti nimetyille virkamiehille. Komission nimittämät valtuutetut edustajat eivät saa osallistua kotikäynteihin tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaiseen epäiltyjen viralliseen kuulusteluun. Heidän on kuitenkin saatava käyttöönsä tällä tavoin hankittu tieto.

3. Komissio voi käyttää asiantuntijoiden tai erikoistuneiden laitosten palveluja yhdenneen järjestelmän luomisen, seurannan ja käytön edistämiseksi ja erityisesti teknisen avun antamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille näiden pyynnöstä, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhdenneen järjestelmän käyttöönottoa ja soveltamista koskevia jäsenvaltioiden velvollisuuksia.

5 LUKU

MUUT YLEISET SÄÄNNÖKSET

28 artikla

Tukien maksaminen

1. Jollei tässä asetuksessa muuta säädetä, liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä myönnettävät tuet maksetaan kokonaisuudessaan edunsaajille.

2. Tuot maksetaan kerran vuodessa 1 päivän joulukuuta ja seuraavan kalenterivuoden 30 päivän kesäkuuta välisenä aikana.

Edellä 12 artiklassa säädetty tuen lisämäärä maksetaan kuitenkin viimeistään asianomaista kalenterivuotta seuraavan kalenterivuoden syyskuun 30 päivänä.

3. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 2 kohdassa säädetään, ja 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio voi:

- a) pidentää rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun asetuksen 136/66/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdassa säädetyn tuen maksuaikaa;
- b) mahdollistaa ennakkomaksut;
- c) myöntää jäsenvaltioille talousarviontilanteesta riippuen luvan maksaa ennakkona ennen 1 päivää joulukuuta sellaisilla alueilla, joilla viljelijöillä on poikkeuksellisten olojen vuoksi suuria taloudellisia vaikeuksia:

— enintään 50 prosenttia tuista

tai

— enintään 80 prosenttia tuista, jos ennakkomaksuihin on jo varauduttu.

29 artikla

Maksurajoitukset

Tukea ei makseta edunsaajille, joiden osalta on osoitettu, että he ovat keinotekoisesti luoneet kyseisten tukien saamiseen vaa-ditut edellytykset saadakseen hyötyä kyseisen tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti; tällä ei kuitenkaan rajoiteta yksittäisten tukijärjestelmien erityissäännösten soveltamista.

30 artikla

Uudelleentarkastelu

Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien soveltaminen ei rajoita niiden mahdollista tarkistamista milloin tahansa markkinakehityksen tai talousarviontilanteen perusteella.

31 artikla

Arviointi

Liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä maksettavien tukien tehokkuuden selvittämiseksi tukia on arvioitava, jotta voidaan selvittää niiden vaikutukset järjestelmien tavoitteisiin ja asianomaisiin markkinoihin nähden.

32 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1258/1999 mukaiset tukitoimet

Liitteessä I lueteltuja tukijärjestelmiä pidetään asetuksen (EY) N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina tukitoimina.

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001 (EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4).

III OSASTO

TILATUKIJÄRJESTELMÄ

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

33 artikla

Tukikelpoisuus

1. Viljelijät pääsevät tilatukijärjestelmän piiriin, jos:
- heille on myönnetty tukea 38 artiklassa tarkoitettulla viitekaudella ainakin yhdestä liitteessä VI tarkoitettusta tukijärjestelmästä; tai
 - he ovat saaneet tilan tai sen osan perintönä tai ennakkoperehtymänä a alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä täyttäneeltä viljelijältä; taikka
 - he ovat saaneet tukioikeuden kansallisesta varannosta tai siirron kautta.
2. Jos viljelijän, jolle on myönnetty suoraa tukea viitekaudella, oikeudellinen asema tai nimitys muuttuu kyseisenä aikana tai viimeistään tilatukijärjestelmän soveltamisvuotta edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä, hän voi päästä tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin tilaa alun perin hoitanut viljelijä.
3. Kun on kyse viitekaudella tai viimeistään tilatukijärjestelmän soveltamisvuotta edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä tapahtuneista sulautumisista, uutta tilaa hoitava viljelijä pääsee tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin alkuperäisiä tiloja hoitaneet viljelijät.

Kun on kyse viitekaudella tai viimeistään tilatukijärjestelmän soveltamisvuotta edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä tapahtuneista tilojen jakamisista, tiloja hoitavat viljelijät pääsevät suhteutetusti tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin alkuperäistä tilaa hoitanut viljelijä.

34 artikla

Soveltaminen

1. Tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä 33 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille viljelijöille hakulomake, josta käyvät ilmi seuraavat seikat:

- 2 luvussa tarkoitettu määrä (jäljempänä 'viitemäärä');
- 43 artiklassa tarkoitettu hehtaarimäärä;
- tukioikeuksien määrä ja arvo, kuten 3 luvussa on määritetty.

2. Viljelijöiden on toimitettava tilatukijärjestelmää koskeva hakemuksensa määräpäivänä, jonka jäsenvaltiot vahvistavat, kuitenkin viimeistään 15 päivänä toukokuuta.

Komissio voi kuitenkin 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen antaa luvan siirtää 15 päiväksi toukokuuta vahvistetun määräajan myöhemmäksi tietyillä alueilla, joilla tavanomaisia määräaikoja ei voida soveltaa poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi.

3. Jollei ole kyse 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista, tukioikeuksia ei jaeta 33 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuille viljelijöille ja kansallisesta varannosta tukioikeuden saaville viljelijöille, jos he eivät jätä tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden toukokuun 15 päivään mennessä tilatukijärjestelmää koskevaa hakemusta.

Jakamatta jääneitä tukioikeuksia vastaavat määrät palautuvat 42 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen varantoon, ja niiden on oltava valmiina uudelleenjakamista varten määräpäivänä, jonka jäsenvaltiot vahvistavat, kuitenkin viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden elokuun 15 päivään mennessä.

35 artikla

Kaksinkertaiset vaatimukset

Jäljempänä 44 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen tukikelpoisten hehtaarien määrää vastaavasta pinta-alasta, josta toimitetaan tilatukijärjestelmän mukainen hakemus, voidaan tehdä muita suoria tukia koskeva hakemus sekä tämän asetuksen ulkopuolelle jääviä tukia koskeva hakemus, ellei asiasta toisin säädetä.

36 artikla

Tuen maksaminen

1. Tilatuki maksetaan 3 luvussa määriteltyjen tukioikeuksien osalta, joihin liittyy vastaava määrä tukikelpoisia hehtaareita, kuten 44 artiklan 2 kohdassa määritellään.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää yhdistää tilatuet muiden tukijärjestelmien mukaisiin tukiin.

2 LUKU

MÄÄRÄN VAHVISTAMINEN

37 artikla

Viitemäärän laskeminen

1. Viitemäärä on liitteessä VI tarkoitettujen tukijärjestelmien mukaisesti viljelijälle 38 artiklassa tarkoitetun viitekauden kunakin kalenterivuonna myönnettyjen tukien kokonaismäärien kolmen vuoden keskiarvo, joka lasketaan ja jota mukautetaan liitteen VII mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos viljelijä aloittaa maataloustoimintansa viitekaudella, keskiarvon on perustuttava niihin tukiin, jotka hänelle myönnettiin sinä kalenterivuotena tai niinä kalenterivuosina, joiden aikana hän harjoitti maataloustoimintaa.

38 artikla

Viitekausi

Viitekausi käsittää kalenterivuodet 2000, 2001 ja 2002.

39 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 1259/1999 säädettyjen tuen mukauttamisen ja täydentävien ehtojen soveltaminen

Jos asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 ja 4 artiklaa sovelletaan viitekaudella, liitteessä VII tarkoitettut määrät ovat määrät, jotka olisi myönnetty ennen mainittujen artiklojen soveltamista.

40 artikla

Viljelijän kohtaamat vaikeudet

1. Poiketen siitä, mitä 37 artiklassa säädetään, viljelijän, jonka tuotantoa ovat viitekaudella vakavasti haitanneet ennen viitekautta tai sen aikana ilmenneet ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet, voi pyytää, että viitemäärä laskettaisiin viitekauteen sisältyvän sellaisen kalenterivuoden (sisältyvien kalenterivuosien) perusteella, jona (joina) ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet eivät vaikuttaneet.

2. Jos ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet vaikuttivat koko viitekauteen, jäsenvaltion on laskettava viitemäärä ajanjakson 1997–1999 perusteella. Kyseisessä tapauksessa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

3. Viljelijän on ilmoitettava ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista – ja esitettävä niistä toimivaltaista viranomaista tyydyttävät todisteet – kirjallisesti viranomaiselle kunkin jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ylivoimaiseksi esteeksi tai poikkeukselliseksi olosuhteiksi esimerkiksi seuraavat:

- a) viljelijän kuolema;
- b) viljelijän pitkäaikainen työkyvyttömyys;
- c) vakava luonnononnettomuus, joka koskee merkittävää osaa tilan maatalousmaasta;
- d) kotieläintuotantoon tarkoitettujen tilan rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;
- e) eläinkulikutauti, joka koskee viljelijän koko karjaa tai osaa siitä.

5. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin viljelijöihin, joilla oli viitekaudella asetuksen (ETY) N:o 2078/92⁽¹⁾ ja asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisia maatalouden ympäristösitoumuksia.

Siinä tapauksessa, että sitoumukset kattoivat sekä viitekauden että tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden, jäsenvaltioiden on vahvistettava objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, viitemäärä yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka komissio vahvistaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

41 artikla

Enimmäismäärä

1. Jäsenvaltion viitemäärien summa ei saa ylittää liitteessä VIII tarkoitettua kansallista enimmäismäärää.

2. Jäsenvaltion on tarvittaessa tehtävä viitemäärille lineaarinen prosentuaalinen vähennys enimmäismääränsä noudattamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85, asetus kumottu asetuksella (EY) N:o 1257/1999.

42 artikla

Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltion on tehtävä 41 artiklan 2 kohdan mukaisen mahdollisen vähennyksen jälkeen viitemäärille lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisen varannon perustamiseksi. Tämä vähennys saa olla enintään kolme prosenttia.

2. Kansalliseen varantoon on lisäksi sisällyttävä liitteessä VIII tarkoitettun enimmäismäärän ja tilatukijärjestelmässä viljelijöille myönnettävien viitemäärien yhteismäärän välinen erotus ennen 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettua vähennystä.

3. Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallista varantoaan myöntääkseen viitemääriä ensisijaisesti viljelijöille, jotka aloittavat maataloustoimintansa 31 päivän joulukuuta 2002 jälkeen tai vuonna 2002 saamatta mitään suoraa tukea kyseisenä vuotena, objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

4. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallista varantoa viitemäärien vahvistamiseksi objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, viljelijöille, jotka ovat erityis-tilanteessa, jonka komissio määrittelee 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallista varantoa vahvistaakseen objektiivisin perustein ja siten, että taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, viitemääriä sellaisilla alueilla toimiville viljelijöille, joihin sovelletaan johonkin julkiseen interventioon liittyvää rakenneuudistus- ja/tai kehitysohjelmaa maan viljelemättä jättämisen välttämiseksi ja/tai korvatakseen näillä alueilla toimiville viljelijöille koituvia erityisiä haittoja.

6. Sovelletaessa 3–5 kohtaa jäsenvaltiot voivat korottaa yksikköarvoa oikeuksien arvon alueellisen keskiarvon puitteissa ja/tai viljelijöille jaettavien oikeuksien määrää.

7. Jäsenvaltioiden on suoritettava oikeuksien lineaarisia vähennyksiä, jos niiden kansallinen varanto ei ole riittävä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi.

8. Lukuun ottamatta perintönä tai ennakkoperintönä annettavien oikeuksien siirtoa ja poiketen siitä, mitä 46 artiklassa säädetään, oikeuksia, jotka on vahvistettu kansallista varantoa käyttäen, ei saa siirtää viiden vuoden aikana niiden myöntämisestä.

Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, oikeudet, joita ei ole käytetty viiden vuoden jakson kunkin vuoden kuluessa, on välittömästi palautettava kansalliseen varantoon.

9. Poiketen siitä, mitä 33 ja 43 artiklassa säädetään, jos tila tai sen osa tai palkkio-oikeuksia myydään tai vuokrataan kuudeksi tai useammaksi vuodeksi viitekaudella tai viimeistään 29 päivänä syyskuuta 2003 osa myyjälle tai vuokranantajalle myönnettävistä oikeuksista voidaan palauttaa kansalliseen varantoon edellytyksin, jotka komissio määrittelee 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 LUKU

TUKIOIKEUDET

1 jakso

Pinta-alaan perustuvat tukioikeudet

43 artikla

Tukioikeuksien määrääminen

1. Tukioikeus myönnetään viljelijälle hehtaarikohtaisesti jakamalla viitemäärä niiden kaikkien hehtaarien kolmen vuoden keskiarvolla, jotka viitekaudella oikeuttivat liitteessä VI lueteltuihin suoriin tukiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 48 artiklan soveltamista.

Tukioikeuksien kokonaismäärä on yhtä suuri kuin edellä mainittu hehtaarien keskiarvo.

Edellä 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa tukioikeuksien kokonaismäärän on kuitenkin oltava yhtä suuri kuin niiden hehtaarien keskiarvo, joita samalla kaudella käytettiin viitemäärien vahvistamiseksi, ja näihin tukioikeuksiin sovelletaan 42 artiklan 6 kohtaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun hehtaarimäärään sisältyvät lisäksi:

a) liitteessä VII luetellun perunatärkkelyksen, kuivarehun ja siementen tuen osalta hehtaarimäärä, jonka tuotannosta on viitekaudella myönnetty liitteessä VII olevan B, D ja F kohdan mukaisesti laskettavaa tukea;

b) viitekauden koko rehuala.

3. Tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa 'rehualalla' tarkoitetaan tilan pinta-alaa, joka oli komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 ⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisesti koko kalenterivuoden käytettävissä eläinten kasvatukseen, mukaan luettuina yhteiskäytössä ja sekaviljelyssä olevat alat. Rehualaan ei lasketa mukaan:

- rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä,
- muiden yhteisön tukea saavien kasvien taikka pysyvien kasvien tai puutarhakasvien viljelyssä käytettyjä aloja,
- aloja, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmään, kuivarehun tukijärjestelmään taikka kansalliseen tai yhteisön kesannointijärjestelmään.

4. Hehtaarikohtaisia tukioikeuksia ei muuteta, ellei toisin säädetä.

44 artikla

Tukioikeuksien käyttö

1. Tukioikeudesta, johon liittyy tukikelpoinen hehtaari, maksetaan tukioikeuden mukaisesti vahvistettu määrä.
2. 'Tukikelpoisilla hehtaareilla' tarkoitetaan tilan maatalousalaa, joka on ollut peltona tai pysyvänä laitumena, lukuun ottamatta pysyvillä kasveilla, metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä olleita aloja.
3. Viljelijän on ilmoitettava viljelylohkot, jotka vastaavat tukioikeuksiin liittyvää tukikelpoista hehtaarimäärää. Ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta, kyseisten lohkojen on oltava viljelijän käytössä vähintään 10 kuukautta alkaen päivästä, jonka jäsenvaltio vahvistaa, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä syyskuuta sitä vuotta edeltävänä kalenterivuotena, jona tilatukijärjestelmään osallistumista koskeva hakemus jätettiin.
4. Jäsenvaltiot voivat asiamukaisesti perustelluissa olosuhteissa sallia viljelijän muuttaa ilmoitustaan edellyttäen, että

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 2419/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2001, tietyt yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenne-
tystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2550/2001 (EYVL L 341, 22.12.2001, s. 105).

tämä noudattaa tukioikeuksiaan vastaavaa hehtaarien määrää ja ehtoja, jotka koskevat tilatuen myöntämistä kyseiselle alalle.

45 artikla

Käyttämättömät tukioikeudet

1. Tukioikeus, jota ei ole käytetty kolmeen vuoteen, luovutetaan kansalliseen varantoon.
2. Käyttämättömät tukioikeudet eivät kuitenkaan palaudu kansalliseen varantoon, jos kyseessä on 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ylivoimainen este tai siinä tarkoitettut poikkeukselliset olosuhteet.

46 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeudet voidaan siirtää ainoastaan samaan jäsenvaltion sijoittuneelle toiselle viljelijälle, paitsi kun on kyse perintönä tai ennakkoperintönä annettavista oikeuksista.

Jälkimmäisessä tapauksessa tukioikeuksia voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne vahvistettiin.

Jäsenvaltio voi päättää, että tukioikeuksia voidaan siirtää tai käyttää ainoastaan saman alueen sisällä.

2. Tukioikeudet voidaan siirtää myymällä tai muutoin lopullisesti siirtämällä ne maa-alan kanssa tai ilman. Tukioikeuksien vuokraus tai muu samantyyppinen liiketoimi sallitaan sitä vastoin ainoastaan, jos siirrettyihin tukioikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän siirto.

Edellä 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta viljelijä voi siirtää tukioikeutensa ilman maa-alaa vasta sitten, kun hän on käyttänyt 44 artiklan mukaisesti vähintään 80 prosenttia tukioikeuksistaan vähintään yhden kalenterivuoden aikana, tai kun hän on luovuttanut vapaaehtoisesti kansalliseen varantoon kaikki tukioikeudet, joita hän ei ole käyttänyt tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden aikana.

3. Jos tukioikeudet myydään maa-alan kanssa tai ilman, jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden yleisperiaatetta noudat-

taen päättää, että osa myydyistä tukioikeuksista palautetaan kansalliseen varantoon tai että niiden yksikköarvoa alennetaan kansallisen varannon hyväksi noudattaen perusteita, jotka komissio vahvistaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menetelyn mukaisesti.

2 jakso

Tukioikeudet, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä

47 artikla

Maksut, jotka oikeuttavat tukioikeuksiin, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä

1. Poiketen siitä, mitä 43 ja 44 artiklassa säädetään, viitemäärään sisällytetään seuraavat viitekaudella myönnettyistä tuista johtuvat määrät 48 artiklassa ja liitteessä VII olevassa C kohdassa säädettyin edellytyksin:

- a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 5 artiklassa säädetty kausiporrastuspalkkio;
- b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa säädetty teurasuspalkkio;
- c) urospuolisista nautaeläimistä myönnettävä erityispalkkio ja emolehmäpalkkio, jos viljelijä oli vapautettu eläintiheyttä koskevasta vaatimuksesta asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, edellyttäen, ettei viljelijä ole hakenut mainitun asetuksen 13 artiklassa säädettyä laajaperäistämispalkkiota;
- d) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 14 artiklassa säädetty lisätuet, jos ne maksetaan tämän kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyn tuen lisäksi;
- e) lammas- ja vuohitukijärjestelmässä säädetty tuet:
 - kalenterivuosina 2000 ja 2001 asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1323/90 ⁽¹⁾ 1 artiklan mukaisesti,
 - kalenterivuonna 2002 asetuksen (EY) N:o 2529/2001 4 ja 5 artiklan ja 11 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan ensimmäisen, toisen ja neljännen luetelmakohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 132, 23.5.1990, s. 17. Asetus kumottu asetuksella (EY) N:o 2529/2001.

2. Vuodesta 2007 alkaen ja poiketen siitä, mitä 33, 43 ja 44 artiklassa säädetään, 95 ja 96 artiklassa säädetystä lypsylehmäpalkkiosta ja lisätuesta johtuvat vuonna 2007 myönnettävät määrät sisällytetään tilatukijärjestelmään 48–50 artiklassa säädettyin edellytyksin.

48 artikla

Niiden tukioikeuksien määrittäminen, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä

Jos viljelijälle myönnettiin 47 artiklassa tarkoitettuja tukia, mutta hänellä ei ollut 43 artiklassa tarkoitettuja hehtaareita viitekaudella, tai jos hehtaarikohtainen oikeus johtaa yli 5 000 euroon, viljelijä on oikeutettu tukeen,

- a) joka ensin mainitussa tapauksessa on yhtä suuri kuin niitä suoria tukia vastaava viitemäärä, jotka hänelle myönnettiin kolmen vuoden keskiarvokautena; ja
- b) jälkimmäisessä tapauksessa kunkin 5 000 euron viitemäärän tai viitemäärän osan osalta, joka vastaa niitä suoria tukia, jotka hänelle myönnettiin kolmen vuoden keskiarvokautena.

49 artikla

Edellytykset

1. Jollei tässä jaksossa toisin säädetä, tämän osaston muita säännöksiä sovelletaan tukioikeuksiin, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä.

2. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa ja 44 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi sallia viljelijän, jolla on sellaisia tukioikeuksia, joiden osalta hänellä ei ollut hallussaan hehtaareja viitekaudella, poiketa velvollisuudesta esittää oikeuksien määrää vastaava tukikelpoisten hehtaarien määrä edellyttäen, että hän säilyttää vähintään 50 prosenttia viitekaudella harjoitetusta maataloustoiminnasta nautayksikköinä ilmaistuna.

Tukioikeuksia siirrettäessä siirronsaaja voi hyötyä 2 kohdassa säädetystä poikkeuksesta ainoastaan, jos kaikki poikkeuksen piiriin kuuluvat tukioikeudet siirretään.

3. Edellä 48 artiklan mukaisesti määrättyjä tukioikeuksia ei muuteta.

50 artikla

Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet

1. Rajoittamatta 48 artiklan soveltamista ja poiketen siitä, mitä 37 ja 43 artiklassa säädetään, viljelijä saa tukioikeutta kohden lisämäärän, joka saadaan jakamalla viljelijälle 95 ja 96 artiklan nojalla myönnettävät määrät niiden tukioikeuksien lukumäärällä, jotka viljelijä omistaa vuonna 2007, lukuun ottamatta kesannointioikeuksia.

Jokaiseen viljelijän vuonna 2007 omistaman tukioikeuden yksikköarvoon lisätään kyseinen lisämäärä.

2. Jos viljelijällä ei ole tukioikeuksia, 48 ja 49 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin. Edellä 48 artiklan soveltamiseksi 'hehtaarella' tarkoitetaan tässä tapauksessa tukikelpoisia hehtaareja, jotka viljelijä omistaa vuonna 2007.

4 LUKU

MAANKÄYTTÖ TILATUKIJÄRJESTELMÄSSÄ

1 jakso

Maan käyttö

51 artikla

Maan maatalouskäyttö

Viljelijät voivat käyttää 44 artiklan 3 kohdan mukaan ilmoitettuja viljelylohkoja kaikkeen muuhun maataloustoimintaan paitsi pysyvien kasvien viljelyyn ja hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon sekä muiden kuin niiden perunoiden tuotantoon, jotka on tarkoitettu perunatärkkelyksen valmistukseen ja joille myönnetään tukea tämän asetuksen 93 artiklan nojalla.

52 artikla

Hampun tuotanto

1. Jos tuotetaan CN-koodiin 5302 10 00 kuuluvaa hampppua, käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus ei saa

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 (EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 453/2002 (EYVL L 72, 14.3.2002, s. 9).

ylittää 0,2:ta prosenttia ja tuotannosta on täytynyt tehdä asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus tai sitoumus. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jonka avulla kasvien tetrahydrokannabinolipitoisuus voidaan tarkastaa vähintään 30 prosentilla kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun aloista, joista sopimus on tehty tai sitoumus annettu. Jos jäsenvaltiot kuitenkin ottavat käyttöön tällaisen viljelyn ennakkohyväksyntäjärjestelmän, vähimmäismäärä on 20 prosenttia.

2. Tuen myöntämisen edellytykseksi asetetaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tiettyjen lajikkeiden varmennettujen siementen käyttö ja ilmoitus kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampun aloista.

2 jakso

Kesannointioikeudet

53 artikla

Kesannointioikeuksien määrittäminen

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 37 ja 43 artiklassa säädetään, jos viljelijän oli viitekautena kesannoitava osa tilansa maasta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, liitteen VII mukaisesti lasketun ja mukautetun pakollisen kesannointituen kolmen vuoden keskiarvoa ja pakollisen kesannoidun hehtaarimäärän kolmen vuoden keskiarvoa ei oteta huomioon tämän asetuksen 43 artiklassa tarkoitettujen tukioikeuksien määrittämisessä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa viljelijälle myönnetään hehtaarikohtainen tukioikeus (jäljempänä 'kesannointioikeus'), joka lasketaan jakamalla kesannointituen kolmen vuoden keskiarvo kesannoidun hehtaarimäärän kolmen vuoden keskiarvolla 1 kohdassa tarkoitettujen mukaisesti.

Kesannointioikeuksien kokonaismäärän on oltava yhtä suuri kuin pakollisten kesannoitujen hehtaarien keskiarvo.

54 artikla

Kesannointioikeuksien käyttö

1. Kesannointioikeus, johon liittyy kesannointioikeuskelpoinen hehtaarimäärä, oikeuttaa kesannointioikeuden mukaisesti vahvistetun määrän maksatukseen.

2. Poiketen siitä, mitä 44 artiklan 2 kohdassa säädetään, 'kesannointioikeuskelpoisella hehtaarilla' tarkoitetaan tilan maatalousalaa, joka oli peltona lukuun ottamatta alueita, jotka vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä olivat pysyvillä kasveilla, metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä tai pysyvänä laitumena olleita aloja.

Seuraavat alat voidaan kuitenkin laskea kesannoiduiksi aloiksi kesäkuun 28 päivän 1995 jälkeen tehdyn hakemuksen perusteella:

— asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22–24 artiklan nojalla kesannoidut alat, joita ei ole otettu maanviljelykäyttöön tai muuhun tuottavaan käyttöön kuin tämän asetuksen mukaisesti muun kuin kesannoidun maan osalta on hyväksyttyä, tai

— alat, jotka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisesti.

3. Viljelijöiden on kesannoitava kesannointioikeuksiin oikeuttavat hehtaarit.

4. Kesannoitujen alojen on oltava pinta-alaltaan vähintään 0,1 hehtaaria ja vähintään 10 metriä leveitä. Jäsenvaltiot saavat asianmukaisesti perustelluista ympäristösyistä hyväksyä vähintään viisi metriä leveät ja pinta-alaltaan 0,05 hehtaarin suuriset alueet.

5. Jäsenvaltiot voivat 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätettävien edellytyksin poiketa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksistä edellyttäen, että ne toteuttavat toimia estääkseen kesannointioikeuskelpoisen maatalousmaan kokonaismäärän merkittävän kasvun.

6. Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdassa ja 44 artiklan 1 kohdassa säädetään, kesannointioikeuksia on haettava ennen muita tukioikeuksia.

7. Kesannointivelvoitetta sovelletaan edelleen kesannointioikeuksiin, jotka siirretään.

55 artikla

Vapautus kesannoinnista

Viljelijää ei koske 54 artiklassa tarkoitettu kesannointivelvoite, jos

a) hänen koko tilansa koko tuotantoa hoidetaan maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viit-

taavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91⁽¹⁾ säädettyjen velvoitteiden mukaisesti,

b) kesannoitua maa-alaa käytetään sellaisten yhteisössä valmistettävien tuotteiden raaka-aineiden tuottamiseen, joita ei ole ensisijaisesti tarkoitettu ihmis- tai eläinravinnoksi, edellyttäen että sovelletaan tehokkaita valvontajärjestelmiä.

56 artikla

Kesannoidun maan käyttö

1. Kesannoitu maa on säilytettävä maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa 5 artiklan mukaisesti.

Sitä ei saa käyttää maataloustarkoituksiin eikä sillä saa tuottaa viljelykasveja kaupallisiin tarkoituksiin, tämän kuitenkaan rajoittamatta 55 artiklan soveltamista.

2. Tähän maahan voidaan soveltaa viljelykiertoa.

3. Jos sellaisten sivutuotteiden määrä, jotka on tarkoitettu ihmisten tai eläinten ravinnoksi ja jotka todennäköisesti syntyvät sen seurauksena, että öljysiemeniä viljellään kesannoidulla alalla 55 artiklan b alakohdan mukaisesti, ylittää viljelijän kanssa tehtyjen sopimusten mukaisten ennakkotuotusmäärien perusteella miljoona tonnia vuodessa ilmaistuna vastaavana määränä soijapapujauhoa, kunkin sopimuksen perusteella tuotettavaa ennakkotuotusmäärää, joka voidaan käyttää ihmisten tai eläinten ravinnoksi, alennetaan, jotta kokonaismäärä saadaan rajoitetuksi miljoonaan tonniin.

4. Jäsenvaltiot saavat maksaa kansallisena tukena enintään 50 prosenttia niistä menoista, jotka aiheutuvat biomassatuotantoon tarkoitettujen monivuotisten kasvien viljelyalojen perustamisesta kesannoidulla maalla.

57 artikla

Muiden säännösten soveltaminen

Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, tämän osaston muita säännöksiä sovelletaan kesannointioikeuksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

5 LUKU

Asetuksen 48 ja 49 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

ALUEELLINEN JA VALINNAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

1 jakso

Alueellinen täytäntöönpano

58 artikla

Edellä 41 artiklassa tarkoitetun enimmäismäärän alueellinen jakaminen

1. Jäsenvaltiot voivat viimeistään 1 päivään elokuuta 2004 mennessä päättää soveltaa 1–4 luvussa säädettyä tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla tässä jaksossa säädettyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä alueet objektiivisten perusteiden mukaisesti.

Jäsenvaltioita, joissa on alle kolme miljoonaa tukikelpoista hehtaaria, voidaan pitää yhtenä alueena.

3. Jäsenvaltion on jaettava 41 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä alueiden kesken objektiivisten perusteiden mukaisesti.

59 artikla

Tilatukijärjestelmän alueellistaminen

1. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja objektiivisin perustein jäsenvaltiot voivat jakaa koko 58 artiklan nojalla vahvistetun alueellisen enimmäismäärän tai osan siitä kaikkien niiden viljelijöiden kesken, joiden tilat sijaitsevat asianomaisella alueella, mukaan lukien ne viljelijät, jotka eivät täytä 33 artiklassa tarkoitettuja kelpoisuusehtoja.

2. Jos koko alueellinen enimmäismäärä jaetaan, viljelijät saavat tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 58 artiklan mukaisesti vahvistettu alueellinen enimmäismäärä alueellisesti vahvistetulla 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tukioikeuskelpoisella hehtaarimäärällä.

3. Jos alueellinen enimmäismäärä jaetaan osittain, viljelijät saavat tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 58 artiklan mukaisesti vahvistetun alueellisen enimmäismäärän vastaava osa alueellisesti vahvistetulla 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tukioikeuskelpoisella hehtaarimäärällä.

Jos viljelijä voi myös saada oikeuksia, jotka lasketaan alueellisen enimmäismäärän jäljelle jäävästä osasta, kunkin hänelle jaetun oikeuden alueellista yksikköarvoa, lukuun ottamatta kesannointioikeuksia, korotetaan viitemäärää vastaavalla määrällä jaettuna hänen 4 kohdan mukaisesti vahvistettujen oikeuksiensa määrällä.

60 artikla

Maan käyttö

4. Oikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä ilmoittaa 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

1. Jos jäsenvaltiot käyttävät 59 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, viljelijät voivat 51 artiklasta poiketen ja tämän artiklan säännösten mukaisesti käyttää myös 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja, asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa, asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden sekä muiden kuin 93 artiklan nojalla tukea saavien perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuotantoon, pysyvien kasvien tuotantoon lukuunottamatta.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava hehtaarimäärä, joka voidaan käyttää tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti jakamalla objektiivisin perustein 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon kansallisella tasolla kolmivuotiskaudella 2000–2002 käytetty keskimääräinen hehtaarimäärä 58 artiklan 2 kohdan nojalla määritettyjen alueiden kesken. Komissio vahvistaa kansallisen tason keskimääräisen hehtaarimäärän ja alueellisen tason hehtaarimäärän 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella.

3. Viljelijän on saatava kyseiselle alueelle 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa:

a) hänen 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon vuonna 2003 käyttämänsä hehtaarimäärän rajoissa;

b) tai jos sovelletaan soveltuvin osin 40 artiklaa ja 42 artiklan 4 kohtaa, muun sellaisen hehtaarimäärän rajoissa, joka on vahvistettava objektiivisin perustein ja siten, että varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristymät.

4. Viljelijöiden on 3 kohdan soveltamisen jälkeen käytettävissä olevan hehtaarimäärän rajoissa saatava tuottaa 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita hehtaarimäärällä, joka ei kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, sen hehtaarimäärän rajoissa, joka vastaa 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon vuonna 2004 ja/

tai 2005 käytettyä hehtaarimäärää, siten että etusijalle asetetaan viljelijät, jotka jo vuonna 2004 tuottivat mainittuja tuotteita vuonna 2004 käytetyn hehtaarimäärän rajoissa.

Jos 71 artiklaa sovelletaan, vuodet 2004 ja 2005 korvataan vastaavasti tilatukijärjestelmän soveltamista edeltävällä vuodella ja sen soveltamisvuodella.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen viljelijäkohtaisten enimmäismäärien määrittämiseksi jäsenvaltion on käytettävä viljelijän yksilöllisiä tietoja, jos niitä on saatavilla, tai muita riittäviä todisteita, joita viljelijä on sille toimittanut.

6. Tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksytyt hehtaarimäärät eivät missään tapauksessa saa ylittää 44 artiklan 2 kohdan mukaista tukikelpoista hehtaarimäärää, joka on ilmoitettu tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna.

7. Lupa on käytettävä kyseisellä alueella yhdessä vastaavan tukioikeuden kanssa.

8. Komissio antaa viimeistään vuoteen 2007 mennessä neuvostolle kertomuksen siitä, miten tämän artiklan täytäntöönpano jäsenvaltioissa on mahdollisesti vaikuttanut rakenteelliseen ja markkinakehitykseen. Komissio liittää kertomukseen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

61 artikla

Nurmi

Jos 59 artiklaa sovelletaan, jäsenvaltiot voivat objektiivisten perusteiden mukaisesti myös vahvistaa alueellisen enimmäismäärän tai sen osan puitteissa erilaisia oikeuksien yksikköarvoja jaettavaksi 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viljelijöille vuoden 2003 pinta-aratukihakemusten määräpäivänä nurmena olevien hehtaarien ja muiden tukioikeuskelpoisten hehtaarien tai vaihtoehtoisesti vuoden 2003 pinta-aratukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena olevien hehtaarien ja muiden tukioikeuskelpoisten hehtaarien osalta.

62 artikla

Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet

Poiketen siitä, mitä 47 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että 95 ja 96 artiklassa säädettyistä lypsylehmäpalkkioista ja lisätuista johtuvat määrät on sisällytettävä osittain tai kokonaan tilatukijärjestelmään vuodesta 2005. Tämän kohdan nojalla vahvistetut oikeudet muuttuvat vastaavasti.

Kyseisten tukien viitemäärä on yhtä suuri kuin 95 ja 96 artiklan mukaisesti myönnettävät määrät laskettuna sen vuoden maaliskuun 31 päivän tilakohtaisen maidon viitemäärän perusteella, jona kyseiset tuet otettiin kokonaan tai osittain tilatukijärjestelmän piiriin.

Edellä olevia 48 ja 50 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

63 artikla

Tässä jaksossa vahvistettujen tukioikeuksien edellytykset

1. Jos 59 artiklaa sovelletaan, tämän jakson mukaisesti vahvistettuja oikeuksia voi siirtää tai käyttää ainoastaan samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaarikohtaiset oikeudet ovat samat.

2. Jos 59 artiklaa sovelletaan, poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, viljelijä saa kyseisellä alueella kesannointioikeuksia.

Kesannointioikeuksien määrä vahvistetaan kertomalla tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoitettu 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viljelijän tukikelpoinen maa kesannointivelvoiteprosentilla.

Kesannointivelvoiteprosentti lasketaan kertomalla pakollisen kesannoinnin 10 prosentin perusvelvoite suhteella, joka saadaan kun jaetaan maa, jolle kyseisellä alueella on viitekaudella myönnetty liitteessä VI tarkoitettua erityistä aluetukea peltokasveille, viitekaudella 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tukikelpoisella maalla.

Kesannointioikeuksien arvo on 59 artiklan 2 kohdan tai tarvittaessa 59 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistettu tukioikeuksien alueellinen arvo.

Kesannointioikeuksia eivät saa viljelijät, joiden ilmoittama 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hehtaarimäärä on alhaisempi kuin hehtaarimäärä, joka tarvittaisiin 92:ta tonnia liitteessä IX määriteltäviä viljaa vastaavan määrän tuottamiseen kyseisellä alueella sovellettavan aluejakosuunnitelman mukaisesti tilatukijärjestelmän soveltamista edeltävälle vuodelle määritettyjen satojen perusteella; kyseinen hehtaarimäärä jaetaan tämän artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettulla suhteella.

3. Poiketen siitä, mitä 43 artiklan 4 kohdassa ja 49 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myös päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2004 yhteisön oikeuden yleisperiaatetta noudattaen, että tässä jaksossa vahvistettuja oikeuksia voidaan muuttaa asteittain etukäteen vahvistettujen menettelyjen ja objektiivisten perusteiden mukaisesti.

4. Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, tämän osaston muita säännöksiä sovelletaan.

2 jakso

Osittainen täytäntöönpano

64 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltio voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2004, että se soveltaa kansallisesti tai alueellisesti 1–4 luvuissa säädettyä tilatukijärjestelmää tässä jaksossa vahvistetuina edellytyksin.

2. Komissio vahvistaa kunkin jäsenvaltion tekemän valinnan mukaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti enimmäismäärän kullekin 66, 67, 68 ja 69 artiklassa tarkoitetulle suoralle tilatuelle.

Enimmäismäärän on oltava yhtä suuri kuin kunkin suoran tuen osa 41 artiklassa tarkoitettussa kansallisessa enimmäismäärässä kerrottuna vähennysprosentilla, joita jäsenvaltiot soveltavat 66, 67, 68 ja 69 artiklan mukaisesti.

Vahvistettujen enimmäismäärien kokonaismäärä on vähennettävä 41 artiklassa tarkoitetuista kansallisista enimmäismääristä 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

3. Viimeistään kahden vuoden kuluttua siitä, kun kaikki jäsenvaltiot ovat panneet tilatukijärjestelmän täytäntöön, tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 komissio toimittaa neuvostolle tarvittaessa aiheellisin ehdotuksin varustetun kertomuksen seurauksista, joita 2 ja 3 jaksoissa säädettyjen vaihtoehtojen täytäntöönpanolla jäsenvaltioissa mahdollisesti on ollut markkinoiden ja rakenteiden kehitykseen.

65 artikla

Oikeuksien vahvistaminen tämän jakson nojalla

1. Kun kaikki mahdolliset vähennykset on tehty 41 artiklan nojalla viljelijöille myönnettävien oikeuksien osalta, sitä viimeistään osaa, joka johtuu kustakin 66, 67, 68 ja 69 artiklassa tarkoitettua suorasta tuesta, pienennetään prosenttimäärällä, jonka jäsenvaltiot vahvistavat 66, 67, 68 ja 69 artiklassa vahvistetun rajan puitteissa.

2. Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, tämän osaston muita säännöksiä sovelletaan oikeuksiin, jotka on vahvistettu viimeistään jäljelle jäävän osan suhteen.

66 artikla

Peltokasvit

Jäsenvaltiot voivat peltokasvitukien osalta:

- a) pidättää enintään 25 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettuja peltokasvien pinta-aloja, pakollista kesannointitukea lukuun ottamatta.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat liitteessä IX lueteltuja peltokasveja ja nurmisäilörehua niissä jäsenvaltioissa, joissa maissi ei ole perinteinen viljelykasvi. Tuki on hehtaariperusteinen ja sen enimmäismäärä on 25 prosenttia hehtaarikohtaisesta liitteessä VI tarkoitettua tuesta ja se myönnetään IV osaston 10 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

tai vaihtoehtoisesti

- b) pidättää enintään 40 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua durumvehnää maksettavaa lisätukea.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat liitteessä IX lueteltua durumvehnää. Tuki on hehtaariperusteinen ja sen enimmäismäärä on 40 prosenttia hehtaarikohtaisesta liitteessä VI tarkoitettua durumvehnän lisätuesta ja se on myönnetty tai myönnetään IV osaston 10 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

67 artikla

Lammas- ja vuohipalkkiot

Jäsenvaltiot voivat pidättää enintään 50 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI lueteltuja lammas- ja vuohipalkkioita.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään lampaita ja vuohia kasvattaville viljelijöille. Tuen enimmäismäärä on 50 prosenttia liitteessä VI lueteluista IV osaston 11 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävistä lammas- ja vuohipalkkioista.

68 artikla

Naudanlihapalkkiot

1. Jäsenvaltiot voivat naudanlihapalkkioiden osalta pidättää enintään 100 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua vasikoiden teurastuspalkkiota.

Tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettua ylärajaa noudattaen kyseisen jäsenvaltion on maksettava viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätukea myönnetään enintään 100 prosenttia liitteessä VI tarkoitettua, IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä vasikoiden teurastuspalkkiosta.

2. Jäsenvaltiot voivat myös

a) i) pidättää enintään 100 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua emolehmäpalkkiota.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään emolehmien pidosta. Tuen enimmäismäärä on 100 prosenttia liitteessä VI tarkoitettua IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä emolehmäpalkkiosta;

ja

ii) pidättää enintään 40 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuspalkkiota.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastamisesta. Tuen enimmäismäärä on 40 prosenttia liitteessä VI tarkoitettua IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuspalkkiosta;

tai vaihtoehtoisesti

b) i) pidättää enintään 100 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuspalkkiota.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätuki myönnetään muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastamisesta. Tuen enimmäismäärä on 100 prosenttia liitteessä VI tarkoitettua IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuspalkkiosta;

taikka vaihtoehtoisesti

ii) pidättää enintään 75 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa liitteessä VI tarkoitettua urospuolisten nautojen erityispalkkiota.

Kyseinen jäsenvaltio voi tässä tapauksessa ja 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa antaa viljelijöille vuosittain lisätukea.

Lisätukea myönnetään enintään 75 prosenttia liitteessä VI tarkoitettua IV osaston 12 luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti myönnettävästä urospuolisten nautojen erityispalkkiosta.

69 artikla

Vapaaehtoinen täytäntöönpano tiettyjen maatalouden muotojen ja laatu tuotannon osalta

Jäsenvaltiot voivat pidättää enintään 10 prosenttia 41 artiklassa tarkoitettujen kansallisten enimmäismäärän osasta, joka vastaa kutakin liitteessä VI tarkoitettua alaa. Peltokasvi-, naudanliha- ja vasikanliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla kyseinen pidätys otetaan huomioon 66, 67 ja 68 artiklassa vahvistettujen enimmäisosuuksien soveltamiseksi.

Tässä tapauksessa ja ylittämättä 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa asianomaisen jäsenvaltion on myönnettävä vuosittain viljelijöille lisätukea sillä alalla tai niillä aloilla, joita pidätys koskee.

Lisätukea myönnetään tietyille maatalouden muodoille, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta taikka maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämisen kannalta, edellytyksin, jotka komissio määrittelee 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 jakso

4 jakso

Vapaaehtoiset poissulkemiset

70 artikla

Eräiden suorien tukien vapaaehtoinen poissulkeminen

1. Jäsenvaltio voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2004 sulkea pois tilatukijärjestelmästä:

a) yhden tai useamman suoran tuen, jota viitekaudella on myönnetty seuraavien säännösten nojalla:

— asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 4 kohta

— asetuksen (EY) N:o 2358/71 3 artikla.

Tässä tapauksessa sovelletaan 64 ja 65 artiklaa soveltuvin osin;

b) kaikki muut liitteessä VI luetellut suorat tuet, jotka myönnettiin viitekaudella Ranskan merentakaisen departementtien, Azoreiden, Madeiran, Kanariansaarten ja Egeanmeren saarten viljelijöille sekä viitekaudella seuraavien säännösten nojalla myönnetty suorat tuet:

— asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artikla

— asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artikla

— asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artikla ja 22 artiklan 2–6 kohta

— asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 ja 6 artikla.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suoraa tukea tämän asetuksen 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien puitteissa edellytyksin, jotka on vahvistettu tämän asetuksen IV osaston 3, 6 ja 7–13 luvussa, asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklassa ja 22 artiklan 2–4 kohdassa sekä asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artiklan 2 kohdan, asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklan 2 kohdan, asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklan 2 kohdan ja 22 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Vahvistettujen tuen enimmäismäärien kokonaismäärä vähennetään 41 artiklassa tarkoitetuista kansallisista enimmäismääristä 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Vapaaehtoinen siirtyminen

71 artikla

Vapaaehtoinen siirtymäkausi

1. Jäsenvaltio voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2004, että se alkaa soveltaa tilatukijärjestelmää siirtymäkauden jälkeen, joka päättyy joko 31 päivänä joulukuuta 2005 tai 31 päivänä joulukuuta 2006, jos tämä on perusteltua maatalouden erityisolosuhteiden vuoksi.

Jos kyseinen jäsenvaltio päättää soveltaa tilatukijärjestelmää ennen siirtymäkauden päättymistä, sen on tehtävä päätöksensä viimeistään tilatukijärjestelmän soveltamisvuotta edeltävän kalenterivuoden elokuun 1 päivänä.

2. Siirtymäkauden aikana kyseisen jäsenvaltion on sovellettava liitteessä VI tarkoitettuja suoria tukia edellytyksin, jotka on vahvistettu tämän asetuksen IV osaston 3, 6 ja 7–13 luvussa, asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklassa, asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklassa ja 22 artiklan 2–4 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklassa, ylittämättä enimmäismääriä, jotka vastaavat kyseisten suorien tukien osuutta 41 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästä, jonka komissio vahvistaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kunkin suoran tuen osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 70 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Kun kyse on kuivattujen rehujen tuesta, jäsenvaltioiden on myönnettävä tuki edellytyksin, jotka määritellään 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, ylittämättä edellä mainittuja talousarviorajoja.

3. Tilatukijärjestelmää sovelletaan sen kalenterivuoden tammiukuun 1. päivänä, joka seuraa sitä kalenterivuotta, jolloin siirtymäkausi päättyy.

Tässä tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on tehtävä 58 artiklan 1 kohdassa, 63 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 1 kohdassa ja 70 artiklassa tarkoitettua päätökset vuoden 2005 tai vaihtoehtoisesti vuoden 2006 elokuun 1 päivään mennessä tämän artiklan 1 kohdan nojalla päätetyn määräajan mukaisesti.

4. Komissio toteuttaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarvittavat toimenpiteet, jos tämän siirtymäajan soveltaminen aiheuttaa yhteisön markkinoilla vakavaa kilpailun vääristymistä, ja varmistaakseen yhteisön kansainvälisten velvoitteiden noudattamisen.

IV OSASTO

MUUT TUKIJÄRJESTELMÄT

1 LUKU

DURUMVEHNÄN ERITYINEN LAATUPALKKIO

72 artikla

Soveltamisala

Tukea myönnetään CN-koodiin 1001 10 00 kuuluvan durumvehnän tuottajille tässä luvussa säädetyn edellytyksin.

73 artikla

Määrä ja tukikelpoisuus

1. Tuen määrä on 40 euroa hehtaaria kohden.
2. Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että käytetään tietty määrä tuotantoalueella korkealaatuisiksi suurimoiden ja pasta-valmisteiden tuotannossa tunnustettujen lajikkeiden varmennettuja siemeniä.

74 artikla

Pinta-ala

1. Tukea myönnetään kansallisille perusaloille liitteessä X luetelluilla perinteisillä tuotantoalueilla.

Perusalat vahvistetaan seuraavasti:

Kreikka	617 000 ha
Espanja	594 000 ha
Ranska	208 000 ha
Italia	1 646 000 ha
Itävalta	7 000 ha
Portugali	118 000 ha.

2. Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa osa-aloihin määrittelemisensä puolueettomien perusteiden mukaisesti.

75 artikla

Pinta-alan ylitys

1. Jos pinta-ala, jolle tukea haetaan, ylittää perusalan, viljelijäkohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

2. Jos jäsenvaltio jakaa perusalansa osa-aloihin, 1 kohdan mukaista vähennystä sovelletaan ainoastaan niiden osa-alueiden viljelijöihin, joilla raja on ylitetty. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alueiden alat, joilla rajoja ei ole ylitetty, on jaettu uudelleen osa-alueille, joilla kyseiset rajat on ylitetty.

2 LUKU

VALKUAISKASVIPALKKIO

76 artikla

Soveltamisala

Tukea myönnetään valkuaiskasvien tuottajille tässä luvussa säädetyn edellytyksin.

Valkuaiskasveilla tarkoitetaan:

- CN-koodiin 0713 10 kuuluvia herneitä,
- CN-koodiin 0713 50 kuuluvia härkäpapuja,
- CN-koodiin ex 1209 29 50 kuuluvia makeita lupiineja.

77 artikla

Määrä ja tukikelpoisuus

Tuki on 55,57 euroa hehtaarilta valkuaiskasveja, joiden sato on korjattu maitotuleentumisasteen saavuttamisen jälkeen.

Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta maitotuleentumisastetta asianomaisen jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, ovat kuitenkin tukikelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.

78 artikla

Pinta-ala

1. Käyttöön otetaan 1 400 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta tukea voidaan maksaa.

2. Jos pinta-ala, jolle tukea haetaan, ylittää taatun enimmäispinta-alan, viljelijäkohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään suhteessa kyseisenä vuonna 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 LUKU

RIISIN LAJIKOHTAINEN TUKI

79 artikla

Soveltamisala

Tukea myönnetään CN-koodiin 1006 10 kuuluvan riisin tuottajille tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.

80 artikla

Määrä ja tukikelpoisuus

1. Hehtaariohtainen tuki myönnetään riisille kylvetyille viljelyalalle, jonka satoa ei korjata ainakaan ennen kukinnan alkua tavanomaisissa kasvuoloissa.

Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta kukinta-astetta asianomaisten jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, ovat kuitenkin tukikelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.

2. Tuki on seuraavanlainen, ja se perustuu asianomaisten jäsenvaltioiden satoihin:

	Markkinointivuosi 2004/2005 ja jos sovelletaan 71 artiklaa (euroa/ha)	Markkinointivuosi 2005/2006 ja sitä seuraavat vuodet (euroa/ha)
Espanja	1 123,95	476,25
Ranska:		
— Manner-Ranska	971,73	411,75
— Ranskan Guyana	1 329,27	563,25
Kreikka	1 323,96	561,00
Italia	1 069,08	453,00
Portugali	1 070,85	453,75.

81 artikla

Pinta-alat

Vahvistetaan jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle kansallinen perusalaa. Ranskalle vahvistetaan kuitenkin kaksi perusalaa. Perusalat ovat seuraavat:

Espanja	104 973 ha
Ranska:	
— Manner-Ranska	19 050 ha
— Ranskan Guyana	4 190 ha
Kreikka	20 333 ha
Italia	219 588 ha
Portugali	24 667 ha.

Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa osa-aloihin määrittelemiensä objektiivisten perusteiden mukaisesti.

82 artikla

Pinta-alojen ylitys

1. Jos jossakin jäsenvaltiossa ala, jolla jonakin tietyssä vuonna viljellään riisiä, ylittää 81 artiklassa tarkoitettun perusalaa, tuottajakohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

2. Jos jäsenvaltio jakaa perusalansa osa-aloihin, 1 kohdan mukaista vähennystä sovelletaan ainoastaan niiden osa-alueiden viljelijöihin, joilla raja on ylittynyt. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alueiden alat, joilla rajat eivät ole ylittyneet, on jaettu uudelleen osa-alueille, joilla kyseiset rajat ovat ylittyneet.

4 LUKU

PÄHKINÖIDEN PINTA-ALATUKI

83 artikla

Yhteisön tuki

1. Pähkinöiden tuottajille myönnetään yhteisön tukea tässä luvussa säädetyin edellytyksin.

Pähkinöillä tarkoitetaan:

- CN-koodeihin 0802 11 ja 0802 12 kuuluvia manteleita,
- CN-koodeihin 0802 21 ja 0802 22 kuuluvia hasselpähkinöitä ja filbertspähkinöitä,
- CN-koodeihin 0802 31 ja 0802 32 kuuluvia saksanpähkinöitä,
- CN-koodiin 0802 50 kuuluvia pistaasipähkinöitä,
- CN-koodiin 1212 10 10 kuuluvaa johanneksenleipää.

2. Jäsenvaltiot voivat eriyttää tuen tuotteiden mukaan tai lisäämällä tai vähentämällä jäljempänä 84 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja taattuja kansallisia aloja (jäljempänä 'taattu kansallinen ala'). Tietynä vuonna myönnetyn tuen määrä ei kuitenkaan saa olla missään jäsenvaltiossa 84 artiklan 1 kohdassa mainittua enimmäismäärää suurempi.

84 artikla

Pinta-alat

1. Jäsenvaltio myöntää yhteisön tukea sen enimmäismäärän puitteissa, joka lasketaan kertomalla sille 3 kohdassa vahvistetun taatun kansallisen alan hehtaarien määrä keskimääräisen tuen määrällä, joka on 120,75 euroa.
2. Käyttöön otetaan 800 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu taattu enimmäispinta-ala jaetaan taattuihin kansallisiin aloihin seuraavasti:

Belgia	100 ha
Saksa	1 500 ha
Ranska	17 300 ha
Kreikka	41 100 ha
Italia	130 100 ha
Luxemburg	100 ha
Alankomaat	100 ha
Itävalta	100 ha
Portugali	41 300 ha
Espanja	568 200 ha
Yhdistynyt kuningaskunta	100 ha

4. Jäsenvaltio voi jakaa taatun kansallisen alansa osa-aloihin objektiivisin perustein erityisesti alueellisella tasolla tai suhteessa tuotantoon.

85 artikla

Osa-alojen ylitys

Jos jäsenvaltio jakaa taatun kansallisen alansa osa-aloihin ja yksi tai useampi osa-ala ylittyy, viljelijäkohtaista alaa, jolle yhteisön tukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna niiden osa-alueiden viljelijöiltä, joissa raja on ylitetty. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alueiden alat, joilla rajoja ei ole ylitetty, on jaettu uudelleen osa-alueille, joilla kyseiset rajat on ylitetty.

86 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

1. Yhteisön tuen maksaminen edellyttää erityisesti vähimmäispalstakoon ja puutiheyden noudattamista.
2. Hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 ⁽¹⁾ 14 artiklan b alakohdassa tarkoitettuihin parannussuunnitelmiin kuuluvat alat voivat saada tämän järjestelmän mukaista tukea sitä vuotta, jona parannussuunnitelman voimassaolo päättyy, seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta.
3. Jäsenvaltiot voivat asettaa yhteisön tuen myöntämisen edellytykseksi sen, että viljelijä kuuluu asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 tai 14 artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon.
4. Sovellettaessa 3 kohdan säännöstä jäsenvaltiot voivat päättää maksaa 1 kohdassa tarkoitettua tuen tuottajaorganisaatiolle sen jäsenten puolesta. Tuottajaorganisaation saaman tuen määrä on maksettava organisaation jäsenille. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin valtuuttaa tuottajaorganisaation vähentämään yhteisön myöntämästä tuen määrästä enintään kahden prosentin korvauksena jäsenilleen toimittamista palveluista.

87 artikla

Kansallinen tuki

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää yhteisön tuen lisäksi kansallista tukea enintään 120,75 euroa hehtaaria kohden vuosittain.
2. Tätä kansallista tukea voidaan myöntää ainoastaan yhteisön tukea saaville aloille.

⁽¹⁾ EYVL L 118, 20.5.1972, s. 1, asetus kumottu asetuksella (EY) N:o 2200/96.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa kansallisen tuen myöntämisen edellytykseksi sen, että viljelijä kuuluu asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 tai 14 artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon.

5 LUKU

ENERGIAKASVIEN TUKI

88 artikla

Tuki

Energiakasveille kylvetyille aloille myönnetään tukea 45 euroa hehtaaria kohden tässä luvussa säädetyn edellytyksin.

Energiakasveilla tarkoitetaan viljelykasveja, joita toimitetaan pääasiassa seuraavien energiatuotteiden tuotantoon:

— liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämiseksi 8 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/30/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa mainitut biopolttoaineiksi katsottavat tuotteet

— biomassasta tuotettu sähkö- ja lämpöenergia.

89 artikla

Pinta-alat

1. Käyttöön otetaan 1 500 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta tukea voidaan maksaa.

2. Jos pinta-ala, jolle tukea haetaan, ylittää taatun enimmäispinta-alan, viljelijäkohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään suhteessa kyseisenä vuonna 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

90 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Tukea myönnetään ainoastaan aloille, joiden tuotannosta on tehty viljelijän ja jalostusteollisuuden välinen sopimus, paitsi jos viljelijä toteuttaa jalostuksen itse tilallaan.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 17.5.2003, s. 42.

Aloja, joihin on sovellettu energiakasvijärjestelmää, ei voida laskea asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 1 kohdassa ja tämän asetuksen 54 artiklan 2 kohdassa, 63 artiklan 2 kohdassa ja 107 artiklan 1 kohdassa esitetyn kesannointivelvoitteen mukaiseksi kesannoksi.

91 artikla

Energiakasvien luettelon uudelleentarkastelu

Tuotteita voidaan lisätä 88 artiklaan tai poistaa siitä 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

92 artikla

Energiakasvijärjestelmän uudelleentarkastelu

Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä neuvostolle kertomuksen järjestelmän toteuttamisesta. Tarvittaessa kertomukseen liitetään aiheelliset ehdotukset ja huomioon otetaan biopolttoaineita koskevan EU:n aloitteen täytäntöönpano.

6 LUKU

TÄRKKELYSPERUNAN TUKI

93 artikla

Tuki

Käyttöön otetaan tuki perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuottajille. Tukea sovelletaan siihen perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen. Se on:

— 110,54 euroa markkinointivuonna 2004/2005, ja jos sovelletaan 71 artiklaa

— 66,32 euroa markkinointivuonna 2005/2006 ja sitä seuraavina vuosina

Tukea mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

94 artikla

Edellytykset

Tuki maksetaan ainoastaan niistä perunamääristä, joita perunantuottajan ja tärkkelyksenvalmistajan välinen viljelysopimus koskee tällaiselle yritykselle myönnetyn kiintiön rajoissa, sellaisena kuin siihen viitataan asetuksen (EY) N:o 1868/94 2 artiklan 2 kohdassa.

LUKU 7

96 artikla

LYPSYLEHMÄPALKKIOT JA LISÄTUET

Lisätuet

95 artikla

Lypsylehmäpalkkiot

1. Vuosien 2004–2007 välisenä aikana maidontuottajat voivat saada lypsylehmäpalkkion. Se myönnetään kalenterivuositain tilakohtaisesti ja tilan käytössä olevana tonneina ilmaistuna maidon tilakohtaisena viitemääränä.

2. Tilan käytössä 31 päivänä maaliskuuta kyseisenä kalenterivuonna oleva tonneina ilmaistu maidon tilakohtainen viitemäärä kerrotaan seuraavilla luvuilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan säännösten sekä 4 kohdan soveltamisesta johtuvien vähennysten soveltamista:

— 8,15 euroa/t kalenterivuonna 2004,

— 16,31 euroa/t kalenterivuonna 2005,

— 24,49 euroa/t kalenterivuosina 2006 ja 2007, ja

sitä seuraavina kalenterivuosina, jos sovelletaan 69 artiklaa.

3. Niiden tuottajakohtaisten viitemäärien, jotka on tilapäisesti siirretty maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 ⁽¹⁾ 16 artiklan tai maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 ⁽²⁾ 29 päivänä syyskuuta 2003 artiklan mukaisesti 31 päivänä maaliskuuta kyseisenä kalenterivuonna, katsotaan olevan sen tilan, jolle viitemäärät on siirretty, käytössä tuona kalenterivuonna.

4. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi, jos kaikkien tilakohtaisten viitemäärien summa 31 päivänä maaliskuuta kyseisenä kalenterivuonna ylittää jossakin jäsenvaltiossa asetuksen (ETY) N:o 3950/92 liitteessä I vahvistetun kyseisen jäsenvaltion markkinointivuoden 1999/2000 12 kuukauden ajanjakson vastaavien kokonaismäärien summan, kyseisen jäsenvaltion on puolueettomien perusteiden toteutettava tarvittavat toimenpiteet alueellaan olevien tilakohtaisten palkkiokelpoisten viitemäärien kokonaismäärän pienentämiseksi vastaavasti kyseisen kalenterivuoden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 572/2003 (EYVL L 82, 29.3.2003, s. 20).

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 123.

1. Vuosien 2004–2007 välisenä aikana jäsenvaltioiden on maksettava vuosittain alueensa tuottajille lisätukea, jonka yhteismäärä koostuu 2 kohdassa vahvistetuista yhteismääristä. Tällaiset tuet maksetaan puolueettomien perusteiden tavalla, jolla varmistetaan tuottajien tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristymistä. Näitä tukia ei lisäksi saa sitoa markkinahintojen vaihteluun.

Lisäpalkkioita myönnetään ainoastaan 95 artiklan 2 kohdassa vahvistetun palkkion lisämääränä.

2. Lisätuet – yhteismäärät miljoonina euroina:

	2004	2005	2006 ja 2007 ⁽¹⁾
Belgia	12,12	24,30	36,45
Tanska	16,31	32,70	49,05
Saksa	101,99	204,53	306,79
Kreikka	2,31	4,63	6,94
Espanja	20,38	40,86	61,29
Ranska	88,70	177,89	266,84
Irlanti	19,20	38,50	57,76
Italia	36,34	72,89	109,33
Luxemburg	0,98	1,97	2,96
Alankomaat	40,53	81,29	121,93
Itävalta	10,06	20,18	30,27
Portugali	6,85	13,74	20,62
Suomi	8,81	17,66	26,49
Ruotsi	12,09	24,24	36,37
Yhdistynyt kuningaskunta	53,40	107,09	160,64

⁽¹⁾ Ja sitä seuraavina kalenterivuosina, jos sovelletaan 70 artiklaa.

97 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1788/2003 5 artiklassa säädettyjä 'tuottajan' määritelmiä.

8 LUKU

PELTOKASVIEN ERITYINEN ALUETUKI

98 artikla

Tuki

Jos sovelletaan 70 artiklaa, viljan, öljykasvien, pellavansiementien sekä kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavan ja hampun tuottajille Suomessa ja Ruotsissa 62. leveyspiirin pohjoispuolella ja joillakin lähialueilla, joilla vallitsee vastaavat sääolosuhteet, jotka tekevät maatalouden harjoittamisen erityisen vaikeaksi, myönnetään 24 euron erityistukea kerrottuna sadoilla, jotka on määritelty kyseistä aluetta koskevassa aluejakosuunnitelmassa, sen enimmäismäärän puitteissa, jonka komissio on vahvistanut 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa 41 artiklassa tarkoitettuun enimmäismäärään kuuluvaa kyseisen tuen osaa.

Kun haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea on vähennettävä samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

9 LUKU

SIEMENTUET

99 artikla

Tuki

1. Jos sovelletaan 70 artiklaa, jäsenvaltioiden on myönnettävä vuosittain liitteessä XI vahvistetut tuotantotuet liitteessä XI luetellun yhden tai useamman lajin perussiemenille tai varmentuille siemenille.

2. Jos samalle varmentamista varten hyväksytylle alalle haetaan sekä siementukea että tilatuen mukaista tukea, siemenille liitteen XI 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja lajeja lukuun ottamatta myönnettävän tuen määrästä on vähennettävä, kuitenkin enintään nollassolle, kyseiselle alalle tiettyä vuonna myönnettävä tilatuen määrä.

3. Haetun tuen määrä ei saa ylittää sitä enimmäismäärää, jonka komissio on vahvistanut 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa 41 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen enimmäismäärään kuuluvaa asianomaisia lajeja koskevien siementukien osaa.

Kun haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea on vähennettävä samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

4. Tämän artiklan perusteella Cannabis sativa L:n lajikkeille maksettava tuki määritellään 144 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

10 LUKU

PELTOKASVIEN PINTA-ALATUKI

100 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Jos sovelletaan 66 artiklaa, jäsenvaltioiden on myönnettävä tässä luvussa esitettyjen edellytysten mukaisesti asianomaisen jäsenvaltion kyseisen artiklan mukaisesti valitsemaa tukea peltokasvien viljelijöille, ellei toisin ole säädetty.

2. Tässä luvussa:

— markkinointivuosi alkaa 1 päivästä heinäkuuta ja päättyy 30 päivänä kesäkuuta

— 'peltokasveilla' tarkoitetaan liitteessä IX lueteltuja kasveja.

3. Jäsenvaltioissa, joissa maissi ei ole perinteinen viljelykasvi, voi säilörehunurmi olla pinta-aratukikelpoista peltokasveihin sovellettavien edellytysten mukaisesti.

101 artikla

Perusalat

Pinta-aratuki vahvistetaan hehtaaria kohti ja eriytetään alueittain.

Pinta-aratukea myönnetään alalle, joka on varattu peltokasvien viljelyyn tai joka kesannoidaan tämän asetuksen 107 artiklan mukaisesti ja joka ei ylitä alueellisen perusalalan tai alueellisten perusalajien kokonaishehtaaramäärää, joka on vahvistettu komission asetuksen (EY) N:o 2316/1999⁽¹⁾ liitteessä VI, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1017/94 soveltamisen.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 2316/1999, annettu 22 päivänä lokakuuta 1999, tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 280, 30.10.1999, s. 43), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1035/2003 (EUVL L 150, 18.6.2003, s. 24).

Alueella tarkoitetaan tässä yhteydessä kyseisen jäsenvaltion valinnan mukaan jäsenvaltiota taikka jäsenvaltiossa olevaa aluetta. Sovellettaessa tämän asetuksen 66 artiklaa asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä VI vahvistettua alaa tai vahvistettuja aloja vähennetään kyseisellä alueella 53 artiklan ja tämän asetuksen 63 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja kesantioikeuksia vastaavalla hehtaarimäärällä.

102 artikla

Perusalojen ja enimmäismäärän ylittyminen

1. Kun niiden yksittäisten viljelyalojen summa, joille haetaan tukea peltokasvien tukijärjestelmän nojalla, mukaan lukien mainitussa järjestelmässä säädetty kesannoiminen sovellettaessa 71 artiklaa, ylittää perusalan, tuottajakohtaista tukikelpoista alaa vähennetään samassa suhteessa kaikkien tämän luvun nojalla kyseisellä alueella saman markkinointivuoden aikana myönnettävien tukien osalta.

2. Haettujen tukien summa ei voi ylittää komission 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistamaa enimmäismäärää. Kun haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään samassa suhteessa kyseisen markkinointivuoden aikana.

3. Sovellettaessa 71 artiklaa myös alat, joille ei haeta tukea tämän luvun nojalla, mutta joita käytetään tuen hakemisen perusteena 12 luvun nojalla, otetaan huomioon laskettaessa niitä aloja, joille tukea on haettu.

4. Jos jäsenvaltio oikeuttaa nurmisäilörehun saamaan peltokasvien pinta-alatukea, on määriteltävä erillinen perusala. Jos peltokasvien tai nurmisäilörehun perusalaa ei tiettynä markkinointivuotena saavuteta, puuttuvat hehtaarit osoitetaan vastaavalle perusalalle samana markkinointivuotena.

5. Jos jäsenvaltio on päättänyt vahvistaa yhden tai useamman kansallisen perusalan, se voi jakaa kunkin kansallisen perusalan osaperusaloihin määrittelemiensä objektiivisten perusteiden mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa "Secano"- ja "Regadío"-perusaloja pidetään kansallisina perusaloina.

Jos kansallinen perusala ylittyy, kyseinen jäsenvaltio voi objektiivisia perusteita noudattaen keskittää 1 kohdan mukaisesti sovellettavat toimenpiteet kokonaan tai osittain niille osaperusaloille, joilla ylitys on todettu.

Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet soveltaa tämän kohdan mukaisia mahdollisuuksia, on ilmoitettava valinnoistaan ja niiden yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä viljelijöille ja komissiolle 15 päivään syyskuuta mennessä.

103 artikla

Aluejakosuunnitelma

Sovelletaan jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan mukaisesti vahvistamaa aluejakosuunnitelmaa.

Jäsenvaltio, jota asia koskee, voi komission pyynnöstä tai kyseisen jäsenvaltion omasta aloitteesta tarkistaa aluejakosuunnitelmaa objektiivisia perusteita noudattaen.

104 artikla

Perusmäärät

1. Pinta-alatuki lasketaan kertomalla perusmäärä tonnilta aluejakosuunnitelmassa määritellyllä kyseisen alueen viljan keskisadolla.

2. Edellä 1 kohdassa mainittu laskelma tehdään viljan keski-sadon perusteella. Jos kuitenkin maissia käsitellään erikseen, maissisatoa käytetään laskentaperusteena maissille ja muiden viljojen kuin maissin satoa viljoille, öljykasveille, pellavansiemenille sekä kuiduntuotantoon tarkoitettulle pellavalle ja hampulle.

3. Perusmääräksi peltokasveille ja sovellettaessa 71 artiklaa myös kesannolle vahvistetaan 63,00 euroa/t markkinointivuodesta 2005/2006 alkaen.

105 artikla

Durumvehnän lisäkorvaus

1. Pinta-alatukeen myönnetään lisäkorvaus, jonka suuruus on:

- 291 euroa hehtaarilta markkinointivuonna 2005/2006,
- 285 euroa hehtaarilta markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen,

durumvehnän viljelyyn varatulle viljelyalalle liitteessä X luetelluilla perinteisillä tuotantoalueilla seuraavien määrien rajoissa:

Kreikka	617 000 ha
Espanja	594 000 ha
Ranska	208 000 ha
Italia	1 646 000 ha
Itävalta	7 000 ha
Portugali	118 000 ha.

2. Jos niiden viljelyalojen yhteismäärä, joiden osalta pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan, on tietyn markkinointivuoden aikana edellä tarkoitettua rajaa suurempi, viljelijäkohtaista viljelyalaa, jonka osalta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään suhteessa siihen.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin 1 kohdassa jäsenvaltioittain vahvistettuja määriä noudattaen jakaa mainitussa kohdassa esitetyt viljelyalat liitteessä X määriteltyjen tuotantoalueiden kesken tai tarvittaessa aluejakosuunnitelman mukaisten tuotantoalueiden kesken vuosien 1993–1997 durumvehnätuotannon määrän mukaisesti. Jos näin tehdään ja jos niiden viljelyalojen summa, joiden osalta pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan tietyllä tuotantoalueella, tietyn markkinointivuoden aikana ylittää vastaavan alueellisen ylärajan, kyseisen tuotantoalueen tuottajakohtaista viljelyalaa, jonka osalta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään samassa suhteessa. Tämä vähennys tehdään, kun jäsenvaltion sisällä on toteutettu alojen siirto niiltä alueilta, jotka eivät ole saavuttaneet alueellista ylärajaansa, alueille, joilla tämä yläraja on ylitetty.

3. Alueille, joilla durumvehnän tuotanto on vakiintunutta ja jotka ovat muita kuin liitteessä X tarkoitettuja alueita, myönnetään markkinointivuodelle 2005/2006 erityistukea 46 euroa hehtaarilta seuraavia hehtaarimääriä noudattaen:

Saksa	10 000 ha
Espanja	4 000 ha
Ranska	50 000 ha
Italia	4 000 ha
Yhdistynyt kuningaskunta	5 000 ha.

106 artikla

Pellava ja hamppu

Kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun osalta pinta-alatukea maksetaan olosuhteiden mukaan ainoastaan, kun sopimus tai sitoumus on tehty asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Kuiduntuotantoon tarkoitettun hampun osalta pinta-alatukea maksetaan 52 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

107 artikla

Kesannointi

1. Sovellettaessa 71 artiklaa pinta-alatukea hakevat viljelijät ovat velvollisia kesannoimaan osan tilansa viljelyalasta korvausta vastaan.

2. Kunkin pinta-alatukea hakevan viljelijän kesantovelvoite vahvistetaan osuutena tämän peltokasveille varatusta viljelyalasta, josta on tehty hakemus ja joka on kesannoitu tämän luvun mukaisesti.

Kesantovelvoite vahvistetaan 10 prosentiksi markkinointivuosille 2005/2006 ja 2006/2007.

3. Kesannoitua alaa voidaan käyttää:

— sellaisten tuotteiden raaka-aineiden tuottamiseen yhteisössä, joita ei ole suoraan tarkoitettu ihmis- tai eläinravinnoksi, edellyttäen, että sovelletaan tehokkaita valvontajärjestelmiä;

— rehupalkokasvien viljelyyn tiloilla noudattaen asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 säädettyjä velvoitteita koko kyseisen tuotannon osalta.

Jäsenvaltioille annetaan lupa maksaa kansallista tukea enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka liittyvät siihen, että kesannoiduille alueille perustetaan biomassan tuottamiseen tarkoitettujen monivuotisten kasvien viljelmiä.

4. Sellaisten sivutuotteiden määrä, jotka on tarkoitettu ihmisten tai eläinten ravinnoksi ja jotka todennäköisesti syntyvät sen seurauksena, että öljysiemeniä viljellään kesannoidulla alalla 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti, otetaan huomioon 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun miljoonan tonnin kokonaismäärä ei ylittyisi.

5. Jos kastellulle ja kastelemattomalle maalle on vahvistettu eri satotasot, kesantokorvaukseen sovelletaan kastelemattomalle maalle vahvistettuja tasoja.

6. Viljelijöille voidaan myöntää kesantokorvausta vapaaehtoisesti kesannoidulta velvoitteen ylittävältä osalta. Jäsenvaltioiden on sallittava viljelijöiden kesannoida vähintään kymmenen prosenttia hakemuksen kohteena olevasta peltokasveille varatusta viljelyalasta ja tämän artiklan mukaisesti kesannoidusta alasta. Jäsenvaltio voi vahvistaa suurempia prosenttimääriä erityistilanteiden perusteella ja viljelymaan riittävän käytön turvaamiseksi.

Sovellettaessa 66 artiklaa tätä kohtaa sovelletaan niiden yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jotka komissio antaa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7. Kesantovelvoite ei koske viljelijöitä, jotka hakevat korvausta viljelyalalta, jonka tuotanto ei ylitä 92 viljatonnin tuottamiseen tarvittavaa viljelyalaa kyseiselle alueelle vahvistetun keskisadon mukaan laskettuna. Näihin viljelijöihin sovelletaan 6 kohtaa.

8. Alueet, jotka:

- on kesannoitu maatalousympäristöön liittyvistä syistä (neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/99 22–24 artikla) ja joita ei ole otettu maanviljely- eikä muuhun tuottavaan käyttöön kuin tämän asetuksen mukaisesti kesannoidun maan osalta on hyväksyttyä, tai
- on metsitetty metsitykseen liittyvistä syistä (asetuksen (EY) N:o 1257/99 31 artikla),

28 päivän kesäkuuta 1995 jälkeen tehdyn hakemuksen seurauksena, voidaan lukea 1 kohdassa mainittujen kesannointivaatimusten mukaisesti kesannoituihin alueisiin, asianomaisen jäsenvaltion asettamaan tilakohtaiseen rajaan asti, edellä sanottuun kuitenkin rajoittamatta 108 artiklan soveltamista. Tällaisia rajoja asetetaan vain sikäli kuin se on välttämätöntä, jotta tätä järjestelmää varten käytettävissä olevista määrärahoista ei keskitettäisi suhteetonta osuutta pieneen määrään maatiloja.

Näille alueille ei kuitenkaan myönnetä tämän asetuksen 104 artiklassa määriteltyä pinta-alatukea ja asetuksen (EY) N:o 1257/99 24 artiklan 1 kohdan tai 31 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan perusteella myönnettävä tuki rajoitetaan korkeintaan yhtä suureksi määräksi kuin tämän asetuksen 104 artiklassa määritelty pinta-alatuki kesannoidulle alueelle.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tässä kohdassa tarkoitettua järjestelmää uusiin hakijoihin alueella, jossa on jatkuvasti vaarana, että alueellinen perusala ylitetään merkittävästi.

9. Kesannoitujen alueiden on oltava pinta-alaltaan vähintään 0,1 hehtaaria ja leveydeltään 10 metriä. Perustelluista ympäristösyistä jäsenvaltiot voivat hyväksyä leveydeltään vähintään 5 metrin ja pinta-alaltaan 0,05 hehtaarin suuruisia alueita.

108 artikla

Tukikelpoiset alueet

Korvaushakemuksia ei voida esittää sellaisista alueista, jotka olivat vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena, pysyvillä kasveilla, metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä.

Jäsenvaltiot voivat poiketa 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti määritettävien edellytysten tämän artiklan ensimmäisen kohdan säännöksistä edellyttäen, että ne toteutettavat toimenpiteet sen välttämiseksi, että soveltaminen johtaisi tukikelpoisen kokonaisviljelyalan merkittävään lisäykseen.

109 artikla

Kylvö ja hakemus

Saadakseen pinta-alatukea viljelijän on suoritettava kylvöt viimeistään kyseistä sadonkorjuuta edeltävänä 31 päivänä toukokuuta ja jätettävä hakemus viimeistään 15 päivänä toukokuuta.

110 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ja erityisesti säännöt, jotka koskevat:

- perusalojen vahvistamista ja hallinnointia,
- tuotantoa koskevien aluejakosuunnitelmien laatimista,
- nurmisäilörehua,
- pinta-alatuen myöntämistä,
- tukikelpoisen alan vähimmäiskokoa; näissä säännöissä on erityisesti otettava huomioon valvonnan asettamat vaatimukset ja kyseisessä järjestelmässä tavoiteltu teho,
- durumvehnän osalta myönnettävän pinta-alatuen lisäkorvauksen saamisen määrittämistä ja erityistuen saamisen edellytyksiä sekä erityisesti huomioon otettavien alueiden määrittämistä,
- kesannointia ja erityisesti 107 artiklan 3 kohtaa; näillä edellytyksillä määritellään rehupalkokasvit, joita voidaan viljellä kesannoiduilla aloilla, ja kyseisen kohdan ensimmäisen kohdan ensimmäisen luetelmakohdan osalta näihin edellytyksiin saattaa kuulua kasvien kasvattaminen ilman korvausta,

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen:

- joko säätää, että tuen myöntäminen edellyttää
 - i) tiettyjen siementen käyttöä,
 - ii) durumvehnän sekä kuidun tuotantoon tarkoitettujen pellavan ja hampun osalta varmennettujen siementen käyttöä,
 - iii) öljykasvien, durumvehnän, pellavansiementen sekä kuidun tuotantoon tarkoitettujen pellavan ja hampun osalta tiettyjen lajikkeiden käyttöä,

- tai antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden asettaa kyseiset edellytykset tuen myöntämisen edellytykseksi,
- sallia 109 artiklassa tarkoitettujen määräaikojen muuttamisen tietyillä alueilla, joilla poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi ei voida soveltaa tavanomaisia määräaikoja.

11 LUKU

LAMMAS- JA VUOHIPALKKIOT*111 artikla***Soveltamisala**

Jos sovelletaan 67 artiklaa ja ellei toisin ole säädetty, jäsenvaltioiden on myönnettävä vuosittain palkkioita tai lisäkorvauksia viljelijöille, jotka kasvattavat lampaista ja vuohia tässä luvussa säädettyin edellytyksin.

*112 artikla***Määritelmät**

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) 'uuhella' naaraspuolisia lampaansukuisia eläimiä, jotka ovat karitsoineet vähintään kerran tai ovat vähintään yhden vuoden ikäisiä;
- b) 'kutulla' naaraspuolisia vuohensukuisia eläimiä, jotka ovat vohlineet vähintään kerran tai ovat vähintään yhden vuoden ikäisiä.

*113 artikla***Uuhi- ja vuohipalkkio**

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan uuhia, voi hakemuksesta saada palkkion uuhien pitämisestä (uuhipalkkio).
2. Viljelijä, joka pitää tilallaan kuttuja, voi hakemuksesta saada palkkion kuttujen pitämisestä (vuohipalkkio). Tämä palkkio myönnetään viljelijöille, jotka toimivat tietyillä alueilla, joilla tuotanto täyttää seuraavat kaksi perustetta:

- a) vuohia kasvatetaan ensisijaisesti vuohenlihan tuotantoon,
- b) lampaiden ja vuhien kasvatusmenetelmät ovat samanlaiset.

Tällaisten alueiden luettelo vahvistetaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Uuhi- ja vuohipalkkio myönnetään vuosittaisena maksuna viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa tukikelpoista eläintä, kalenterivuotta ja viljelijää kohti. Asianomainen jäsenvaltio päättää niiden eläinten vähimmäismäärästä, joista palkkiota voi hakea. Tämän vähimmäismäärän on oltava vähintään 10 ja enintään 50 eläintä.

4. Palkkion määrä uuhta kohti on 21 euroa. Lampaanmaitoa tai lampaanmaitopohjaisia tuotteita kaupan pitävien viljelijöiden osalta palkkio uuhta kohti on kuitenkin 16,8 euroa.

5. Palkkion määrä kuttua kohti on 16,8 euroa.

*114 artikla***Lisäpalkkio**

1. Viljelijöille maksetaan lisäpalkkio niillä alueilla, joilla lampaan- ja vuohenkasvatus on perinteinen elinkeino tai joilla se edistää merkittävästi maaseudun taloutta. Jäsenvaltiot määrittelevät nämä alueet. Lisäpalkkio myönnetään kuitenkin ainoastaan niille viljelijöille, joiden tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti määritellyillä epäsuotuisilla alueilla.

2. Lisäpalkkio myönnetään myös viljelijöille, joiden eläimet siirtyvät vuodenaikojen mukaisesti laitumelta toiselle edellyttäen, että:

- a) vähintään 90 prosenttia eläimistä, joista palkkiota haetaan, laiduntaa vähintään 90 peräkkäistä päivää 1 kohdan mukaisesti määritellyllä tukikelpoisella alueella, ja
- b) tilan keskuspaikka on tarkkaan määritellyllä maantieteellisellä alueella, jonka osalta jäsenvaltio on todennut, että vuodenaikojen mukainen siirtyminen laitumelta toiselle kuuluu perinteiseen lampaan- ja/tai vuohenkasvatukseen ja että eläinten siirtyminen on tarpeen siirtolaidunkautisen rehun riittämättömän määrän vuoksi.

3. Tämän lisäpalkkion suuruudeksi vahvistetaan 7 euroa uuhta ja kuttua kohti. Lisäpalkkio myönnetään samoin edellytyksin kuin uuhi- ja vuohipalkkion osalta on säädetty.

*115 artikla***Yleiset säännökset**

1. Palkkiot maksetaan tuensaajina oleville viljelijöille niiden uuhien ja/tai naaraspuolisten vuhien määrän perusteella, jotka pidetään viljelijän tilalla 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritettävän vähimmäisajan.

2. Sen jälkeen kun lampaiden ja vuohien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevista uusista säännöistä annettavaa asetusta on alettu soveltaa, eläimen on oltava tunnistettu ja rekisteröity näiden sääntöjen mukaisesti, jotta siitä voidaan myöntää palkkio.

116 artikla

Viljelijäkohtaiset enimmäismäärät

1. Edellä 113 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu viljelijäkohtainen enimmäismäärä 1 päivänä tammikuuta 2005 on sama kuin viljelijällä 31 päivänä joulukuuta 2004 asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti olleiden palkkio-oikeuksien määrä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien yhteismäärä ei niiden alueella ylitä 4 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 118 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varantojen voidaan säilyttää.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella peruutettujen palkkio-oikeudet on poistettava.

4. Sovelletaan seuraavia enimmäismääriä:

Jäsenvaltio	Palkkio-oikeudet (× 1 000)
Belgia	70
Tanska	104
Saksa	2 432
Kreikka	11 023
Espanja	19 580
Ranska	7 842
Irlanti	4 956
Italia	9 575
Luxemburg	4
Alankomaat	930
Itävalta	206
Portugali ⁽¹⁾	2 690
Suomi	80
Ruotsi	180
Yhdistynyt kuningaskunta	19 492
Yhteensä	79 164

⁽¹⁾ Mukautetaan asetuksen (EY) N:o 1017/94 voimassaolon päätyttyä.

117 artikla

Palkkio-oikeuden siirtäminen

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin luovuttaa tilansa, hän voi siirtää kaikki palkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä.

2. Viljelijä voi siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan luovutusta, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, on palautettava maksutta tapahtuvaa uudelleen jakamista varten korvauksetta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee.

Jäsenvaltiot voivat hankkia palkkio-oikeuksia viljelijöiltä, jotka vapaaehtoisesti luopuvat oikeuksistaan kokonaan tai osittain. Tällöin viljelijöille voidaan suorittaa tällaisten oikeuksien hankinnasta maksu joko kansallisista talousarvioista tai 119 artiklan 2 kohdan viidennen luetelmakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa jäsenvaltiot voivat säätää, että oikeudet siirretään kansallisen varannon kautta, jos tila myydään tai luovutetaan muulla tavoin.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet estääkseen palkkio-oikeuksien siirtämisen pois sellaisilta herkiltä vyöhykkeiltä tai alueilta, joilla lampaankasvatus on erityisen tärkeää paikalliselle elinkeinoelämälle.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia palkkio-oikeuksien sellaisen osan väliaikaiset siirrot, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää, ennen päivää, jonka ne vahvistavat.

118 artikla

Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä kansallista palkkio-oikeuksien varantoa.

2. Edellä 117 artiklan 2 kohdan tai muiden yhteisön sääntöjen mukaisesti palautettujen palkkio-oikeudet on lisättävä kansalliseen varantoon.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijälle palkkio-oikeuksia kansallisten varantojensa rajoissa. Palkkio-oikeuksia myöntäessä jäsenvaltiot asettavat etusijalle erityisesti uudet tai nuoret karjankasvattajat tai muut ensisijaisessa asemassa olevat viljelijät.

119 artikla

Lisätuet

1. Jos 71 artiklaa sovelletaan, jäsenvaltiot maksavat vuosittain lisätukia tämän artiklan 3 kohdassa vahvistettujen kokonaismäärien mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat päättää kasvattaa tämän artiklan 3 kohdassa vahvistettuja kokonaismääriä pienentämällä 113 artiklassa tarkoitettujen tukien määriä. Näiden määrien pienentäminen, jota voidaan soveltaa aluekohtaisesti, ei saa ylittää yhtä euroa.

Tuet maksetaan vuosittain objektiivisin perustein, joihin kuuluvat erityisesti asianomaiset tuotantorakenteet ja -olosuhteet, ja siten, että varmistetaan tuottajien yhtäläinen kohtelu ja ehkäistään markkina- ja kilpailuvääristymät. Näitä tukia ei saa sitoa markkinahintojen vaihteluun. Ne voidaan suorittaa aluekohtaisesti.

2. Tukea voidaan antaa muun muassa seuraaviin tarkoituksiin:

— sellaisille viljelijöille maksettavat tuet, jotka harjoittavat paikallisen elinkeinoelämän tai ympäristönsuojelun kannalta tärkeitä ja erityisesti laatua korostavia tuotantotyyppejä,

— edellä 113 artiklassa säädetyn palkkion määrän kasvattaminen. Lisämäärien edellytykseksi voidaan asettaa eläintihyettä koskevia vaatimuksia, jotka jäsenvaltiot määrittelevät paikallisten olosuhteiden mukaisesti,

— viljelijöiden tilojen uudelleenjärjestelyihin tai tuottajajärjestöjen kehittämiseen tarkoitettu tuki,

— viljelijöille maksettava pinta-alamatuki, joka myönnetään selaista rehualaehtaaria kohti, joka on viljelijän käytettävissä kyseisenä kalenterivuonna ja jonka osalta ei samana vuonna haeta tukea tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmän, kuivattujen rehujen tukijärjestelmän eikä muiden pysyvien kasvien tai puutarhakasvien yhteisön tukijärjestelmän perusteella,

— sellaisille viljelijöille tarkoitettu tuki, jotka luopuvat oikeuksistaan vapaaehtoisesti 117 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

— lampaan- ja vuohenlihan jalostamisen ja kaupan pitämisen parantamiseen sekä järkiperaistämiseen tarkoitettu tuki.

3. Sovelletaan seuraavia kokonaismääriä:

(tuhatta euroa)

Belgia	64
Tanska	79
Saksa	1 793
Kreikka	8 767
Espanja	18 827
Ranska	7 083
Irlanti	4 875
Italia	6 920
Luxemburg	4
Alankomaat	743
Itävalta	185
Portugali	2 275
Suomi	61
Ruotsi	162
Yhdistynyt kuningaskunta	20 162

120 artikla

Enimmäismäärät

Kaikkien haettujen palkkioiden ja lisätukien kokonaismäärä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kun haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, tuottajakohtaista tukea vähennetään samassa suhteessa kyseisen markkinointivuoden aikana.

12 LUKU

NAUDANLIHATUET

121 artikla

Soveltamisala

Jos sovelletaan 68 artiklaa ja ellei toisin ole säädetty, jäsenvaltion on myönnettävä tässä luvussa asetetuina edellytyksin tukea tai tukia, jotka asianomainen jäsenvaltio on valinnut kyseisen artiklan mukaisesti.

122 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) 'alueella' asianomaisen jäsenvaltion valinnan mukaan joko jäsenvaltiota tai sen osaa;
- b) 'sonnilla' kuohitsematonta urospuolista nautaeläintä;
- c) 'härällä' kuohittua urospuolista nautaeläintä;
- d) 'emolehmällä' lihakarjarotuun kuuluvaa lehmää tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä saatua lehmää, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa,
- e) 'hieholla' vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimattomaa naaraspuolista nautaeläintä.

123 artikla

Erityispalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan urospuolisia nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada erityispalkkiota. Palkkio myönnetään alueellisten enimmäismäärien rajoissa enintään 90:stä kuhunkin 2 kohdassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvasta eläimestä kalenterivuotta ja tilaa kohden.
2. Erityispalkkio voidaan myöntää enintään:
 - a) yhden kerran kunkin vähintään yhdeksän kuukauden ikäisen sonnien elinaikana; tai
 - b) kaksi kertaa kunkin härän elinaikana:
 - ensimmäisen kerran, kun eläin on yhdeksän kuukauden ikäinen,
 - toisen kerran sen jälkeen, kun eläin on tullut 21 kuukauden ikään.
3. Erityispalkkion saamiseksi:
 - a) viljelijän on erikseen määriteltävän ajan täytynyt pitää lihoituksessa kutakin hakemuksen kohteena olevaa eläintä.
 - b) jokaisella eläimellä on oltava teurastukseen tai vientiin asti nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuottei-

den pakollisesta merkitsemisestä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 ⁽¹⁾ 6 artiklassa tarkoitettu passi, joka sisältää kaikki asianomaiset tiedot eläimen palkkiotilanteesta, tai jos passia ei ole, vastaava hallinnollinen asiakirja.

4. Jos hakemuksen kohteena olevien, erityispalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien, vähintään yhdeksän kuukauden ikäisten sonnien ja 9–20 kuukauden ikäisten härkien kokonaismäärä jollakin alueella ylittää 8 kohdassa tarkoitettua alueellisen enimmäismäärän, kaikkien 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti palkkiokelpoisten eläinten määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä kalenterivuonna suhteessa ylityksen määrään.

Tässä artiklassa 'alueellisella enimmäismäärällä' tarkoitetaan erityispalkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärää yhdellä alueella yhden kalenterivuoden aikana.

5. Edellä 1 ja 4 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat:

- muuttaa 90 eläimen tilakohtaista päälukua ja ikäryhmää koskevaa rajoitusta tai luopua siitä maaseudun kehittämissä politiikan mukaisin objektiivisin perustein ja ainoastaan sillä ehdolla, että niissä otetaan huomioon ympäristö- ja työllisyysnäkökohdat,
- käyttäessään tätä valtaa, päättää soveltaa 4 kohtaa siten, että saavutetaan sovellettavan alueellisen enimmäismäärän noudattamiseen vaadittu vähennystaso ilman, että kyseisiä vähennyksiä sovelletaan pientuottajiin, jotka eivät ole jättäneet erityispalkkiohakemuksia kyseiseltä vuodelta enemmästä kuin kyseisen jäsenvaltion määrittämästä vähimmäiseläinmäärästä.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä nautaeläinten teurastuksen yhteydessä. Tässä tapauksessa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ikävaatimus korvataan sonnien osalta 185 kilogramman vähimmäisteuraspainolla.

Palkkio on maksettava tai siirrettävä viljelijöille.

Yhdistyneellä kuningaskunnalla on oikeus soveltaa erityispalkkion myöntämiseen Pohjois-Irlannissa erilaista järjestelmää kuin muilla alueillaan.

7. Erityispalkkion määräksi vahvistetaan:

- a) 210 euroa palkkiokelpoista sonnina kohti;
- b) 150 euroa palkkiokelpoista härkää ja ikäryhmää kohti;

⁽¹⁾ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

8. Sovelletaan seuraavia aluekohtaisia enimmäismääriä:

Belgia	235 149
Tanska	277 110
Saksa	1 782 700
Kreikka	143 134
Espanja	713 999 ⁽¹⁾
Ranska	1 754 732 ⁽²⁾
Irlanti	1 077 458
Italia	598 746
Luxemburg	18 962
Alankomaat	157 932
Itävalta	373 400
Portugali	175 075 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Suomi	250 000
Ruotsi	250 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1 419 811 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Tämän kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1454/2001 asetettujen erityissääntöjen soveltamista.

⁽²⁾ Tämän kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1452/2001 asetettujen erityissääntöjen soveltamista.

⁽³⁾ Tämän kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1453/2001 asetettujen erityissääntöjen soveltamista.

⁽⁴⁾ Mukautetaan asetuksen (EY) N:o 1017/94 voimassaolon päättyessä.

⁽⁵⁾ Tätä enimmäismäärää korotetaan tilapäisesti 100 000:lla 1 519 811:een siihen saakka, kunnes alle 6 kuukauden ikäisiä eläviä eläimiä saa viedä maasta.

124 artikla

Kausiporrastuspalkkio

1. Sovelletaessa 71 artiklaa jäsenvaltiossa, jossa teurastetaan härkiä:

- tietynä vuonna yli 60 prosenttia urospuolisten nautaeläinten vuotuisista teurastuksista, ja
- 1 päivästä syyskuuta 30 päivään marraskuuta yli 35 prosenttia vuosittain teurastettujen kuohittujen urospuolisten nautaeläinten kokonaismäärästä,

viljelijät voivat hakemuksesta saada erityispalkkion lisäpalkkiota (kausiporrastuspalkkiota). Jos molemmat edellä mainitut kynnyskset kuitenkin saavutetaan joko Irlannissa tai Pohjois-Irlannissa, palkkiota sovelletaan sekä Irlantiin että Pohjois-Irlantiin.

Kun tätä artiklaa sovelletaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Pohjois-Irlantia pidetään erillisenä kokonaisuutena.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan:

— 72,45 euroa vuoden 15 ensimmäisen viikon aikana teurastettua eläintä kohden

— 54,34 euroa vuoden 16:nella ja 17:nellä viikolla teurastettua eläintä kohden

— 36,23 euroa vuoden 18:nella–21:llä viikolla teurastettua eläintä kohden, ja

— 18,11 euroa vuoden 22:lla ja 23:nella viikolla teurastettua eläintä kohden.

3. Jos 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määrää ei saavuteta ja ottaen huomioon mainitun kohdan toiseksi viimeinen virke, jäsenvaltiot joiden viljelijät ovat aiemmin saaneet kausiporrastuspalkkiota, voivat päättää myöntää tämän palkkion siten, että sen määrä on 60 prosenttia 2 kohdassa vahvistetuista määristä.

Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio:

- voi päättää, että tukea myönnetään ainoastaan kahdelta tai kolmelta ensimmäiseksi mainitulta kaudelta
- varmistaa, että toimenpide ei aiheuta taloudellisia muutoksia kyseisen varainhoitovuoden osalta, vähentämällä vastaavasti:

— kyseisessä jäsenvaltiossa härkien erityispalkkiota toisen ikäryhmän osalta, ja/tai

— 2 jakson mukaisesti maksettua lisätukea, ja ilmoitettava komissiolle vähennyksestä.

Tämän toimenpiteen soveltamiseksi Irlantia ja Pohjois-Irlantia pidetään 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määrää laskettaessa ja siitä seuraavaa palkkio-oikeutta määritettäessä yhtenä alueena.

4. Sen määrittelemiseksi, onko tässä artiklassa tarkoitettujen prosenttimäärät ylitetty, otetaan huomioon teurastukset, jotka on tehty toiseksi viimeisenä palkkiokelpoisen eläimen teurastusvuotta edeltävänä vuonna.

125 artikla

Emolehmäpalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan emolehmiä, voi hakemuksesta saada palkkion emolehmäkarjan pitämisestä (emolehmäpalkkio). Palkkio myönnetään viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa vuotta ja viljelijää kohden.

2. Emolehmäpalkkio myönnetään viljelijälle, joka:

- ei toimita tilaltaan maitoa tai maitotuotteita hakemuksen jättöpäivää seuraavien kahdentoista kuukauden aikana.

Maidon tai maitotuotteiden luovuttaminen tilalta suoraan kuluttajalle ei kuitenkaan estä palkkion myöntämistä,

- b) joka toimittaa maitoa tai maitotuotteita ja jonka asetuksen (ETY) N:o 3950/92 4 artiklassa tarkoitettu tuottajakohtainen viitemäärä on enintään 120 000 kilogrammaa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin objektiivisin perustein, jotka ne määrittävät, päättää muuttaa tätä määrällistä rajoitusta tai luopua siitä,

jos kyseinen viljelijä pitää emolehmiä vähintään 60 prosenttia ja hiehoja enintään 40 prosenttia palkkiohakemuksessa olevasta määrästä yhtäjaksoisesti vähintään hakemuksen jättöpäivää seuraavien kuuden kuukauden ajan.

Se, ovatko lehmät emolehmäkarjaa vai lypsykarjaa, todetaan tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisten palkkiokelpoisten eläinten määrän laskemiseksi erityisesti edunsaajan tuottajakohtaisesta viitemäärästä, joka määritellään 95 artiklan 2 kohdassa, sekä keskimääräisestä maitotuotoksesta.

3. Tuottajakohtaista palkkio-oikeutta rajoitetaan 126 artiklassa määritellyillä viljelijäkohtaisilla enimmäismäärillä.

4. Palkkion määräksi palkkiokelpoista eläintä kohden vahvistetaan 200 euroa.

5. Sovellettaessa 68 artiklan a alakohdan i alakohtaa jäsenvaltiot voivat myöntää ylimääräisen kansallisen emolehmäpalkkion, joka on enintään 50 euroa eläintä kohden, edellyttäen, että asianomaisen jäsenvaltion karjankasvattajien kesken ei aiheudu syrjintää.

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽¹⁾ 3 ja 6 artiklassa määritetyllä alueella sijaitsevien tilojen osalta tämän lisäpalkkion ensimmäiset 24,15 euroa eläintä kohden rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta.

Jäsenvaltion koko alueella sijaitsevien tilojen osalta rahoitetaan lisäpalkkio kokonaisuudessaan EMOTR:n tukiosastosta, jos emolehmien osuus asianomaisen jäsenvaltion nautakarjassa on suuri, vähintään 30 prosenttia lehmien kokonaismäärästä, ja

jos vähintään 30 prosenttia teurastetuista urospuolisista nautaeläimistä kuuluu lihakuusluokkiin S ja E. Näiden prosenttilukujen ylittäminen määräytyy sitä vuotta edeltävien kahden vuoden keskiarvosta, jonka osalta palkkio myönnetään.

6. Tässä artiklassa otetaan huomioon ainoastaan hiehot, jotka kuuluvat lihakarjarotuuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä ja jotka kuuluvat samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa.

126 artikla

Emolehmien viljelijäkohtainen enimmäismäärä

1. Kullekin emolehmien kasvattajalle myönnetään tukea asetuksen (EY) N:o 1254/1999 7 artiklan mukaisesti vahvistettujen viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä tämän artiklan 5 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä, ja että 128 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varannot voidaan ylläpitää.

3. Jos tämä 2 kohdassa tarkoitettu tarkistus edellyttää viljelijäkohtaisten enimmäismäärien alennusta, se on tehtävä ilman korvauksia ja siitä on päätettävä objektiivisin perustein, joissa otetaan huomioon erityisesti:

— missä määrin viljelijät ovat käyttäneet viljelijäkohtaisia enimmäismääriään vuotta 2000 edeltävien kolmen viitevuoden aikana,

— investointi- tai laajaperäistämishojelman täytäntöönpano nautanliha-alalla,

— erityiset luonnonolot tai seuraamukset, joiden vuoksi palkkiota ei ole maksettu tai sitä on alennettu vähintään yhden viitevuoden aikana,

— muut poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi vähintään yhden viitevuoden aikana maksetut tuet eivät vastaa edellisten vuosien todellista tilannetta.

4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella pidettävät palkkio-oikeudet on poistettava.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1105/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 3).

5. Sovelletaan seuraavia kansallisia enimmäismääriä:

Belgia	394 253
Tanska	112 932
Saksa	639 535
Kreikka	138 005
Espanja ⁽¹⁾	1 441 539
Ranska ⁽²⁾	3 779 866
Irlanti	1 102 620
Italia	621 611
Luxemburg	18 537
Alankomaat	63 236
Itävalta	375 000
Portugali ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	416 539
Suomi	55 000
Ruotsi	155 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1 699 511

⁽¹⁾ Tämän kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen erityissääntöjen soveltamista.

⁽²⁾ Tämän kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1452/2001 vahvistettujen erityissääntöjen soveltamista.

⁽³⁾ Tämän kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1453/2001 vahvistettujen erityissääntöjen soveltamista.

⁽⁴⁾ Korotetaan asetuksen (EY) N:o 1017/94 voimassaolon päättyessä palkkiolla, jotka johtuvat kyseisen asetuksen soveltamisesta vuosina 2003 ja 2004.

127 artikla

Emolehmäpalkkio-oikeuksien siirtäminen

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin luovuttaa tilansa, hän voi siirtää kaikki emolehmäpalkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä. Viljelijä voi myös siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, palautetaan ilman korvausta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee, jaettavaksi ilmaiseksi.

2. Jäsenvaltioiden:

a) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että palkkio-oikeuksia siirrettäisiin pois herkiltä vyöhykkeiltä tai

alueilta, joilla naudanlihantuotannon merkitys paikalliselle talouselämälle on erityisen suuri;

b) on mahdollista säätää, että oikeudet voi siirtää ilman tilan luovutusta suoraan viljelijältä toiselle tai kansallisen varannon kautta.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia ennen erikseen vahvistettavaa päivämäärää sellaisen palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää.

128 artikla

Emolehmäpalkkio-oikeuksien kansallinen varanto

1. Jokaisen jäsenvaltion on ylläpidettävä kansallista varantoa emolehmäpalkkio-oikeuksia varten.

2. Kansalliseen varantoon liitetään 127 artiklan 1 kohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti palautetut palkkio-oikeudet, sanotun kuitenkin rajoittamatta 126 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia varantojaan niiden rajoissa palkkio-oikeuksien myöntämiseen erityisesti uusille tai nuorille viljelijöille tai muille ensisijaisessa asemassa oleville viljelijöille.

129 artikla

Hiehot

1. Edellä 125 artiklan 3 kohdasta poiketen jäsenvaltiot, joissa enemmän kuin 60 prosenttia emolehmistä ja hiehoista pidetään vuoristoalueilla neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, voivat päättää hallinnoida palkkiota siten, että erotetaan toisistaan hiehoista ja toisaalta emolehmistä myönnettävä emolehmäpalkkio asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman erillisen kansallisen enimmäismäärän rajoissa.

Tällainen erillinen kansallinen enimmäismäärä ei saa ylittää 40 prosenttia 126 artiklan 5 kohdassa mainitusta asianomaisen jäsenvaltion kansallisesta enimmäismäärästä. Kyseistä kansallista enimmäismäärää vähennetään erillisen kansallisen enimmäismäärän verran. Mikäli tämän kohdan mukaista valtaa käyttävässä jäsenvaltiossa hakemuksen kohteena olevien, emolehmäpalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien hiehojen kokonaismäärä ylittää erillisen kansallisen enimmäismäärän, palkkiokelpoisten hiehojen määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan ainoastaan hiehoja, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä.

130 artikla

Teurastuspalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada teurastuspalkkion. Se myönnetään palkkiokelpoisten eläinten teurastuksesta tai niiden viennistä kolmanteen maahan ja erikseen vahvistettavien kansallisten enimmäismäärien rajoissa.

Teurastuspalkkiokelpoisia ovat:

- a) vähintään kahdeksan kuukauden ikäiset sonnit, härät, lehmät ja hiehot,
- b) yli kuukauden ja alle kahdeksan kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kg,

edellyttäen, että ne ovat olleet viljelijällä määrätyn ajan.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan:

- a) 80 euroa 1 kohdan a alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta,
- b) 50 euroa 1 kohdan b alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta.

3. Edellä 1 kohdassa mainitut kansalliset enimmäismäärät vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisesti ja erikseen kummallekin a ja b alakohdassa mainitulle eläinryhmälle. Kunkin enimmäismäärän on vastattava asianomaisessa jäsenvaltiossa vuonna 1995 teurastettujen kummankin ryhmän eläinten määrää, johon lisätään kolmansiin maihin vietyjen eläinten määrä Eurostatin tietojen tai komission hyväksymien muiden kyseistä vuotta koskevien julkaistujen virallisten tilastotietojen mukaisesti.

4. Jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sellaisten eläinten kokonaismäärä, joista on tehty hakemus jommankumman 1 kohdan a tai b alakohdassa mainitun eläinryhmän osalta ja jotka täyttävät teurastuspalkkion myöntämisen edellytykset, ylittää kyseiselle ryhmälle vahvistetun kansallisen enimmäismäärän, kaikkien kyseiseen ryhmään kuuluvien palkkiokelpoisten eläinten määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna samassa suhteessa.

131 artikla

Eläintiheys

1. Sovelletaessa 71 artiklaa niiden eläinten kokonaismäärä, joista voidaan myöntää erityispalkkio ja emolehmäpalkkio, rajoitetaan soveltamalla kullakin tilalla eläintiheyttä, joka on kaksi nautayksikköä hehtaaria ja kalenterivuotta kohden. Eläintiheys on 1,8 nautayksikköä 1 päivästä tammikuuta 2003 alka-

en. Eläintiheys ilmaistaan nautayksikköinä (NY) suhteessa kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan käytettävään rehu-alaan. Eläintiheyden vaatimusta ei kuitenkaan sovelleta viljelijään, jonka tilalla pidettävien ja eläintiheyden määrittämisessä huomioon otettavien eläinten määrä on enintään 15 NY.

2. Tilan eläintiheyden määrittämisessä on otettava huomioon:

- a) urospuoliset nautaeläimet, emolehmät ja hiehot sekä lampaat ja/tai vuohet, joiden osalta palkkiot hakemukset on jätetty, sekä lypsylehmät, jotka ovat tarpeen viljelijälle määrätyn maidon kokonaisviitemäärän tuottamiseksi. Näin saatu eläinmäärä muunnetaan nautayksiköiksi käyttäen seuraavaa muuntotaulukkoa:

Yli 24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot sekä emolehmät ja lypsylehmät	1,0 NY
6–24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot	0,6 NY
Lampaat	0,15 NY
Vuohet	0,15 NY

- b) rehuala, jolla tarkoitetaan alaa, joka on koko kalenterivuoden nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatuksen käytössä. Rehualaan ei lasketa mukaan:

— rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä

— yhteisön tukijärjestelmään kuuluvaan muuhun tuotantoon tai pysyvien kasvien tai puutarhakasvien tuotantoon käytettäviä viljelyaloja, lukuun ottamatta pysyviä laitumia, joille pinta-alatukea myönnetään 136 artiklan tai tapauksen mukaan 96 artiklan mukaisesti

— aloja, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmään, kuivattujen rehujen tukijärjestelmään tai kansalliseen tai yhteisön kesannointijärjestelmään.

Rehualaan kuuluvat sekakäyttöalat ja sekaviljelyalat.

132 artikla

Laajaperäistämispalkkio

1. Sovelletaessa 71 artiklaa viljelijät, jotka saavat erityispalkkiota ja/tai emolehmäpalkkiota, voivat saada laajaperäistämispalkkion.

2. Laajaperäistämispalkkion suuruus on 100 euroa myönnettyä erityispalkkiota ja emolehmäpalkkiota kohden, jos kyseisenä kalenterivuonna tilan eläintiheys on enintään 1,4 NY hehtaaria kohden.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää myöntää laajaperäistämispalkkiona 40 euroa, kun eläintiheys on 1,4 NY tai suurempi hehtaaria kohden, mutta pienempi kuin 1,8 NY, sekä 80 euroa, kun eläintiheys on pienempi kuin 1,4 NY hehtaaria kohden.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa:

- a) otetaan 131 artiklan 2 kohdan a alakohdasta poiketen tilan eläintiheyden määrittelyssä huomioon tilalla kyseisenä kalenterivuonna olevat urospuoliset nautaeläimet, lehmät ja hiehot sekä ne lampaat ja/tai vuohet, joista palkkiohakemuksia on jätetty kyseisenä kalenterivuotena. Eläinten lukumäärä muutetaan nautayksiköiksi 131 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevan muuntotaulukon avulla,
- b) Liitteessä IX määriteltyjen peltokasvien tuotantoon käytettyjä alueita ei voi pitää "rehualana", tämän kuitenkaan rajoittamatta 131 artiklan 2 kohdan b alakohdan kolmannen luetelmakohdan soveltamista
- c) eläintiheyden laskemisessa huomioon otettavaan rehualaan kuuluu vähintään 50 prosenttia laidunmaata.

Jäsenvaltiot määrittelevät "laidunmaan". Määritelmän on sisällettävä ainakin peruste, jonka mukaan laidunmaan on oltava ruohoaluetta, joka paikallisen maanviljelyskäytännön mukaan on tarkoitettu laiduntaville nautaeläimille ja/tai lampaille. Se ei saa kuitenkaan sulkea pois samana vuonna tapahtuvaa laidunmaan sekäkäyttöä (laidun, heinä, nurmisäilörehu).

4. Viljelijät, jotka ovat jäsenvaltioissa, joissa yli 50 prosenttia maidontuotannosta tapahtuu asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklassa tarkoitetuilla vuoristoalueilla, ja joiden tilat sijaitsevat tällaisilla alueilla, voivat saada tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua laajaperäistämispalkkiota kyseisillä alueilla pidettävien lypsylehmien osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitussa kohdassa esitettyjen eläintiheyttä koskevien vaatimusten soveltamista.

5. Asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio tarkistaa tarvittaessa tämän artiklan 2 kohdassa vahvistetun määrän ottaen erityisesti huomioon lisäpalkkiokelpoisten eläinten määrän edellisenä kalenterivuonna.

133 artikla

Lisätuet

1. Sovellettaessa 71 artiklaa jäsenvaltioiden on maksettava vuosittain alueensa viljelijöille lisätukea, jonka yleinen määrä koostuu tämän artiklan 3 kohdassa vahvistetuista yleisistä mää-

ristä. Tämä tuki on myönnettävä objektiivisin perustein, joihin on sisällyttävä erityisesti asian kannalta merkitykselliset tuotantorakenteet ja -edellytykset, sekä siten, että varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristymät. Lisätukea ei saa liittää markkinahintojen vaihteluun.

2. Lisätuki voi olla eläinkohtaista ja/tai pinta-alaperusteista tukea.

3. Sovelletaan seuraavia yleisiä määriä:

Belgia	39,4
Tanska	11,8
Saksa	88,4
Kreikka	3,8
Espanja	33,1
Ranska	93,4
Irlanti	31,4
Italia	65,6
Luxemburg	3,4
Alankomaat	25,3
Itävalta	12,0
Portugali	6,2
Suomi	6,2
Ruotsi	9,2
Yhdistynyt kuningaskunta	63,8

134 artikla

Eläinkohtainen tuki

1. Eläinkohtaista tukea voidaan myöntää:

- a) urospuolisista nautaeläimistä,
- b) emolehmistä,
- c) lypsylehmistä,
- d) hiehoista.

2. Eläinkohtaista tukea voidaan myöntää 130 artiklan mukaisesti teurastuspalkkioyksikköä kohti suoritettavana lisätukena vasikoita lukuun ottamatta. Muussa tapauksessa eläinkohtaisen tuen myöntämisessä on noudatettava:

- a) 135 artiklassa vahvistettuja erityisedellytyksiä,

b) erityisiä eläintehyteen liittyviä vaatimuksia, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava.

3. Erityiset eläintehyteen liittyvät vaatimukset vahvistetaan:

— 131 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun rehualan perusteella, lukuun ottamatta kuitenkin aloja, joista tuki myönnetään 136 artiklan säännösten nojalla,

— ottaen huomioon erityisesti kyseisen tuotantotyyppin ympäristövaikutukset, nautaeläintuotantoon käytetyn maan herkkyys ympäristön kannalta ja toimenpiteet, jotka on toteutettu maan ympäristöllisen tilanteen vakauttamiseksi tai parantamiseksi.

135 artikla

Eläinکوhtaisen tuen edellytykset

1. Eläinکوhtaisia tukia saa yhden kalenterivuoden aikana myöntää urospuolisista nautaeläimistä enintään sellaisesta jäsenvaltion eläinten lukumäärästä, joka on:

— samansuuruinen kuin kyseiselle jäsenvaltiolle 123 artiklan 8 kohdassa vahvistettu alueellinen enimmäismäärä tai

— samansuuruinen kuin se urospuolisten eläinten lukumäärä, josta on myönnetty palkkiota vuonna 1997, tai

— samansuuruinen kuin urospuolisten nautaeläinten teurastusten keskimääräinen lukumäärä vuosina 1997, 1998 ja 1999 kyseisiä vuosia koskevien Eurostatin tilastojen tai muiden näiden vuosien osalta julkaistujen komission hyväksymien virallisten tilastotietojen mukaan.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää urospuolisten nautaeläinten määrän tilakohtaisesta rajoituksesta, jonka jäsenvaltio määrittelee kansallisesti tai alueellisesti.

Tukikelpoisia ovat ainoastaan vähintään kahdeksan kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet. Jos tuki maksetaan teurastuksen yhteydessä, jäsenvaltiot voivat päättää kyseisen edellytyksen korvaamisesta vähimmäisteurastuspainolla, jonka on oltava vähintään 180 kilogrammaa.

2. Edellä 125 artiklan 4 kohdan ja 129 artiklan mukaisia emolehmäpalkkiokelpoisia emolehmiä ja hiehoja koskevia eläinکوhtaisia tukia voidaan myöntää ainoastaan emolehmäpalkkiyksikköä kohti suoritettavana lisätukena 125 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Lypsylehmiä koskevia eläinکوhtaisia tukia voidaan myöntää ainoastaan tilan käytettävissä olevan tukikelpoisen viitemäärän tonnikohtaisena tukena, joka määritetään 95 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Edellä 134 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei sovelleta.

4. Muista kuin 2 kohdassa mainituista hiehoista maksettavia eläinکوhtaisia tukia voidaan yhdessä jäsenvaltiossa yhtenä kalenterivuonna myöntää enintään sellaisesta määrästä hiehoja, joka on yhtä suuri kuin hiehojen teurastusten keskimääräinen lukumäärä vuosina 1997, 1998 ja 1999 kyseisiä vuosia koskevien Eurostatin tilastojen tai muiden näiden vuosien osalta julkaistujen komission hyväksymien virallisten tilastotietojen mukaan.

136 artikla

Pinta-alamuki

1. Pinta-alamukia myönnetään hehtaaria kohti sellaisesta monivuotisesta laitumesta:

a) joka on viljelijän käytössä kyseisenä kalenterivuonna,

b) jota ei käytetä 134 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erityisten eläintehyteen liittyvien vaatimusten noudattamiseksi, ja

c) jonka osalta samana vuonna ei haeta tukea tiettyjen pelto-kasvien viljelijöiden tukijärjestelmän, kuivattujen rehujen tukijärjestelmän tai muiden monivuotisten pelto- tai puutarhakasvien yhteisön tukijärjestelmän perusteella.

2. Pysyvä laidunala ei saa ylittää asianomaista alueellista perusviljelyalaa alueella, jolla pinta-alamukia voidaan myöntää.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä alueelliset perusviljelyalat keskimääräisenä hehtaarinääränä pysyvää laidunta, jota käytettiin nautaeläinten kasvatukseen vuosina 1995, 1996 ja 1997.

3. 96 artiklan mukaiset pinta-alamuket tarvittaessa mukaan lukien tukea saa yhtä hehtaaria kohden myöntää enintään 350 euroa.

137 artikla

Tietojen toimittaminen

Lisätukien myöntämistä koskevien kansallisten järjestelyjen muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään kuukauden kuluttua niiden hyväksymisestä.

138 artikla

Yhteiset säännökset

Oikeus tämän luvun mukaisiin suoriin tukiin edellyttää, että eläin merkitään ja rekisteröidään asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti.

139 artikla

13 LUKU

Enimmäismäärät

Kunkin tämän luvun perusteella haetun suoran tuen määrät eivät saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa kunkin kyseisen suoran tuen osuutta 41 artiklassa tarkoitetusta enimmäismäärästä.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

140 artikla

Neuvoston direktiivin 96/22/EY perusteella kielletyt aineet

1. Jos neuvoston direktiivin 96/22/EY⁽¹⁾ perusteella kiellettyjen aineiden jäämiä tai edellä mainitun säädöksen perusteella sallittujen, mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä havaitaan neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽²⁾ asiaa koskevien säännösten mukaisesti jonkun viljelijän nautakarjaan kuuluvassa eläimessä tai jos kiellettyä ainetta tai tuotetta tai direktiivin 96/22/EY perusteella sallittua, mutta laittomasti hallussa pidettyä ainetta tai tuotetta löydetään kyseisen viljelijän tilalta missä muodossa tahansa, kyseinen tuottaja ei sinä kalenterivuonna, jona havainto tehdään, voi saada tämän luvun säännöksissä tarkoitettuja maksuja.

Rikkomuksen toistuessa ajanjakso, jona tuottaja ei voi saada näitä maksuja, voidaan rikkomuksen vakavuusasteen mukaan pidentää viideksi vuodeksi alkaen siitä vuodesta, jonka kuluessa uusintarikkomus todetaan.

2. Jos eläinten omistaja tai haltija yrittää estää tarkastusten toteuttamisen ja jäämien seuraamista varten perustettujen kansallisten ohjelmien soveltamiseksi suoritettavien näytteiden ottamisen tai direktiivin 96/23/EY mukaisten tutkimusten ja tarkastusten toteuttamisen, sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 96/23/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

PALKOVILJOJEN TUKI

141 artikla

Soveltamisala

Mikäli 71 artiklaa sovelletaan, asianomaiset jäsenvaltiot ottavat käyttöön seuraavia palkoviljoja koskevan tuotantotuen:

- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut CN-koodiin ex 0713 40 00 kuuluvat linsit eli kylvövirvilät,
- muut kuin kylvämiseen tarkoitettut CN-koodiin ex 0713 20 00 kuuluvat kahviherneet,
- CN-koodiin ex 0713 90 90, Vicia sativa L. ja Vicia ervilla Willd. -lajiin kuuluvat virnät, muut.

142 artikla

Tuki

1. Tukea myönnetään 141 artiklassa tarkoitettujen palkoviljojen tuotannolle markkinointivuositain. Markkinointivuosi alkaa 1 päivänä heinäkuuta ja päättyy 30 päivänä kesäkuuta.

Tämän järjestelmän mukaista tukea ei myönnetä viljelyaloille, joiden osalta on tehty hehtaaritukihakemus, joka rahoitetaan asetuksen (EY) N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2. Pinta-alan, joka kylvetään ja jolta sato korjataan, hehtaaritueksi vahvistetaan 181 euroa hehtaarilta, tämän kuitenkin rajoittamatta 143 artiklan säännösten soveltamista.

143 artikla

Enimmäismäärä

Haetun tuen määrä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja joka vastaa liitteessä VI tarkoitettujen palkoviljojen pinta-alatuen osuutta 41 artiklassa tarkoitetusta enimmäismäärästä.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

V OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

144 artikla

Suorien tukien hallintokomitea

1. Komissiota avustaa suorien tukien hallintokomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

145 artikla

Täytäntöönpanosäännökset

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyvät erityisesti:

- a) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat maatilojen neuvontajärjestelmän perustamista;
- b) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuen mukauttamisesta saatujen määrien jakamisperusteiden määrittämistä;
- c) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tässä asetuksessa säädettyjen tukien myöntämistä, myös tukikelpoisuusedellytysten, haku- ja maksupäivämäärien ja valvontasäännösten osalta, tukioikeuksien tarkastamista ja vahvistamista, myös jäsenvaltioiden välillä tarvittavan tiedonvaihdon osalta, sekä perusalojen tai taattujen enimmäispinta-alojen ylitysten määrittämistä sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 11 ja 12 luvun perusteella vahvistettujen käyttämättömien palkkio-oikeuksien peruuttamista ja uudelleenjakoa;
- d) tilatukijärjestelmän osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti kansallisen varannon perustamista, oikeuksien siirtämistä, pysyvien kasvien, pysyvien laidunten, maatalousmaan ja nurmien määrittelyä, III osaston 5 luvussa säädettyjä vaihtoehtoja ja luetteloa viljelykasveista, joiden viljely kesannoidulla maalla sallitaan, sekä yksityis-

kohtaiset säännöt, jotka koskevat päätöksellä 93/355/EY⁽¹⁾ hyväksytyyn GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan noudattamista;

- e) durumvehnän osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat varmennettujen siementen ja tunnustettujen lajikkeiden määrää;
- f) energiakasvien osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat järjestelmän soveltamisalaan kuuluvien viljelykasvien määrittelyä, sopimusten vähimmäisvaatimuksia sekä jalostetun määrän ja tilalla jalostamisen valvontaa;
- g) kuiduntuotantoon tarkoitettun hampun osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisiä valvontatoimenpiteitä ja tetrahydrokannabinolipitoisuuden määrittelymenetelmiä, mukaan lukien 52 artiklassa tarkoitettujen sopimusjärjestelyt ja sitoumukset;
- h) liitteen I muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 1 artiklassa esitetyt perusteet;
- i) liitteiden II, VI, VII, IX, X ja XI muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun erityisesti otetaan huomioon vasta hyväksytty yhteisön lainsäädäntö, ja liitteen VIII osalta siinä tapauksessa, että sovelletaan 62 artiklaa, sekä tapauksen mukaan niiden tietojen perusteella, jotka jäsenvaltiot toimittavat peltokasvitukia vastaavasta viitemäärien osasta sekä varsinaisista enimmäismääristä, joita korotetaan sen mukaan, mikä muodostuu tosiasiallisesti määritetyn alan ja sen alan, jolle peltokasvitukia maksettiin vuosina 2000 ja 2001, väliseksi erotukseksi komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92⁽²⁾ 9 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti perusalojen (tai durumvehnän taatun enimmäispinta-alan) rajoissa ja ottaen huomioon liitteessä VIII esitettyjen laskelmien perustana oleva kansallinen keskuslaskelma;
- j) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän perusosat ja niiden määrittely;
- k) pinta-alamatukihakemuksiin mahdollisesti tehtävät muutokset ja vapautus pinta-alamatukihakemuksen tekemisvaatimuksesta;

⁽¹⁾ EYVL L 147, 18.6.1993, s. 25.

⁽²⁾ Komission asetus (ETY) N:o 3887/92, annettu 23 päivänä joulukuuta 1992, tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36), asetus kumottu asetuksella (EY) N:o 2419/2001 (EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11).

- l) tukihakemuksiin sisältyviä vähimmäistietoja koskevat säännöt;
- m) hallinnollisia tarkastuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia ja kaukokartoitustarkastuksia koskevat säännöt;
- n) säännöt, jotka koskevat tuen vähennyksiä ja tuen ulkopuolelle jättämissä tapauksissa, joissa 3 artiklassa ja 24 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita ei ole noudatettu, mukaan lukien tapaukset, joissa tukea ei vähennetä tai evätä;
- o) liitteen V muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 26 artiklassa esitetyt perusteet;
- p) jäsenvaltioiden ja komission väliset tiedonannot;
- q) hätätapauksessa käytännön ja erityisongelmien ratkaisemisen kannalta tarvittavat asianmukaisesti perustellut toimenpiteet, erityisesti II osaston 4 luvun ja III osaston 5 luvun täytäntöönpanemiseen liittyvät toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tietyistä osista, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajanjakson ajan kuin on ehdottomasti tarpeen.

146 artikla

Tietojen toimittaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle yksityiskohtaisesti tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutetuista ja erityisesti 5, 13, 42 ja 58 artiklaan liittyvistä toimenpiteistä.

147 artikla

Asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, N:o 1453/2001 ja N:o 1454/2001 muuttaminen

- 1) Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

1. Mikäli yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (*) 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Helleenien tasavalta esittää komissiolle ohjelman Egeanmeren pienten saarten naudanliha-alaan sekä lampaan- ja vuohenkasvatukseen liittyvän perinteisen toiminnan tukemisesta kulutustarpeiden rajoissa.

Jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset laativat ohjelman ja panevat sen täytäntöön.

2. Yhteisö rahoittaa ohjelmaa vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (**), tämän asetuksen sekä asetuksen (EY) N:o 2529/2001 (***) nojalla Egeanmeren pienille saarille sijoittautuneille tuottajille vuonna 2003 tosiasiaa maksettujen palkkioiden määrää.

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei kuitenkaan missään tapauksessa saa ylittää määrää, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten naudanlihapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Egeanmeren pienille saarille 30. kesäkuuta 2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla sekä kansallisen varannon asiaankuuluvan osuuden mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanojärjestelyt, hyväksyy ohjelman ja muuttaa sitä sekä vahvistaa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

4. Kreikan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelman täytäntöönpanosta.

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s.1).

(***) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.”

- 2) Korvataan asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

1. Mikäli yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (*) 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Ranska esittää komissiolle ohjelmat Ranskan merentakaisen departementtien naudanliha-alaan sekä lampaan- ja vuohenkasvatukseen liittyvän perinteisen toiminnan tukemisesta sekä toimenpiteitä tuotteiden laadun parantamisesta kulutustarpeiden rajoissa.

Jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset laativat ohjelmat ja panevat ne täytäntöön.

2. Yhteisö rahoittaa ohjelmia vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa Ranskan merentakaisiin departementteihin sijoittautuneille tuottajille asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (**), tämän asetuksen sekä asetuksen (EY) N:o 2529/2001 (***) nojalla vuonna 2003 tosiasiaa maksettujen palkkioiden määrää.

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei kuitenkaan missään tapauksessa saa ylittää määrää, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1452/2001 mukaisten naudanhapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Ranskan merentakaisiin departementteihin 30. kesäkuuta 2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla sekä kansallisen varannon asiaankuuluvan osuuden mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanojärjestelyt, hyväksyy ohjelmat ja muuttaa niitä sekä vahvistaa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

4. Ranskan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelmien täytäntöönpanosta.

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.”

- 3) a) Muutetaan asetus (EY) N:o 1453/2001 seuraavasti: Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

1. Mikäli yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (*) 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Portugalin tasavalta esittää komissiolle ohjelman Madeiran naudanhapalkkioiden ja lampaan- ja vuohenkasvatukseen liittyvän perinteisen tukemisestä ja toimenpiteitä tuotteiden laadun parantamisesta kulutustarpeiden rajoissa.

Jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset laativat ohjelman ja panevat sen täytäntöön.

2. Yhteisö rahoittaa ohjelmaa vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa Madeiralalle sijoittautuneille tuottajille asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (**), tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 2529/2001 (***) nojalla vuonna 2003 tosiasiallisesti maksettujen palkkioiden määrää.

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää määrää, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten naudanhapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Madeiralalle 30.6.2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla sekä kansallisen varannon asiaankuuluvan osuuden mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanojärjestelyt, hyväksyy ohjelman ja muuttaa sitä sekä vahvistaa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

4. Portugalin tasavallan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelman täytäntöönpanosta.

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.”

- b) Korvataan 22 artiklan 2–5 kohta seuraavasti:

”2. Mikäli asetuksen (EY) N:o 1782/2003 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Portugalin tasavalta esittää komissiolle ohjelman naudanhapalkkioiden ja lampaan- ja vuohenkasvatukseen liittyvän perinteisen toiminnan tukemisestä ja toimenpiteitä tuotteiden laadun parantamisesta.

Jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset laativat ohjelman ja panevat sen täytäntöön.

3. Yhteisö rahoittaa ohjelmaa vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa Azoreille sijoittautuneille tuottajille asetuksen (EY) N:o 1254/1999, tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla vuonna 2003 tosiasiallisesti maksettujen palkkioiden määrää.

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää määrää, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten naudanlihapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Azoreille 30 päivään kesäkuuta 2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla sekä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 mukaisten emolehmäpalkkio-oikeuksien nojalla sekä näiden kansallisten varantojen asiaankuuluvien osuuksien mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan a kohdan i alakohdassa Portugalin tasavallan viranomaiset voivat korottaa Azoreille myönnettävien emolehmäpalkkioiden enimmäismäärää siirtämällä sinne emolehmäpalkkio-oikeuksia kansallisesta varannosta. Tällaisessa tapauksessa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan a kohdan i alakohdan nojalla vahvistetusta enimmäismäärästä on siirrettävä vastaava määrä tämän artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun enimmäismäärään.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanojärjestelyt, hyväksyy ohjelman ja muuttaa sitä sekä vahvistaa tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

5. Portugalin tasavallan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelman täytäntöönpanosta.”

c) Kumotaan 22 artiklan 6 kohta.

d) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Markkinointivuodet 1999/2000–2004/2005 kattavan siirtymäkauden aikana ainoastaan asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (*) 9 kohdan c alakohdan määritelmän mukaisten tuottajien, jotka ovat sijoittuneet Azoreille, harjoittavat tuotantoa Azoreilla ja jotka pitävät kaupan viitemääränsä, jota on korotettu kolmannen alakohdan mukaisesti määritetyllä prosenttisuuksella, ylittäviä

määriä, katsotaan vaikuttaneen ylitykseen, kun lisämaksu jaetaan edellä mainitun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen tuottajien kesken.

Lisämaksu peritään määriltä, jotka ylittävät tällä tavoin korotetun viitemäärän sen jälkeen, kun tämän korotuksen rajoissa käyttämättä jääneet määrät on jaettu uudelleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille tuottajille suhteessa kunkin käytössä olevaan viitemäärään.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosentiosuus vastaa markkinointivuosien 1999/2000–2003/2004 osalta 73 000 tonnin määrän ja markkinointivuoden 2004/2005 osalta 61 500 tonnin määrän sekä kullakin tilalla 31 päivänä maaliskuuta 2000 käytettävissä olleiden viitemäärien summan välistä suhdetta. Sitä sovelletaan ainoastaan kunkin tuottajan käytettävissä 31 päivänä maaliskuuta 2000 olleisiin viitemääriin.

(*) EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 572/2003 (EUVL L 82, 29.3.2003, s. 20).”

4) Asetus (EY) N:o 1454/2001 muutetaan seuraavasti:

a) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Mikäli yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (*) 70 artiklassa säädettyä poissulkemista sovelletaan, Espanjan kuningaskunta esittää komissiolle ohjelman Kanariansaarten naudanliha-alaan sekä lampaan- ja vuohenkasvatukseen liittyvän perinteisen toiminnan tukemisesta sekä toimenpiteitä tuotteiden laadun parantamisesta kulutustarpeiden rajoissa.

Jäsenvaltioiden nimittämät toimivaltaiset viranomaiset valmistelevat ohjelman ja panevat sen täytäntöön.

2. Yhteisö rahoittaa ohjelman vuosittaisella enimmäismäärällä, joka vastaa Kanariansaarille sijoittautuneille tuottajille asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (**), tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 2529/2001 (***) nojalla vuonna 2003 tosiasiallisesti maksettujen palkkioiden määrää.

Komissio korottaa kyseistä määrää paikallisen tuotannon kehityksen huomioon ottamiseksi. Vuosittainen määrä ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää määrää, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten naudanlihapalkkioiden vuonna 2003 sovellettavien enimmäismäärien kokonaismäärää kerrottuna vuonna 2003

sovellettavien perus- ja lisäpalkkioiden sekä tukien summalla, eikä kaikkien niiden palkkio-oikeuksien yhteismäärää, joihin ovat oikeutettuja Kanariansaarille 30.6.2003 mennessä sijoittautuneet tuottajat asetuksen (EY) N:o 2529/2001 nojalla sekä kansallisen varannon asiaankuuluvan osuuden mukaisesti, kerrottuna vuonna 2003 sovellettavien palkkioiden ja tukien summalla.

3. Komissio vahvistaa soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, hyväksyy ohjelman ja muuttaa sitä sekä vahvistaa tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määrän ja korottaa sitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi samaa menettelyä noudattaen tarkistaa 2 kohdan toisessa alakohdassa asetettua enimmäismäärää.

4. Espanjan kuningaskunnan viranomaisten on esitettävä vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kertomus ohjelmien täytäntöönpanosta.

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1

(**) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 11, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 3.”

b) Asetuksen 6 artikla kumotaan.

148 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1868/94 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1868/94 seuraavasti.

1) Lisätään 4 a artikla seuraavasti:

”4a artikla

Perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden vähimmäishinnaksi vahvistetaan 178,31 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2004/2005 alkaen.

Kyseistä hintaa sovelletaan siihen tehtaalle toimitettuun perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen.

Vähimmäishintaa mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.”

2) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Perunatärkkelystä tuottaville yrityksille maksetaan palkkio, jonka suuruus on 22,25 euroa tuotettua tärkkelystonnia

kohden, 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäiskiintiötä vastaavasta perunatärkkelysmäärästä edellyttäen, että ne ovat maksaneet perunantuottajille 4 a artiklassa tarkoitettua vähimmäishinnan koko perunamäärästä, joka tarvitaan kyseistä enimmäiskiintiötä vastaavan tärkkelysmäärän tuottamiseen.”

3) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Tämän asetuksen säännösten soveltamisalaan ei kuulu perunatärkkelys, jonka valmistajaan ei sovelleta tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohtaa ja joka ostaa perunoita, joista tuottajat eivät saa yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (*) 93 artiklassa säädettyä tukea.

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.”

149 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 muutokset

Asetusta (EY) N:o 1251/1999 muutetaan seuraavasti:

1) 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta korvataan seuraavasti:

”valkuaiskasveille:

— 63,00 euroa/t markkinointivuodesta 2004/2005 alkaen”.

2) 4 artiklan 4 kohdassa 19 euroa/t korvataan määrällä 24 euroa/t.

3) 5 artiklassa:

a) ensimmäinen kohta korvataan seuraavasti:

”Pinta-alatukeen myönnetään lisäkorvaus, jonka suuruus on 313 euroa hehtaarilta markkinointivuodelta 2004/2005, durumvehnän viljelyyn varatulle viljelyalalle liitteessä II luetelluilla perinteisillä tuotantovyöhykkeillä liitteessä III vahvistettujen määrien rajoissa.”

b) neljäs kohta korvataan seuraavasti:

”Alueille, joilla durumvehnän tuotanto on vakiintunutta ja jotka ovat muita kuin liitteessä II tarkoitettuja alueita, myönnetään erityistukea 93 euroa hehtaarilta markkinointivuodelta 2004/2005 liitteessä IV mainittuja hehtaarimääriä noudattaen.”

150 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 muutokset

Asetus (EY) N:o 1254/1999 muutetaan seuraavasti:

- 1) 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa luku 20 prosenttia korvataan 40 prosentilla.
- 2) Liitteessä I erityispalkkiota koskevassa taulukossa Itävaltaa koskeva luku korvataan luvulla "373 400".
- 3) Liitteessä II emolehmäpalkkiota koskevassa taulukossa Itävaltaa ja Portugalia koskevat luvut korvataan luvuilla "375 000" ja "416 539".

151 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1673/2000 seuraavasti:

- 1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:
 - a) Korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavalla:

"a) 'viljelijällä' yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (*) 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä viljelijää
- (*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1."
- b) Korvataan 3 kohdassa ilmaisu "asetuksessa (EY) N:o 1251/1999" ilmaisulla "asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa".
 - 2) Korvataan 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa oleva ilmaisu "asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 a artiklassa" ilmaisulla "asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa".

152 artikla

Muiden asetusten muutokset

Poistetaan seuraavat säännökset:

- a) asetuksen (ETY) N:o 2358/1971 3 artikla,

- b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3–25 artikla,
- c) asetuksen (EY) N:o 2529/2001 3–11 artikla.

153 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 3508/92. Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen suoria tukia koskeviin hakemuksiin vuotta 2005 edeltävien kalenterivuosien osalta.
2. Asetus (EY) N:o 1017/94 kumotaan 1 päivästä tammi-kuuta 2005 alkaen.
3. Asetus (EY) N:o 1577/96 ja asetus (EY) N:o 1251/1999 kumotaan. Niitä sovelletaan kuitenkin edelleen markkinointivuoteen 2004/2005.
4. Asetus (EY) N:o 1259/1999 kumotaan 1 päivästä touko-kuuta 2004. Asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a ja 11 artiklaa sekä kyseisten artiklojen soveltamiseksi asetuksen liitettä sovelletaan kuitenkin edelleen 31 päivään joulukuuta 2005. Lisäksi sovelletaan edelleen kyseisen asetuksen 3, 4 ja 5 artiklaa sekä kyseisten artiklojen soveltamiseksi myös asetuksen (EY) N:o 1259/1999 liitettä 31 päivään joulukuuta 2004.
5. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

154 artikla

Yksinkertaistetun järjestelmän siirtymäsäännöt

Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 1259/1999 2 a artiklassa tarkoitettua yksinkertaistettua järjestelmää, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) Vuosi 2003 on viimeinen vuosi, jona osallistujat voivat esittää uusia hakemuksia.
- b) Osallistujat saavat yksinkertaistetun järjestelmän mukaisen määrän vuoteen 2005 saakka.
- c) Tämän asetuksen II osaston 1 ja 2 lukua ei sovelleta yksinkertaistetussa järjestelmässä myönnettyihin määriin järjestelmään osallistumisaikana.
- d) Yksinkertaistettuun järjestelmään osallistuvat viljelijät eivät voi hakea tilatukea niin kauan kun he osallistuvat yksinkertaistettuun järjestelmään. Jos viljelijä esittää hakemuksen tilatukijärjestelmään osallistumisesta, yksinkertaistetussa järjestelmässä myönnetty määrä sisällytetään tämän asetuksen 37 artiklassa tarkoitettuun viitemäärään. Se lasketaan ja sitä mukautetaan tämän asetuksen III osaston 2 luvun mukaisesti.

155 artikla

Muut siirtymäkauden säännöt

Lisätoimenpiteitä, joita tarvitaan helpottamaan siirtymistä 152 ja 153 artiklassa tarkoitetuilla asetuksilla vahvistetuista järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, erityisesti kun ne liittyvät asetuksen (EY) N:o 1259/1999 4 ja 5 artiklan ja liitteen sekä asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan soveltamiseen sekä tämän asetuksen 86 artiklassa tarkoitettuihin parannussuunnitelmiin, voidaan hyväksyä tämän asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Edellä 152 ja 153 artiklassa tarkoitettuja asetuksia ja artikloja sovelletaan edelleen vahvistettaessa liitteessä VII tarkoitettuja viitemääriä.

156 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ALEMANNO

2. Sitä sovelletaan voimaantulopäivästä seuraavin poikkeuksin:

- a) II osaston 4 ja 5 lukuja sovelletaan kalenterivuoden 2005 ja sitä seuraavien vuosien osalta tehtäviin tukihakemuksiin. 28 artiklan 2 kohtaa sovelletaan kuitenkin IV osaston 1–7 luvun mukaisesti tukihakemuksiin 1 päivästä tammikuuta 2004.
- b) IV osaston 1, 2, 3 ja 6 lukua sekä 149 artiklaa sovelletaan markkinointivuodesta 2004/2005 alkaen.
- c) IV osaston 4, 5 ja 7 lukua sekä 150 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004.
- d) II osaston 1 lukua, 20 artiklaa, III osastoa, IV osaston 8, 10, 11, 12 ja 13 lukua sekä 147 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005 lukuun ottamatta 147 artiklan 3 kohdan d alakohtaa, jota sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2003.
- e) IV osaston 9 lukua sovelletaan markkinointivuodesta 2005/2006.
- f) 151 ja 152 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005 lukuun ottamatta 152 artiklan a kohtaa, jota sovelletaan markkinointivuodesta 2005/2006.

LIITE I

Luettelo 1 artiklan mukaiset perusteet täyttävistä tukijärjestelmistä

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Tilatuki	Tämän asetuksen III osasto	Tuotantomäärästä riippumattomat tuet (ks. Liite VI) (*)
Durumvehnä	Tämän asetuksen IV osaston 1 luku	Pinta-aratuki (laatupalkkio)
Valkuaiskasvit	Tämän asetuksen IV osaston 2 luku	Pinta-aratuki
Riisi	Tämän asetuksen IV osaston 3 luku	Pinta-aratuki
Pähkinät	Tämän asetuksen IV osaston 4 luku	Pinta-aratuki
Energiakasvit	Tämän asetuksen IV osaston 5 luku	Pinta-aratuki
Tärkkelysperuna	Tämän asetuksen IV osaston 6 luku	Tuotantotuki
Maito ja maitotuotteet	Tämän asetuksen IV osaston 7 luku	Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet
Peltokasvit Suomessa ja Ruotsin tiettyillä alueilla	Tämän asetuksen IV osaston 8 luku (**) (****)	Peltokasvien erityinen aluetuki
Siemenet	Tämän asetuksen IV osaston 9 luku (**) (****)	Tuotantotuki
Peltokasvit	Tämän asetuksen IV osaston 10 luku (***) (****)	Pinta-aratuki, myös kesannointituet, nurmisäilörehutuet, lisätuet (**), durumvehnän lisätuki ja erityistuki
Lampaat ja vuohet	Tämän asetuksen IV osaston 11 luku (***) (****)	Uuhista ja naaraspuolisista vuohista maksettava palkkio, lisäpalkkio ja tietyt lisätuet
Naudanliha	Tämän asetuksen IV osaston 12 luku (****)	Erityispalkkio (***), kausiporrastuspalkkio, emolehmäpalkkio (myös hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio osarahoitustapauksissa) (***), teurastuspalkkio (***), laaja-peräistämispalkkio, lisätuet
Palkoviljat	Tämän asetuksen IV osaston 13 luku (****)	Pinta-aratuki
Erityiset viljelymuodot ja laatutuotanto	Tämän asetuksen 69 artikla (****)	
Kuivattu rehu	Tämän asetuksen 71 artiklan 2 kohdan toinen alakohta (****)	
Pienviljelijöiden tukijärjestelmä	2 a artikla Asetus (EY) N:o 1259/1999	Siirtymäkauden pinta-aratuki alle 1 250 euroa saaville viljelijöille
Oliiviöljy	5 artiklan 1 kohta	Tuotantotuki

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Silkkiäistoukat	Asetus 1 artikla Asetus (ETY) N:o 845/72	Kasvatukseen kannustava tuki
Banaanit	12 artikla Asetus (ETY) N:o 404/93	Tuotantotuki
Kuivatut viinirypäleet	7 artiklan 1 kohta Asetus (EY) N:o 2201/96	Pinta-alamatuki
Tupakka	3 artikla Asetus (ETY) N:o 2075/92	Tuotantotuki
Humala	12 artikla Asetus (ETY) N:o 1696/71 Asetus (EY) N:o 1098/98136/66/ETY	Pinta-alamatuki Ainoastaan väliaikaisesta kesannoinnista maksettava tuki
POSEIDOM	9 artikla (**)(****), 12 artiklan 2 kohta ja 16 artikla Asetus (EY) N:o 1452/2001	Alat: naudanliha; sokeri; vihreä vanilja
POSEIMA	13 (**)(****), 16 ja 17 artikla, 28 artiklan 1 kohta, 21 artikla, 22 artiklan 2–4 (**)(****) ja 7 kohta, 27 ja 29 artikla sekä 30 artiklan 1, 2 ja 4 kohta Asetus (EY) N:o 1453/2001	Alat: naudanliha; maito; perunat; sokeri; paju; ananas, tupakka, siemenperunat, sikuri ja tee
POSEICAN	5 (**)(****), 9 ja 14 artikla Asetus (EY) N:o 1454/2001	Alat: naudanliha, lampaan ja vuohenliha; perunat
Egeansaaret	6 (**)(****), 8, 11 ja 12 artikla Asetus (ETY) N:o 2019/93	Alat: naudanliha; perunat; oliivit; hunaja

(*) Alkaen 1 päivästä tammikuuta 2005 tai myöhemmin, kun sovelletaan 71 artiklaa. Vuoden 2004 osalta tai myöhemmin sovelletaessa 71 artiklaa liitteessä VI luetellut suorat tuet sisältyvät liitteeseen I lukuun ottamatta kuivattua rehua.

(**) Kun sovelletaan 70 artiklaa.

(***) Kun sovelletaan 66, 67, 68 artiklaa.

(****) Kun sovelletaan 69 artiklaa.

(*****) Kun sovelletaan 71 artiklaa.

LIITE III

3 ja 4 artiklassa tarkoitetut lakisääteiset hoitovaatimukset

A. Sovelletaan 1.1.2005 alkaen

Ympäristö

1.	Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY (EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1)	3, 4 (1, 2, 4), 5, 7 ja 8 artikla
2.	Pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 80/68/ETY (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43)	4 ja 5 artikla
3.	Ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12 päivänä kesäkuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/278/ETY (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6)	3 artikla
4.	Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/676/ETY (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
5.	Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6, 13, 15, ja 22 (b) artikla

Kansanterveys ja eläinten terveys
Eläinten tunnistus ja rekisteröinti

6.	Eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/102/ETY (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32)	3, 4 ja 5 artikla
7.	Yksityiskohtaisia säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 täytäntöönpanemiseksi korvamerkkien, tilarekisterien ja passien osalta nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän puitteissa 29 päivänä joulukuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 2629/97 (EYVL L 354, 30.12.1997, s. 19)	6 ja 8 artikla
8.	Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000 (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1)	4 ja 7 artikla

B. Sovelletaan 1.1.2006 alkaen

Kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys

9.	Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1)	3 artikla
10.	Tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta annettu neuvoston direktiivi 96/22/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3)	3, 4, 5 ja 7 artikla
11.	Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1)	14, 15, 17(1), 18, 19 ja 20 artikla
12.	Tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001 (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1)	7, 11, 12, 13 ja 15 artikla

Taudeista ilmoittaminen

13.	Yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi 18 päivänä marraskuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/511/ETY (EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11)	3 artikla
14.	Yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä 17 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/119/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69)	3 artikla
15.	Lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä 20 päivänä marraskuuta 2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/75/EY (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74)	3 artikla

C. Sovelletaen 1.1.2007 alkaen*Eläinten hyvinvointi*

16.	Vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä marraskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/629/ETY (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28)	3 artikla ja 4 artikla
17.	Sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä marraskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/630/ETY (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33)	3 ja 4 (1) artikla
18.	Tuotantoeläinten suojelusta 20 päivänä heinäkuuta 1998 annettu neuvoston direktiivi 98/58/EY (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23)	4 artikla

LIITE IV

5 artiklassa tarkoitettu hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimus

Huomioitavat seikat	Standardit
Maaperän eroosio: Maaperän suojeleminen asianmukaisin toimenpitein	<ul style="list-style-type: none"> — Vähimmäiskasvipeite — Maanhoidon vähimmäistaso kulloisenkin paikan olosuhteiden mukaan — Penkereiden säilyttäminen
Maaperän orgaaninen aines: Maaperän orgaanisen aineksen määrän säilyttäminen tarkoituksenmukaisten käytäntöjen avulla	<ul style="list-style-type: none"> — Vuoroviljelyä koskevat standardit tarvittaessa — Sängellä olevien peltojen hoito
Maaperän rakenne: Maaperän rakenteen säilyttäminen tarkoituksenmukaisin toimenpitein	<ul style="list-style-type: none"> — Koneiden tarkoituksenmukainen käyttö
Ylläpidon vähimmäistaso: Ylläpidon vähimmäistason varmistaminen ja elinympäristöjen tilan heikentymisen välttäminen	<ul style="list-style-type: none"> — Vähimmäiseläintiheys tai/ja tarkoituksenmukaiset järjestelmät — Pysyvän laitumen suojeleminen — Maaston ominaispiirteiden säilyttäminen — Haitallisen kasvillisuuden leviämisen välttäminen maatalousmaalla

LIITE V

26 artiklassa tarkoitetut yhteensopivat tukijärjestelmät

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Kuivatut viinirypäleet	7 artiklan 1 kohta Asetus (EY) N:o 2201/96	Pinta-alamatuki
Tupakka	3 artikla Asetus (ETY) N:o 2075/92	Tuotantotuki
Humala	12 artikla Asetus (ETY) N:o 1696/71 Asetus (EY) N:o 1098/98	Pinta-alamatuki Tuki väliaikaisesta kesannoinnista ja raivauksesta
Maatalouden ympäristö- ohjelma	II osaston VI luku (22–24 artikla) ja 55 artiklan 3 kohta Asetus (EY) N:o 1257/1999	Pinta-alamatuki
Metsätalous	31 artikla ja 55 artiklan 3 kohta Asetus (EY) N:o 1257/1999	Pinta-alamatuki
Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liitty- viä rajoitteita	II osaston V luku (13–21 artikla) ja 55 artiklan 3 kohta Asetus (EY) N:o 1257/1999	Pinta-alamatuki
Oliiviöljy	5 artiklan 1 kohta Asetus N:o 136/66/ETY	Tuotantotuki
Puuvilla	8 artikla Asetus (EY) N:o 1554/95	Tuotantotuki
Kuivattu rehu	10 ja 11 artikla Asetus (EY) N:o 603/95	Tuotantotuki
Jalostettavat sitrushedelmät	1 artikla Asetus (EY) N:o 2202/96	Tuotantotuki
Jalostettavat tomaatit	2 artikla Asetus (EY) N:o 2201/96	Tuotantotuki
Viini	11–15 artikla Asetus (EY) N:o 1493/1999	Rakenneuudistustuki

LIITE VI

Luettelo 33 artiklassa tarkoitettuun tilatukeen liittyvistä suorista tuista

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Peltokasvit	2, 4 ja 5 artikla Asetus (EY) N:o 1251/1999	Pinta-alamatuki, myös kesannointituet, nurmisäilörehutuet, lisätuet (*), durumvehnän lisätuki ja erityistuki
Perunatärkkelys	8 artiklan 2 kohta Asetus (ETY) N:o 1766/92	Perunatärkkelyksen tuotantoon tarkoitettujen perunoiden viljelijöille tarkoitettu tuki
Palkoviljat	1 artikla Asetus (EY) N:o 1577/96	Pinta-alamatuki
Riisi	6 artikla Asetus (EY) N:o 3072/95	Pinta-alamatuki
Siemenet (*)	3 artikla Asetus (ETY) N:o 2358/71	Tuotantotuki
Naudanliha	4, 5, 6, 10, 11, 13 ja 14 artikla Asetus (EY) N:o 1254/1999	Erityispalkkio, kausiporrastuspalkkio, emolehmäpalkkio (myös hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio osarahoitustapauksissa), teurastuspalkkio, laajaperäistämispalkkio, lisätuet
Maito ja maitotuotteet	Tämän asetuksen IV osaston 7 luku	Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet (**)
Lampaat ja vuohet	5 artikla Asetus (EY) N:o 2467/98, Asetuksen (ETY) N:o 1323/90, 1 artikla, 4 ja 5 artikla, 11 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja neljäs luetelmakohta Asetus (EY) N:o 2529/2001	Uuhista ja naaraspuolisista vuohista maksettava palkkio, lisäpalkkio ja tiettyjä lisätukia
Poseidom (*)	9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta Asetus (EY) N:o 1452/200113	Alat: naudanliha
Poseima (*)	artiklan 2 ja 3 kohta, 22 artiklan 2 ja 3 kohta Asetus (EY) N:o 1453/2001	Alat: naudanliha
Poseican (*)	5 artiklan 2 ja 3 kohta, 6 artiklan 1 ja 2 kohta Asetus (EY) N:o 1454/2001	Alat: naudanliha; lampaan- ja vuohenliha
Egeansaaret (*)	6 artiklan 2 ja 3 kohta Asetus (ETY) N:o 2019/93	Alat: naudanliha
Kuivattu rehu	3 artikla Asetus (EY) N:o 603/95	Jalostetuista tuotteista maksettu tuki (tämän asetuksen liitteessä VII olevan D kohdan mukaisesti sovellettuna)

(*) Paitsi silloin kun sovelletaan 70 artiklaa.

(**) Vuodesta 2007 alkaen paitsi silloin kun sovelletaan 62 artiklaa.

LIITE VII

37 artiklassa tarkoitetun viitemäärän laskeminen

A. Pinta-alamuut

1. Jos tuottaja on saanut pinta-alamuuta, kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu hehtaarimäärä, josta viljelijälle on myönnetty tukea kunakin viitekauden vuotena, kerrotaan seuraavilla luvuilla:

1.1 Viljan, myös durumvehnän, öljykasvien, valkuaiskasvien, pellavansiemenen, kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun, nurmisäilörehun ja kesannon osalta:

— 63 euroa/t kerrottuna asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 2 kohdassa säädetyllä sadolla, joka on määritetty asianomaiselle alueelle kalenterivuonna 2002 sovellettavassa aluejakosuunnitelmassa.

Tämän kohdan soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti säätämien säännösten soveltamista.

Poiketen siitä, mitä 38 artiklassa säädetään, pellavan ja hampun osalta keskiarvo lasketaan niiden hehtaarimäärien perusteella, joista tukea myönnettiin kalenterivuosina 2001 ja 2002.

1.2 Riisin osalta:

— 102 euroa/t kerrottuna seuraavilla keskisadoilla:

Jäsenvaltiot	Sato (t/ha)
Espanja	6,35
Ranska	
— Manner-Ranska	5,49
— Ranskan Guyana	7,51
Kreikka	7,48
Italia	6,04
Portugali	6,05

1.3 Palkoviljan osalta:

— linsit ja kahviherneet 181 euroa/ha,

— virnat 175,02 euroa/ha vuonna 2000, 176,60 euroa/ha vuonna 2001 ja 150,52 euroa/ha vuonna 2002.

2. Jos tuottaja on saanut durumvehnän lisätukea tai erityistukea, kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu hehtaarimäärä, josta tällainen tuki on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, kerrotaan seuraavilla luvuilla:

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitteessä II ja asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä IV luetelluilla alueilla:

— 291 euroa/ha tilatukijärjestelmässä kalenterivuonna 2005,

— 285 euroa/ha tilatukijärjestelmässä kalenterivuonna 2006 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

Asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä V luetelluilla alueilla:

— 46 euroa/ha tilatukijärjestelmässä kalenterivuonna 2005.

3. Edellä olevien kohtien soveltamiseksi 'hehtaarimäärällä' tarkoitetaan sitä määritettyä hehtaarimäärää, joka vastaa kutakin tämän asetuksen liitteessä VI lueteltua erilaista pinta-alatukityyppiä, joiden osalta kaikki tuen myöntämistä säännöissä asetetut edellytykset on täytetty, kun huomioon otetaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan ja 5 artiklan soveltaminen. Poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 6 artiklan 5 kohdassa säädetään, jos jossakin jäsenvaltiossa riisille viitekaudella osoitetut alat ylittävät kyseisen ajanjakson taatun enimmäispinta-alan, hehtaarikohtaista määrää vähennetään suhteellisesti.

B. Perunatärkkelyksen tuki

Jos tuottaja on saanut perunatärkkelystukea, määrä lasketaan kertomalla tonnimäärä, josta tällaista tukea on maksettu kunakin viitekauden vuotena, 44,22 eurolla perunatärkkelystonnin kohden. Jäsenvaltioiden on laskettava tilatuen laskeamiseen sisällytettävä hehtaarimäärä suhteessa tuotettuun perunatärkkelystonnimäärään, josta asetuksen (ETY) N:o 1766/92 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, ja sen perusalan rajoissa, jonka komissio vahvistaa viitekaudella viljelysopimukseen kuuluvan ja jäsenvaltion ilmoittaman hehtaarimäärän perusteella.

C. Eläinpalkkiot ja lisät

Jos tuottaja on saanut eläinpalkkioita ja/tai lisää, määrä lasketaan kertomalla määrätty eläinmäärä, josta tällaista tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, kalenterivuoden 2002 eläinkohtaisilla määrillä, jotka on vahvistettu liitteessä VI tarkoitetuilla vastaavilla artikloilla, kun huomioon otetaan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 4 kohdan, 7 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 2529/2001 8 artiklan 3 kohdan soveltaminen.

Asetuksen (EY) N:o 2529/2001 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen, toisen ja neljännen luetelmakohdan perusteella myönnettävien lammis- ja vuohipalkkioiden lisätukien osalta keskimääräiset määrät on laskettava 38 artiklasta poiketen niiden eläinten lukumäärän perusteella, joiden osalta tukea on myönnetty kalenterivuonna 2002.

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisia tukia ei kuitenkaan oteta huomioon.

Kun sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 32 artiklan 11 ja 12 kohtaa sekä komission asetuksen (EY) N:o 1458/2001 4 artiklaa ja poiketen siitä, mitä 38 artiklassa säädetään, sellaisten viitemäärää laskettaessa huomioon otettavien eläinten lukumäärä, joista myönnettiin tukea sinä vuonna, jona tällaisia toimenpiteitä sovellettiin, ei saa ylittää sellaisten eläinten keskimääräistä lukumäärää, joista tukea myönnettiin sinä vuonna tai niinä vuosina, joina tällaisia toimenpiteitä ei sovellettu.

D. Kuivattu rehu

Jos tuottaja on toimittanut rehua asetuksen (EY) N:o 603/95 9 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen sopimuksen tai saman asetuksen 10 artiklassa tarkoitettujen pinta-alailmoituksen mukaisesti, jäsenvaltioiden on laskettava viitemäärään sisällytettävä määrä suhteessa tuotettuun tonnimäärään kuivattua rehua, josta tämän asetuksen 3 artiklassa säädettyä tukea on myönnetty viitekauden kunakin vuotena, ja seuraavien miljoonina euroina ilmaistujen enimmäismäärien rajoissa:

Jäsenvaltio	Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuiksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät; (dehydratoitu rehu)	Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuiksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät; (aurinkokuivattu rehu)	Enimmäismäärä
Belgian ja Luxemburgin talousliitto	0,049		0,049
Tanska	5,424		5,424
Saksa	11,888		11,888
Kreikka	1,101		1,101
Espanja	42,124	1,951	44,075
Ranska	41,155	0,069	41,224
Irlanti	0,166		0,166

Jäsenvaltio	Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuiksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät; (dehydratoitu rehu)	Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuiksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät; (aurinkokuivattu rehu)	Enimmäismäärä
Italia	17,999	1,586	19,585
Alankomaat	6,804		6,804
Itävalta	0,070		0,070
Portugali	0,102	0,020	0,122
Suomi	0,019		0,019
Ruotsi	0,232		0,232
Yhdistynyt kuningaskunta	1,950		1,950

Jäsenvaltioiden on laskettava viitemäärien laskemiseen sisällytettävä hehtaarimäärä suhteessa tuotettuun tonnimäärään kuivattua rehua, josta asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklassa säädettyä tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, ja sen perusalan rajoissa, jonka komissio vahvistaa viitekaudella viljelysopimukseen tai pinta-alailmoitukseen kuuluvan ja jäsenvaltion ilmoittaman hehtaarimäärän perusteella.

E. Alueelliset tuet

Asianomaisilla alueilla viitemäärän laskemisessa otetaan huomioon seuraavat määrät:

- 24 euroa/t kerrottuna sadoilla, joita on käytetty viljan, öljykasvien, pellavansiemenen ja kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun pinta-alatukien laskemisessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 4 kohdassa osoitetuilla alueilla;
- asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa, asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 22 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty eläincohtainen määrä kerrottuna eläinmäärällä, josta tällainen tuki on myönnetty vuonna 2002;
- asetuksen (ETY) N:o 2019/93 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetty eläincohtainen määrä kerrottuna eläinmäärällä, josta tällainen tuki on myönnetty vuonna 2002.

F. Siementuet

Jos tuottaja on saanut siementen tuotantotukea, määrä lasketaan kertomalla tonnimäärä, josta tällaista tukea on maksettu kunakin viitekauden vuotena, asetuksen (ETY) N:o 2358/71 3 artiklan mukaisesti vahvistetulla tonnimäärällä. Jäsenvaltioiden on laskettava tilatuen laskemiseen sisällytettävä hehtaarimäärä suhteessa varmentamista varten hyväksytyyn alaan, josta asetuksen (ETY) N:o 2358/71 3 artiklassa säädettyä tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, ja sen perusalan rajoissa, jonka komissio vahvistaa komissiolle asetuksen (ETY) N:o 3083/73 mukaisesti ilmoitetun varmentamista varten hyväksytyyn pinta-alan perusteella. Kokonaispinta-alaan ei saa kuulua riisin (*Oryza sativa* L.), speltti-vehnän (*Triticum spelta* L.) ja öljy- ja kuitupellavan (*Linum usitatissimum* L.) ja hampun (*Cannabis sativa* L.) varmentamista varten hyväksyty pinta-ala, josta on jo tehty peltokasveja koskeva ilmoitus.

LIITE VIII

41 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät*(miljoonaa euroa)*

Jäsenvaltio	2005	2006	2007 ja seuraavat varainhoito vuodet
Belgia	411	411	528
Tanska	838	838	996
Saksa	4 479	4 479	5 468
Kreikka	837	834	856
Espanja	3 244	3 240	3 438
Ranska	7 199	7 195	8 055
Irlanti	1 136	1 136	1 322
Italia	2 539	2 530	2 882
Luxemburg	27	27	37
Alankomaat	386	386	779
Itävalta	613	613	711
Portugali	452	452	518
Suomi	467	467	552
Ruotsi	612	612	729
Yhdistynyt kuningaskunta	3 350	3 350	3 868

LIITE IX

Luettelo artiklassa 66 tarkoitetuista peltokasveista

CN-koodi	Kuvaus
I VILJAT	
1001 10 00	Durumvehnä
1001 90	Muu vehnä ja vehnää sisältävä seosvilja, muu kuin durumvehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00 00	Kaura
1005	Maissi
1007 00	Durra
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
0709 90 60	Sokerimaissi
II ÖLJYSIEMENET	
1201 00	Soijapavut
ex 1205 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet
ex 1206 00 10	Auringonkukansiemenet
III VALKUAISKASVIT	
0713 10	Herneet
0713 50	Härkäpavut
ex 1209 29 50	Makeat lupiinit
IV PELLAVA	
ex 1204 00	Pellavansiemenet (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Kuidun tuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu pellava (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V HAMPPU	
ex 5302 10 00	Kuidun tuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu HAMPPU (<i>Cannabis sativa</i> L.)

LIITE X

74 artiklassa tarkoitettujen durumvehnän perinteiset tuotantoalueet

KREIKKA

Seuraavien alueiden prefektuurit ("Nomoi")

Keski-Kreikka

Peloponnesos

Jooniansaaret

Thessalia

Makedonia

Egeansaaret

Traakia.

ESPANJA

Maakunnat

Almeria

Badajoz

Burgos

Cadiz

Cordoba

Granada

Huelva

Jaen

Málaga

Navarra

Salamanca

Seville

Toledo

Zamora

Zaragoza.

ITÄVALTA

Pannonia:

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern*

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Laa/Thaya

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat
2577 Korneuburg
2585 Tullnerfeld-Klosterneuburg
2623 Wr. Neustadt
2631 Mistelbach
2658 Gänserndorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate*

3018 Neusiedl/See
3026 Eisenstadt
3034 Mattersburg
3042 Oberpullendorf

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer*

1007 Wien.

RANSKA

Alueet

Midi-Pyrénées

Provence-Alpes-Côte d'Azur

Languedoc-Roussillon

Departementit ()*

Ardèche

Drôme.

ITALIA

Alueet

Abruzzo

Basilicata

Calabria

Campania

Latium

Marches

Molise

Umbria

Apulia

Sardinia

Sicily

Tuscany.

PORTUGALI

Alueet

Santarem

Lisbon

Setubal

Portalegre

Evora

Beja

Faro.

(*) Kukin näistä departementeista voidaan liittää johonkin yllä mainituista alueista.

LIITE XI

Luettelo 98 artiklassa tarkoitetuista siemenlajeista

(Euroa/100 kg)

CN-koodi	Kuvaus	Tuen määrä
	1. CERES	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— Pitkäjyväiset lajikkeet, joiden jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja joiden pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3	17,27
	— Muut lajikkeet, joiden jyvien pituus on yli tai alle 6,0 millimetriä tai 6,0 millimetriä ja joiden pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on pienempi kuin 3	14,85
	2. OLEAGINEAE	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (kuitupellava)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (öljypellava)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (lajikkeet, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia)	20,53
	3. GRAMINEAE	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. and K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> ja <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. LEGUMINOSAE	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ekotyypit)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (lajikkeet)	36,59

		(Euroa/100 kg)
CN-koodi	Kuvaus	Tuen määrä
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (rehuherne)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (härkäpapu)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Jyvien mittausta suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:

- i) otetaan edustava näyte erästä,
- ii) lajitellaan näyte siten, että mittausta voi tapahtua kokonaisista jyvistä, mukaan lukien surkastuneet jyvät,
- iii) suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo,
- iv) määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettynä.

(²) Tietyn lajikkeen tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC) määritetään analysoimalla vakiopainoiseksi saatettu näyte. THC:n painoa on verrattava näytteen painoon. Jotta tukea voitaisiin myöntää, ko. suhde saa olla enintään 0,2 %. Edellä tarkoitettu näyte koostuu kukinta-ajan lopussa satunnaisesti valittujen kasvien, joista on poistettu varret ja siemenet, edustavan määrän ylimmästä kolmanneksestä.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1783/2003,**annettu 29 päivänä syyskuuta 2003,****Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1257/1999 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteiselle maatalouspolitiikalle perustamissopimuksen 33 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi on aiheellista tehostaa maaseudun kehittämissopitusta lisäämällä asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ⁽⁴⁾ säädettyjen liitännäistoimenpiteiden määrää.
- (2) Nuoret viljelijät ovat keskeisessä asemassa maaseudun kehittämisessä, ja tämän viljelijäryhmän tukemista olisi pidettävä ensisijaisena. Nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamisen ja heidän tilojensa rakennesopeutuksen helpottamiseksi on vahvistettava jo myönnettyä erityistukea.
- (3) Yhteisön lainsäädäntöön perustuvien, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä viljelijöiden työturvallisuutta koskevien tiukkojen vaatimusten nopeampaa täytäntöönpanoa maatalousalalla olisi edistettävä. Näihin vaatimuksiin saattaa liittyä viljelijöitä koskevia uusia velvoitteita, joista aiheutuu tulonmenetyksiä tai lisäkustannuksia. Viljelijöille olisi voitava myöntää väliaikaista ja asteittain alenevaa tukea näiden vaatimusten täytäntöönpanosta aiheutuvien kustannusten osittaiseksi kattamiseksi.
- (4) Vaatimusten noudattamista koskevan toimenpiteen käyttöönoton vuoksi tukea, jota viljelijöille myönnetään ase-

tuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti maatalouden rajoitusten vuoksi ympäristörajoitteisilla alueilla, olisi vastedes myönnettävä myös luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetusta neuvoston direktiivistä 79/409/EY ⁽⁵⁾ sekä luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetusta neuvoston direktiivistä 92/43/EY ⁽⁶⁾ johtuvien rajoitusten vuoksi. Näin ollen voidaan ehdottaa korkeampaa tukitasoa tiettyin edellytyksin, ja 10 prosentin pinta-alarajoitus tulee koskemaan ainoastaan sellaista toimenpidettä, jolla tuetaan alueita, joilla on erityisiä luonnonhaittoja.

- (5) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ⁽⁷⁾ säädetyillä maatalojen neuvontajärjestelmillä pyritään määrittelemään ja ehdottamaan parannuksia nykyiseen tilanteeseen lakisäateisten ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamisen osalta. Viljelijöille olisi myönnettävä tukea tällaisten neuvontapalvelujen käyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin.
- (6) Viljelijöitä olisi kannustettava noudattamaan tiukkoja eläinten hyvinvoinnin vaatimuksia. Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 maatalouden ympäristöohjelmaa koskevan luvun soveltamisalaa olisi laajennettava sisällyttämällä siihen tuki, jota viljelijöille myönnetään sitoumuksesta noudattaa lakisäateisiä vähimmäisvaatimuksia tiukempia vaatimuksia kotieläintuotannossa.
- (7) Kokemus on osoittanut, että maaseudun kehittämissopituskassa elintarvikkeiden laadun parantamiseksi sovellettuja välineitä on lisättävä ja tehostettava.
- (8) Viljelijöitä olisi kannustettava osallistumaan yhteisön tai kansallisen tason elintarvikkeiden laatujärjestelmiin. Järjestelmiin osallistumisesta saattaa aiheutua ylimääräisiä

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 208, 3.9.2003, s. 64.

⁽³⁾ Lausunto annettu 2. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁵⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁶⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/62/EY (EYVL L 305, 8.11.1997, s. 42).

⁽⁷⁾ Ks. tämän virallisten lehden sivu 1.

kustannuksia ja velvoitteita, joista ei markkinoilla saada täyttä korvausta. Näihin järjestelmiin osallistuvilla viljelijöille olisi näin ollen myönnettävä tilapäistä tukea.

- (9) Kuluttajille olisi annettava tietoa yhteisön tai kansallisten elintarvikkeiden laatujärjestelmien mukaisesti tuotetuista tuotteista ja niiden erityislaadusta. Tuottajaryhmille olisi myönnettävä tukea kuluttajien valistamista sekä jäsenvaltioiden maaseudun kehittämissuunnitelmiin kuuluvien järjestelmien mukaisesti tuotettujen tuotteiden menekinedistämistä varten.
- (10) Uusien liitännäistoimenpiteiden käyttöönotto edellyttää tiettyjen voimassa olevien säännösten selkeyttämistä. Selkeyttäminen on tarpeen erityisesti maatilainvestointeja sekä rahoitusta koskevien säännösten osalta.
- (11) Koska innovoinnin edistäminen on tärkeää elintarvikkeiden jalostuksen alalla, asetuksen (EY) N:o 1257/1999 maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantamista koskevan nykyisen luvun soveltamisalaa olisi laajennettava innovatiivisten lähestymistapojen kehittämisen tukemiseksi elintarvikkeiden jalostuksessa.
- (12) Mainitussa luvussa esitetään maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantamista koskevien investointitukien kelpoisuusehdot, myös sellaisia yrityksiä koskeva vaatimus, jotka jo saavat kyseistä tukea, ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi. Koska pienillä jalostusyksiköillä voi joskus olla vaikeuksia täyttää kyseiset vaatimukset, jäsenvaltioiden olisi sallittava pidentää määräaikoja investointituen kelpoisuusehtojen osalta pienissä jalostusyksiköissä, jotta ne voisivat täyttää äskettäin käyttöönotetut ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset.
- (13) On tarpeen parantaa valtionmetsien ekologista ja sosiaalista arvoa; tähän tarkoitettu investointituki olisi sallittava samalla kun jätetään tuen ulkopuolelle toimenpiteet, joilla tehostetaan tällaisten metsien talouskäyttöä.
- (14) Kauden 2000–2006 maaseudun kehittämissuunnitelmien täytäntöönpanosta tähän asti saatu kokemus osoittaa, että tietyt asetuksen (EY) N:o 1257/1999 säännökset on selkeytettävä ja yksinkertaistettava ja tietyt tukitoimet mukautettava. Nämä selkeytykset ja mukautukset koskevat pääasiassa epäsuotuisille alueille ja alueille, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita, koulutukseen, metsätalouteen sekä maaseutualueiden sopeuttamiseen ja kehittämiseen tarkoitettujen tukitoimenpiteiden soveltamisalaa ja yksityiskohtaista sisältöä.

- (15) Asetus (EY) N:o 1257/1999 olisi näin ollen muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1257/1999 seuraavasti:

- 1) 5 artiklassa nykyisestä tekstistä tulee 1 kohta ja lisätään kohdat seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdassa säädetyn investointituen myöntämisedellytysten on täyttyvä yksittäistä tukipäätöstä tehtäessä.

3. Jos investoinnit tehdään hiljattain käyttöön otettujen ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, näiden uusien vaatimusten noudattamiseen voidaan myöntää tukea. Tällaisissa tapauksissa viljelijöille voidaan myöntää lisäaikaa, jos näiden vähimmäisvaatimusten noudattaminen edellyttää erityisten ongelmien ratkaisua, johon tarvitaan lisäaikaa. Viljelijän on täytettävä asiaankuuluvat vaatimukset investointikauden loppuun mennessä."

- 2) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 7 artiklan toinen kohta seuraavasti:

"2. Tuen kokonaismäärä prosenttiosuutena tukikelpoisesta investointimäärästä saa olla enintään 40 prosenttia ja epäsuotuisilla alueilla enintään 50 prosenttia."

- b) Lisätään kohta seuraavasti:

"Jäljempänä II luvussa tarkoitettujen nuorten viljelijöiden toteuttamien investointien osalta prosenttiosuudet voivat olla enintään 50 prosenttia ja epäsuotuisilla alueilla enintään 60 prosenttia enintään viiden vuoden ajan tilanpidon aloittamisesta. Jäljempänä 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetty ikä koskeva edellytys on täytettävä toiminnan aloittamisen hetkellä."

- 3) Korvataan 8 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Aloitustuki voi käsittää:

- a) kertapalkkion, joka on enintään liitteessä täsmennetyntukikelpoisen määrän suuruisen, ja
- b) korkotuen lainoille, jotka on otettu tilanpidon aloittamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseen; korkotuen pääomitetun arvo ei saa ylittää kertapalkkion määrää.

Edellä a alakohdassa tarkoitettua enimmäismäärää suurempi, enintään 30 000 euron suuruinen tuki voidaan myöntää nuorille viljelijöille, jotka käyttävät tilanpidon aloittamiseen liittyviä maatalojen neuvontapalveluja kolmen ensimmäisen vuoden aikana tilanpidon aloittamisesta.”

- 4) Korvataan 9 artiklan toisen kohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

”— valmentamaan viljelijöitä ja muita maataloustoimintaa harjoittavia henkilöitä tuotannon laadulliseen uudistamiseen, maisemanhoidon ja -parannuksen kanssa yhteen sopivien tuotantomenetelmien käyttöön, ympäristönsuojeluun, hygieniaa koskeviin vaatimuksiin, eläinten hyvinvointiin sekä taloudellisesti kannattavan tilan hoidon edellyttämien taitojen hankkimiseen, ja”.

- 5) Korvataan 15 artiklan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Enimmäismääriä korkeampia luonnonhaittakorvauksia voidaan myöntää edellyttäen, että kaikki kyseisellä ohjelmityön tasolla myönnetty luonnonhaittakorvaukset eivät keskimääräiseltä tasoltaan ylitä tätä enimmäismäärää. Jäsenvaltiot voivat esittää useiden alueellisten ohjelmien yhdistelmän keskimääräisen tason laskemista varten. Asianmukaisesti objektiivisin seikoin perustelluissa tapauksissa keskimääräinen taso voidaan kuitenkin nostaa liitteessä vahvistettuun enimmäismäärään.”

- 6) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Viljelijöitä voidaan tukea maksamalla korvauksia kustannuksista ja tulonmenetyksistä, jotka aiheutuvat direktiivien 79/409/ETY (*) ja 92/43/ETY (**) täytäntöönpanon edellyttämien maatalouden rajoitusten soveltamisesta ympäristörajoitteisilla alueilla silloin, kun korvaukset ovat tarpeen kyseisten direktiivien täytäntöönpanosta johtuvien erityisongelmien ratkaisemiseksi.

(*) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

(**) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/62/EY (EYVL L 305, 8.11.1997, s. 42).”

- b) Korvataan 16 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Yhteisön tukeen oikeuttava enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä. Tuen määrää voidaan lisätä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa erityisongelmien ottamiseksi huomioon.

Enimmäismäärää suurempaa tukea voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajaksi siitä päivästä alkaen, jona uusia rajoituksia sisältävä säännös tulee yhteisön lainsäädännön mukaan pakolliseksi. Tällainen tuki myönnetään vuosittain asteittain alenevana eikä se saa ylittää liitteessä vahvistettua määrää.”

- 7) 20 artiklassa nykyisestä tekstistä tulee 1 kohta ja lisätään kohta seuraavasti:

”2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettut alueet saavat käsittää enintään 10 prosenttia jäsenvaltion pinta-alasta.”

- 8) Poistetaan 21 artikla.

- 9) Lisätään II osastoon V luvun jälkeen luku seuraavasti:

”V a LUKU

VAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN

21 a artikla

Tuella, jonka tarkoituksena on auttaa viljelijöitä sopeutumaan yhteisön lainsäädäntöön perustuviin, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin, on edistettävä seuraavien tavoitteiden toteutumista:

- yhteisön tiukkojen vaatimusten nopeampi täytäntöönpano jäsenvaltioissa;
- näiden vaatimusten noudattaminen viljelijöiden toimesta;
- yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 (*) säädettyjen maatalojen neuvontapalvelujen käyttäminen maatalousyritysten toiminnan arvioimiseksi ja niiden parannusten, joita kyseisen asetuksen lakisääteiset hoitovaatimukset edellyttävät, määrittämiseksi.

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

21 b artikla

1. Viljelijöille, joiden on noudatettava yhteisön lainsäädäntöön perustuvia ja hiljattain kansalliseen lainsäädäntöön sisällytettyjä tiukkoja vaatimuksia, voidaan myöntää tilapäistä tukea aiheutuneiden kustannusten ja tulonmenestysten osittaiseksi korvaamiseksi.

Edellä 16 artiklaa soveltavien jäsenvaltioiden osalta tukea ei myönnetä tämän luvun nojalla viljelijälle 16 artiklassa tarkoitettuun yhteisön lainsäädäntöön perustuvien vaatimusten soveltamiseen.

2. Tukea voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajaksi siitä päivästä alkaen, jona vaatimus tulee yhteisön lainsäädännön mukaan pakolliseksi.

Jotta vaatimuksen noudattamiseen voidaan myöntää tukea, vaatimuksen tulisi sisältää maatalouskäytäntöä koskevia uusia velvoitteita tai rajoituksia, jotka vaikuttavat huomattavasti maatilan tavanomaisiin toimintakustannuksiin ja koskevat merkittävää viljelijäjoukkoa.

Niiden direktiivien osalta, joiden täytäntöönpanon määräaika on ylittynyt ja joita ei vielä ole pantu moitteettomasti täytäntöön jäsenvaltiossa, voidaan tukea myöntää enintään viiden vuoden ajaksi 25 lokakuuta 2003 alkaen.

3. Tukea ei makseta, jos vaatimuksen noudattamatta jättäminen johtuu siitä, että tukea hakenut viljelijä on jättänyt noudattamatta osaksi kansallista lainsäädäntöä jo saatettuja vaatimuksia.

21 c artikla

1. Tuki maksetaan vuosittain kiinteämääräisenä, asteittain alenevana ja tasaerinä. Jäsenvaltioiden on mukautettava kuhunkin vaatimukseen liittyvän tuen määrää vaatimuksen soveltamisen edellyttämien velvoitteiden tason perusteella. Tuki on vahvistettava sen tasoiseksi, että ylisuuret korvaukset vältetään. Investointeihin liittyviä kustannuksia ei oteta huomioon määritettäessä vuosittaisen tuen tasoa.

2. Tuen tilakohtaiset enimmäismäärät vuotta kohden vahvistetaan liitteessä.

21 d artikla

1. Tukea voidaan myöntää viljelijöille mautilojen sellaisten neuvontapalvelujen käyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin, joilla määritellään ja tarvittaessa ehdotetaan lakisääteisiä ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten soveltamiseen liittyviä parannuksia.

2. Mautilojen neuvontapalvelujen, joihin tukea voidaan myöntää, on oltava asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III luvun II osaston ja kyseisen säädöksen täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten mukaisia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen neuvontapalvelujen käyttöön myönnettävä tuki voi olla enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, eikä se saa ylittää liitteessä vahvistettuja tukikelpoisia enimmäismääriä."

10) Korvataan VI luku seuraavasti:

"VI LUKU

MAATALOUDEN YMPÄRISTÖOHJELMA JA ELÄINTEN HYVINVOINTI

22 artikla

Tukemalla ympäristön suojelemiseen, maaseudun ylläpitämiseen (maatalouden ympäristöohjelma) tai eläinten hyvinvoinnin parantamiseen tähtäviä maatalouden menetelmiä pyritään edistämään yhteisön politiikan tavoitteiden saavuttamista maatalouden, ympäristön ja tuotantoeläinten hyvinvoinnin aloilla.

Tällä tuella edistetään:

- maatalousmaan hyödyntämistä, jossa otetaan huomioon ympäristön, maiseman ja sen ominaispiirteiden, luonnonvarojen, maaperän ja geneettisen monimuotoisuuden suojeleminen ja parantaminen,
- ympäristölle suotuisaa maatalouden laajaperäistämistä ja laajaperäisten laidunjärjestelmien hoitoa,
- luonnonarvoltaan merkittävien uhattujen viljely-ympäristöjen säilyttämistä,
- maatalousmaan maiseman ja historiallisten ominaispiirteiden ylläpitoa,
- maatalouskäytäntöjen ympäristösuunnittelua,
- eläinten hyvinvoinnin parantamista.

23 artikla

1. Tukea myönnetään viljelijöille, jotka tekevät vähintään viisi vuotta kestäviä maatalouden ympäristöä tai eläinten hyvinvointia koskevia sitoumuksia. Tarvittaessa tietynlaisille sitoumuksille määritellään pitempi kestoaika niiden ympäristövaikutusten tai eläinten hyvinvointia koskevien vaikutusten mukaan.

2. Maatalouden ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskeviksi sitoumuksiksi ei riitä tavanomaisten hyvien maatalouskäytänteiden, kotieläintuotanto mukaan luettuna, soveltaminen.

Sitoumuksiin on liityttävä palveluja, joita ei liity muihin tukitoimenpiteisiin, kuten markkinatukeen ja luonnonhaittakorvauksiin.

24 artikla

1. Maatalouden ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskeviin sitoumuksiin liittyvää tukea myönnetään vuosittain ja se lasketaan seuraavin perustein:

- a) tulonmenetys,
- b) sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset ja
- c) tarve kannustimen tarjoamiseen.

Investointeihin liittyviä kustannuksia ei oteta huomioon vuotuisen tuen tasoa laskettaessa. Sitoumusten täyttämisen edellyttämistä tuottamattomista investoinneista aiheutuvat kustannukset voidaan ottaa huomioon vuotuisen tuen tasoa laskettaessa.

2. Yhteisön tuen vuotuiset enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä. Kun tuki lasketaan pinta-alan perusteella, määrät perustuvat tilan siihen alaan, johon maatalouden ympäristösitoumuksia sovelletaan.”

11) Lisätään II osastoon VI luvun jälkeen luku seuraavasti:

”VI a LUKU

ELINTARVIKKEIDEN LAATU

24 a artikla

Maataloustuotteiden laadun parantamiseen tähtäävien maatalouden tuotantomenetelmien ja tällaisten tuotteiden menekinedistämisen tuella on edistettävä seuraavia tavoitteita:

- a) 24 b artiklassa määriteltyjen elintarvikkeiden laatujärjestelmien mukaisten tuotteiden tai tuotantoprosessien laatua koskevien takeiden antaminen kuluttajille,
- b) lisäarvon saaminen maatalouden alkutuotteille sekä markkinamahdollisuuksien lisääminen,
- c) tietojen antaminen kuluttajille tällaisten tuotteiden saatavuudesta ja niiden erityislaadusta.

24 b artikla

1. Tukea myönnetään viljelijöille, jotka osallistuvat vapaaehtoisesti yhteisön tai jäsenvaltion toteuttamiin elintarvikkeiden laatujärjestelmiin, joissa perustamissopimuksen liitteessä I mainittujen maataloustuotteiden, kalastustuotteita lukuun ottamatta, tuotannolle on asetettu erityisiä vaatimuksia ja jotka ovat tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisia.

Tuki koskee ainoastaan ihmisravinnoksi tuotettuja tuotteita.

2. Tukea voidaan myöntää seuraavien asetusten ja säännösten mukaisiin Euroopan yhteisön laatuohjelmiin:

- a) maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92 (*),
- b) maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2082/92 (**),
- c) maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2092/91 (***)
- d) viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 määritetyllä alueella tuotettuja laatuviinejä koskeva VI osasto (****).

3. Tukea voidaan myöntää jäsenvaltioiden hyväksymiin elintarvikkeiden laatujärjestelmiin, jotka täyttävät a–e alakohtassa mainitut perusteet:

- a) Kyseisten järjestelmien mukaisesti tuotetun lopputuotteen erityislaadun on perustuttava tuotantomenetelmiä koskeviin yksityiskohtaisiin vaatimuksiin, joilla taataan:
 - i) erityiset laatuominaisuudet, tuotantoprosessi mukaan lukien, tai
 - ii) kansanterveyden, eläinten ja kasvien terveyden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun kannalta laadukkaampi lopputuote, kuin mitä kaupallista hyödykettä koskevassa standardissa vaaditaan.
- b) Järjestelmiin on sisällyttävä sitovat tuote-eritelmat ja niiden noudattamista koskevat velvoitteet, joita riippumaton tarkastuslaitos valvoo.
- c) Kaikki tuottajat voivat osallistua järjestelmiin.
- d) Järjestelmien on oltava avoimia, ja niillä on taattava tuotteiden täydellinen jäljitettävyyttä.
- e) Järjestelmissä on otettava huomioon nykyiset tai ennakoidut markkinamahdollisuudet.

4. Tukea ei voida myöntää järjestelmiin, joiden yksinomainen tarkoitus on varmistaa yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaisten pakollisten vaatimusten noudattamisen tiukempi valvonta.

(*) EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

(**) EYVL L 208, 27.7.1992, s. 9, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003.

(***) EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003.

(****) EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003.

24 c artikla

1. Tuki maksetaan vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka tilakohtainen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä. Tuen taso määritellään tuettuihin ohjelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan ja siten, että ylisuuret korvaukset vältetään.

2. Tukea voidaan myöntää enintään viisi vuotta.

24 d artikla

1. Tuki myönnetään tuottajaryhmille sellaisia maataloustuotteita tai elintarvikkeita koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin, jotka on tuotettu 24 b artiklassa määriteltyjen ja jäsenvaltioiden 24 a, 24 b ja 24 c artiklassa säädetyn toimenpiteen mukaisesti tukikelpoisiksi katsomien yhteisön tai kansallisten elintarvikkeiden laatuohjelmien mukaisesti.

2. Tuki myönnetään tiedotus-, menekinedistämis- ja mainontatoimiin.

3. Tuki on enintään 70 prosenttia toimen tukikelpoisista kustannuksista.”

12) Korvataan 25 artiklan 2 kohdan neljäs luetelmakohta seuraavasti:

”— uuden teknologian kehittäminen ja soveltaminen”.

13) Lisätään 26 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos investoinnit tehdään hiljattain käyttöön otettujen ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, näiden uusien vaatimusten noudattamiseen voidaan myöntää tukea. Tällaisissa tapauksissa pienille jalostusyksiköille voidaan myöntää lisääaikaa, jos näiden vähimmäisvaatimusten noudattaminen edellyttää erityisten ongelmien ratkaisua, johon tarvitaan lisääaikaa. Pienten jalostusyksiköiden on täytettävä asiaankuuluvat vaatimukset investointikauden loppuun mennessä.”

14) Korvataan 29 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäljempänä 30 ja 32 artiklassa säädettyä tukea myönnetään ainoastaan sellaisille metsille ja aloille, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän yhdistystensä tai kuntien tai kuntayhtymien omistuksissa. Tätä rajoitusta ei sovelleta 30 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyihin toimenpiteisiin, jotka koskevat investointeja metsien taloudellisen, ekologisen tai yhteiskunnallisen arvon merkittävään kohentamiseen, eikä 30 artiklan 1 kohdan kuudennessa luetelmakohdassa säädettyihin toimenpiteisiin.”

15) Korvataan 29 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tässä luvussa sellaisille alueille, jotka on luokiteltu osana yhteisön toimintaa metsäpalojen torjumiseksi suuren tai keskisuuren metsäpaloaaran alueiksi, ehdotettujen toimenpiteiden on oltava jäsenvaltioiden kyseisten alueiden osalta esittämien metsiensuojelusuunnitelmien mukaisia.”

16) Korvataan 30 artiklan 1 kohdan viimeinen luetelmakohta seuraavasti:

”— luonnononnettomuuksien ja tulipalojen vahingoittamien metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja asianmukaisten torjuntatoimien käyttöönotto.”

17) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Perustamiskustannusten lisäksi tuki voi sisältää:

— vuotuisen palkkion metsitetyltä hehtaarilta hoitokustannusten korvaamiseksi enintään viiden vuoden ajan,

— vuotuisen palkkion hehtaarilta metsityksestä johtuvien tulonmenetysten korvaamiseksi enintään 20 vuoden ajan maata ennen metsitystä hyödyntäneille viljelijöille tai heidän yhdistyksilleen tai muulle yksityisoikeudelliselle henkilölle.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos tukea myönnetään julkisten viranomaisten omistaman maatalousmaan metsitykseen, se kattaa ainoastaan perustamiskustannukset. Jos metsitetty maa on vuokrattu yksityisoikeudelliselle henkilölle, voidaan myöntää 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu vuotuinen palkkio.”;

c) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos kyseessä on nopeakasvuisten lajien lyhytkiertoviljely, metsitystukea myönnetään ainoastaan perustamiskustannuksiin.”

- 18) Muutetaan 33 artiklan toinen kohta seuraavasti: kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY (*) mukaisesti yhteisörahoitusta saaviin toimenpiteisiin.
- a) korvataan kolmas ja neljäs luetelmakohta seuraavasti:
- asetuksen (EY) N:o 1782/2003 II osaston III luvussa tarkoitettujen neuvontajärjestelmien sekä lomitus- ja tilanhoitopalvelujen perustamista,
- laadukkaiden maataloustuotteiden pitämistä kaupan sekä laatuajärjestelmien laatimista 24 b artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla,;
- b) lisätään luetelmakohta seuraavasti:
- paikallisten kumppaneiden hallinnoimia yhdenmukaisesti maaseudun kehittämissuunnitelmia.”
- 19) Lisätään 34 artiklan toisen kohtaan kaksi luetelmakohtaa seuraavasti:
- vaatimusten noudattamista koskevien toimenpiteiden edellytykset (V a luku)
- elintarvikkeiden laatua koskevien toimenpiteiden edellytykset (VI a luku)”.
- 20) Korvataan 35 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Yhteisön tuki varhaiseläkkeisiin (10, 11 ja 12 artikla), epäsuotuisille ja ympäristörajoitteisille alueille (13–21 artikla), vaatimusten noudattamiseen (21a–21d artikla), maatalouden ympäristöohjelmalle ja eläinten hyvinvointiin (22, 23 ja 24 artikla), elintarvikkeiden laatuun (24a–24d artikla) ja metsitykseen (31 artikla) rahoitetaan EMOTR:n tukiosastosta kaikkialla yhteisössä.”
- 21) Korvataan 37 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:
- tutkimushankkeita koskeviin toimenpiteisiin eikä tiettyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä
- 22) Korvataan 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan viimeinen luetelmakohta seuraavasti:
- ohjelmoinnin osalta yhteisön rahoitusosuus tämän asetuksen 22–24 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin ei saa ylittää 85:tä prosenttia tavoite 1 -alueilla ja 60:tä prosenttia muilla alueilla.”
- 23) Lisätään 51 artiklaan kohta seuraavasti:
- ”5. Valtiontuki viljelijöille yhteisön lainsäädäntöön perustuviin, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin sopeutumiseen, on kielletty, ellei se täytä 21 a, 21 b ja 21 c artiklassa säädettyjä edellytyksiä. Edellä 21 c artiklan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittävää lisätukea voidaan kuitenkin myöntää auttamaan viljelijöitä noudattamaan yhteisön vaatimuksia tiukempaa kansallista lainsäädäntöä.
- Jos asiasta ei ole säädetty yhteisön lainsäädännössä, valtiontuki viljelijöille kansalliseen lainsäädäntöön perustuviin, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin sopeutumiseen, on kielletty, ellei se täytä 21 a, 21 b ja 21 c artiklassa säädettyjä asioita koskevia edellytyksiä. Edellä 21 c artiklan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittäviä lisätukia voidaan myöntää saman artiklan 1 kohdan mukaisesti perustelluissa tapauksissa.”
- 24) Korvataan liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
G. ALEMANN

LIITE

"LIITE

TUEN MÄÄRÄT

Artikla	Tarkoitus	euroa	
8(2)	Aloitustuki	25 000	
12(1)	Varhaiseläke	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	luopujaa ja vuotta kohti kokonaismäärä luopujalta työntekijää ja vuotta kohti kokonaismäärä työntekijältä
15(3)	Luonnonhaittakorvauksen vähimmäismäärä Luonnonhaittakorvauksen enimmäismäärä Keskimääräisen luonnonhaittakorvauksen enimmäismäärä	25 (**) 200 250	maatalouteen käytettyä hehtaaria kohti maatalouteen käytettyä hehtaaria kohti maatalouteen käytettyä hehtaaria kohti
16	Tuen enimmäismäärä Alkuperäinen enimmäismäärä	200 500	hehtaaria kohti hehtaaria kohti
21 c	Tuen enimmäismäärä	10 000	tilaa kohti
21 d	Maatilojen neuvontapalvelut	1 500	neuvontapalvelua kohti
24(2)	Yksivuotiset viljelmät Erikoistuneet monivuotiset viljelmät Muu maankäyttö Kasvatuksesta luopumisen vuoksi uhanalaiset paikalliset rodut Eläinten hyvinvointi	600 900 450 200 (***) 500	hehtaaria kohti hehtaaria kohti hehtaaria kohti eläinyksikköä kohti eläinyksikköä kohti
24 c	Tuen enimmäismäärä	3 000	tilaa kohti
31(4)	Vuotuinen enimmäispalkkio metsityksestä aiheutuvien tulonmenetysten korvaamiseksi — viljelijöille tai heidän yhdistyksilleen — muille yksityisoikeudellisille henkilöille	725 185	hehtaaria kohti hehtaaria kohti
32(2)	Tuen vähimmäismäärä Tuen enimmäismäärä	40 120	hehtaaria kohti hehtaaria kohti

(*) Vuosittaisia enimmäistukia, joita koskee luopujakohtainen enimmäismäärä, voidaan lisätä aina kaksinkertaisiksi asti ottaen huomioon alueiden tilojen taloudellinen rakenne ja tavoite nopeuttaa maatalouden rakenteiden mukauttamista.

(**) Tätä määrää voidaan alentaa eräiden alueiden tilojen erityisen maantieteellisen sijainnin tai talouden rakenteen huomioon ottamiseksi sekä ylisuurten korvausten välttämiseksi 15 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti.

(***) Tätä määrää voidaan korottaa poikkeustapauksissa eräisiin rotuihin liittyvien erityisvaatimusten huomioon ottamiseksi. Nämä vaatimukset olisi perusteltava maaseudun kehittämissuunnitelmissa."

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1784/2003,**annettu 29 päivänä syyskuuta 2003,****viljan yhteisestä markkinajärjestelystä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen olisi liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen olisi erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan.
- (2) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on saavuttaa perustamissopimuksen tavoitteet. Markkinoiden vakauttamiseksi ja kohtuullisen elintason varmistamiseksi viljalalla toimivalle maatalousväestölle on tarpeen säätää sisämarkkinatoimenpiteistä, joihin sisältyvät erityisesti interventiojärjestelmä sekä yhteinen tuonti- ja vientijärjestelmä.
- (3) Viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1766/92 ⁽⁴⁾ on muutettu huomattavasti useita kertoja. Uusien muutosten seurauksena se olisi selkeyden vuoksi kumottava ja korvattava.
- (4) Asetuksessa (ETY) N:o 1766/92 säädetään, että markkinointivuodesta 2002/2003 alkaen sovellettava, viljan interventiohinnan lopullista alentamista koskeva päätös tehdään markkinoiden kehityksen perusteella. Olisi tärkeää vähentää sisämarkkinahintojen riippuvuutta taa-

tuista hinnoista. Tästä syystä olisi asianmukaista puolittaa kuukausikorotukset markkinoiden toimivuuden parantamiseksi.

- (5) Vilja-alalla käyttöön otettu yksi interventiohintaa johtanut merkittäviin rukiin interventiovarastoihin, koska yhteisön sisäisillä ja ulkoisilla markkinoilla ei ole ollut riittävästi myyntikanavia. Tämän vuoksi ruis olisi jätettävä interventiojärjestelmän ulkopuolelle.
- (6) Interventioelinten olisi voitava erityisolosuhteissa toteuttaa näihin tilanteisiin mukautettuja interventio-toimenpiteitä. Interventiojärjestelmien tarvittavan yhdenmukaisuuden säilyttämiseksi erityisolosuhteet olisi kuitenkin arvioitava ja asianmukaisista toimenpiteistä päätettävä yhteisön tasolla.
- (7) Vilja- ja perunatärkkelyksen erityisen markkinatilanteen vuoksi voi osoittautua olevan tarpeen myöntää sellaista tuotantotukea, jonka myötä kyseinen tuotantoala saa käyttämänsä perustuotteet alempaan hintaan kuin se, joka muodostuisi yhteisiä hintoja soveltamalla.
- (8) Vilja-alan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää yhtenäisen kauppajärjestelmän käyttöönottoa yhteisön ulkorajoilla. Tämä interventiojärjestelmää täydentävä kauppajärjestelmä sisältää tuontitulli- ja vientitukijärjestelmän, ja sen avulla yhteisön markkinat saataneen periaatteessa vakaantumaan. Kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin. Vientitukijärjestelmää on sovellettava viljaa sisältäviin jalostettuihin tuotteisiin, jotta ne pääsevät osallisiksi maailmanmarkkinoista.
- (9) Jotta kolmansien maiden kanssa käytävän viljakaupan määrää voidaan seurata, olisi säädettävä tuonti- tai vientitodistusten myöntämisestä niihin liittyvine vakuusvaatimuksineen, joilla taataan todistushakemuksen kohteena olevien toimien toteutuminen.
- (10) Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten mukaisiin maataloustuotteisiin sovellettavat tullit vahvistetaan yleensä yhteisessä tullitariffissa. Eräiden viljojen osalta on kuitenkin tarpeen säätää poikkeuksista lisämekanismien käyttöönoton vuoksi.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL C 208, 3.9.2003, s. 39.

⁽³⁾ Lausunto annettu 2. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1).

- (11) Tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista yhteisön markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonnilta olisi edellytettävä lisätuontitullia, jos tietyt edellytykset täyttyvät.
- (12) On aiheellista antaa tietyin edellytyksin komissiolle valtuudet avata ja hallinnoida perustamissopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai muista neuvoston antamista säädöksistä johtuvia tariffikiintiöitä.
- (13) Yhteisön osallistuminen viljan kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää kolmansiin maihin suuntautuvalle viennille yhteisön hintojen ja maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa WTO-maataloussopimuksen ⁽¹⁾ mukaista tukea. Tällaiseen vientitukeen olisi sovellettava määrällisiä ja arvoon perustuvia rajoituksia.
- (14) Vientitukia vahvistettaessa arvoon perustuvien rajoitusten noudattaminen voidaan varmistaa valvomalla, että tuet maksetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston sääntöjen mukaisesti. Valvontaa voidaan helpottaa vientitukien pakollisella ennakkovahvistuksella; erityetyn tuen osalta olisi kuitenkin sallittava ennalta vahvistetun määräraikan muuttaminen maantieteellisellä alueella, jolla sovelletaan yhtenäistä tuen määrää. Jos määräraikkaa muutetaan, olisi maksettava todelliseen määräraikkaan sovellettavaa vientitukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräraikkaan sovellettavan tuen määrä.
- (15) Määrällisten rajoitusten noudattamisen varmistaminen edellyttää luotettavan ja tehokkaan seurantajärjestelmän käyttöönottoa. Tätä varten vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava vientitodistus. Vientitukia olisi myönnettävä käytettävissä olevien rajojen mukaisesti kunkin tuotteen erityistilanteen mukaan. Poikkeukset säännöistä olisi sallittava ainoastaan perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomille jalostetuille tuotteille, joihin ei sovelleta määrään liittyviä rajoituksia, sekä elintarvikeaputoimille, joihin ei sovelleta mitään rajoituksia. Olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa hallintosääntöjen tiukasta noudattamisesta sellaisten tuotteiden osalta, joiden tuettu vienti ei todennäköisesti ylitä vahvistettuja enimmäismääriä.
- (16) Olisi säädettävä mahdollisuudesta säännellä sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttöä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää sen käyttö kokonaan tai osittain siltä osin kuin on sen moitteettoman toiminnan kannalta tarpeen.
- (17) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla. Sisämarkkina-
- ja tullimekanismi voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi. Tällaisessa tapauksessa yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä. Näiden toimenpiteiden olisi oltava WTO-sopimuksista johtuvien velvoitteiden mukaisia.
- (18) Koska maailmanmarkkinahinnat vaikuttavat sisäisiin hintoihin, olisi säädettävä asianmukaisista toimenpiteistä, jotka on toteutettava sisämarkkinoiden vakauttamiseksi.
- (19) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa yhteisiin hintoihin perustuvien yhtenäismarkkinoiden asianmukaisen toiminnan. Valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä olisi siis sovellettava tähän yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluviin tuotteisiin.
- (20) Koska vilja-alan yhteismarkkinat kehittyvät jatkuvasti, jäsenvaltioiden ja komission olisi annettavat toisilleen tiedoksi kaikki tällaiseen kehitykseen liittyvät tiedot.
- (21) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (22) Käytännön ja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi komission olisi kiireellisissä tapauksissa sallittava toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.
- (23) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (24) Viljan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet.

⁽¹⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

- (25) Siirtyminen asetuksen (ETY) N:o 1766/92 mukaisista järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin voi aiheuttaa vaikeuksia, joita tämä asetus ei koske. Tällaisten vaikeuksien selvittämiseksi komission olisi voitava hyväksyä siirtymätoimenpiteitä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

ALKUSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Viljan yhteinen markkinajärjestely kattaa sisämarkkinat ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan, ja se koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Kuvaus
a) 0709 90 60	Tuore tai jäädytetty sokerimaissi
0712 90 19	Kuivattu sokerimaissi, kokonainen, paloittelu, viipaloitu, rouhitu tai jauhettu, mutta ei enempää valmistettu, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi
1001 90 91	Tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja
1001 90 99	Spelttivehänä, tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00	Kaura
1005 10 90	Maissin, muun kuin hybridimaissin siemenet
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenet
1007 00 90	Durransiemenet, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
b) 1001 10	Durumvehnä
c) 1101 00 00	Hienot vehnäjauhot sekä vehnän ja rukiin sekajauhot
1102 10 00	Hienot ruisjauhot
1103 11	Vehnästä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot
1107	Maltaat, myös paahdetut
d)	Liitteessä I luetellut tuotteet

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä heinäkuuta ja päättyy seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

3 artikla

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ⁽¹⁾ säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

II LUKU

SISÄMARKKINAT

4 artikla

1. Interventioviljan interventiohinnaksi vahvistetaan 101,31 euroa tonnilta.

Toukokuussa voimassa oleva maissin ja durran interventiohintaa on voimassa saman vuoden heinä-, elo- ja syyskuussa.

2. Interventiohintaa koskee purkamaton varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa. Se koskee kullekin viljalajille varattuja kaikkia yhteisön interventiokeskuksia.

3. Interventiohintaa korotetaan kuukausittain liitteessä II olevan taulukon mukaisesti.

4. Tässä asetuksessa vahvistettuja hintoja voidaan muuttaa markkina- ja tuotantotilanteen kehityksen mukaan perustamis- sopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden nimeämien interventioelinten on ostettava niille tarjottu yhteisössä korjattu tavallinen vehnä, durumvehnä, ohra, maissi ja durra, jos tarjoukset täyttävät tietyt erityisesti laatua ja määrää koskevat vaatimukset.

2. Ostot voidaan tehdä ainoastaan seuraavina interventiojaksoina:

a) 1 päivästä elokuuta 30 päivään huhtikuuta Kreikassa, Espanjassa, Italiassa ja Portugalissa;

b) 1 päivästä joulukuuta 30 päivään kesäkuuta Ruotsissa;

c) 1 päivästä marraskuuta 31 päivään toukokuuta muissa jäsenvaltioissa.

Jos Ruotsin interventiojakso johtaa siihen, että 1 kohdassa lueteltuja tuotteita saatetaan muista jäsenvaltioista interventioon

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 1.

Ruotsiin, tilanteen korjaamiseksi vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Ostot tehdään interventiohinnan perusteella, ja tätä hintaa alennetaan tai korotetaan tarvittaessa laadun mukaan.

6 artikla

Edellä 4 ja 5 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan erityisesti seuraavista seikoista 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

- a) interventiokeskusten määrittäminen;
- b) vähimmäisvaatimukset, jotka kunkin viljalajin erityisesti laadun ja vähimmäismäärän osalta on täytettävä interventiota varten;
- c) interventioon sovellettavat alennus- ja korotustaulukot;
- d) interventioelinten toteuttaman haltuunoton menettelyt ja edellytykset;
- e) interventioelinten toteuttamaa markkinoille saattamista koskevat menettelyt ja edellytykset.

7 artikla

1. Markkinatilanteen vaatiessa voidaan toteuttaa erityisiä interventioitoimenpiteitä.

Tällaisista interventioitoimenpiteistä voidaan päättää erityisesti, jos yhdellä tai useammalla yhteisön alueella markkinahinnat laskevat tai uhkaavat laskea suhteessa interventiohintaan.

2. Erityisten interventioitoimenpiteiden laadusta ja soveltamisesta sekä näiden toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden markkinoille saattamisen edellytyksistä ja menettelyistä tai muun käytön edellytyksistä päätetään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Tuotantotukea voidaan myöntää maissista, vehnästä tai perunasta saatavalle tärkkelykselle sekä tiettyille johdannaisille, joita käytetään tiettyjen tavaroiden valmistukseen.

Koska Suomessa ja Ruotsissa ei ole muiden tärkkelyksen tuotannossa käytettävien viljalajien merkittävää kotimaista tuotantoa, kyseisissä valtioissa voidaan myöntää tuotantotukea ohrasta ja kaurasta saatavalle tärkkelykselle, mikäli kyseisistä kahdesta viljalajista saatavan tärkkelyksen tuotanto ei sen johdosta kasva yli

a) 50 000 tonniin Suomessa,

b) 10 000 tonniin Ruotsissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden luettelo laaditaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tuen määrä vahvistetaan määräraajoin.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan ja tuen määrä vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III LUKU

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

9 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuonti yhteisöön tai niiden vienti yhteisöstä edellyttää tuonti- tai vientitodistusta. Poikkeus voidaan kuitenkin tehdä sellaisten tuotteiden kohdalla, joilla ei ole merkittävää vaikutusta viljamarkkinoiden tarjontatilanteeseen.

Jäsenvaltioiden on annettava todistus kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä ja tämän rajoittamatta 12–17 artiklan soveltamiseksi toteutettavien toimenpiteiden soveltamista.

Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa koko yhteisössä. Todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuus, jolla taataan, että tuotteet tuodaan tai viedään todistuksen voimassaoloaikana. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos tuonti tai vienti ei toteudu tässä määräjassa tai se toteutuu vain osittain.

2. Todistusten voimassaoloaika ja muut tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jakso 1

Tuontiin sovellettavat säännökset

10 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tuontitulleja.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, CN-koodiin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002, ex 1005, (hybridisiemeniä lukuun ottamatta) ja ex 1007 (kylvämiseen tarkoitettua hybridiä lukuun otta-

matta) kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohintaa, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähettykseen sovellettava cif-tuontihinta. Tämä tulli ei kuitenkaan voi olla korkeampi kuin yhteisen tullitariffin tulli.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun tuontimaksun laskemista varten vahvistetaan säännöllisesti 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat cif-tuontihinnat.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Yksityiskohtaisissa säännöissä määritetään erityisesti:

- a) korkealaatuista tavallista vehnää koskevat vähimmäisvaatimukset;
- b) huomioon otettavat hintanoteeraukset;
- c) tarvittaessa mahdollisuus antaa toimijoille tietyissä tapauksissa mahdollisuus saada sovellettavan maksun suuruus tietoonsa ennen kyseisten lähetysten saapumista.

11 artikla

1. Rajoittamatta 10 artiklan 2 kohdan soveltamista tiettyjen 1 artiklassa luettujen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman tällaisen 10 artiklassa säädetyn tullin alaisen tuotteen tuonnille vahvistetaan lisätuontitulli, jos komission tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti määrittämät edellytykset täyttyvät, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos lisätullin vaikutukset olisivat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Jos tuontihinta alittaa tason, jonka yhteisö on ilmoittanut Maailman kauppajärjestölle ("käynnistyshinta"), voidaan vahvistaa lisätuontitulli.

Jos tuonnin määrä minä tahansa vuonna, jona 1 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia vaikutuksia ilmenee tai todennäköisesti ilmenee, ylittää markkinoille pääsyn mahdollisuuksiin perustuvan tason, joka määritellään prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta ("käynnistysmäärä"), voidaan myös vahvistaa lisätuontitulli.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista lisätuontitullia vahvistettaessa huomioon otettavat tuontihinnat määritellään kyseisen lähettyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä täsmennetään erityisesti tuotteet, joihin lisätuontitulleja voidaan soveltaa.

12 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt otetaan käyttöön ja niitä hallinnoidaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Tariffikiintiötä voidaan hallinnoida soveltamalla yhtä seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmästä:

- a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä ("ensin tullutta palvelaan ensin" -periaate);
- b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä ("samanaikaisen tarkastelun" menetelmä);
- c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat" -menetelmä).

Muita asianmukaisia menetelmiä voidaan ottaa käyttöön. Menetelmissä on vältettävä kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa perusteetonta syrjintää.

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava riittävästi huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä vuosittaisista tariffikiintiöistä, jotka on tarvittaessa jaettava asianmukaisesti vuoden ajalle, ja määriteltävä sovellettava valvontamenetelmä. Sääntöihin on myös tarvittaessa sisällyttävä:

- a) takuut tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;
- b) edellä a alakohdassa mainitut takuut todistavan asiakirjan hyväksyminen;
- c) tuontitodistusten myöntämisedellytykset ja voimassaoloaika.

Espanjan 2 000 000 maissitonin ja 300 000 durratonin tuontitariffikiintiön sekä Portugalin 500 000 maissitonin tuontitariffikiintiön osalta yksityiskohtaisiin sääntöihin on sisällyttävä myös säännökset, jotka ovat tarpeen tariffikiintiötuon-

nin ja tarvittaessa kyseisten jäsenvaltioiden interventioelinten tuomien määrien julkisen varastoinnin ja kyseisten jäsenvaltioiden markkinoille saattamisen toteuttamiseksi.

Komissio voi tarvittaessa jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa säännöllisin määräajoin vahvistettavaa vientitukea muuna ajankohtana.

2 Jakso

14 artikla

Vientiin sovellettavat säännökset

13 artikla

1. Jotta seuraavia tuotteita voitaisiin viedä niiden maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella perustamissopimuksen 300 a artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johdetuissa rajoissa, kyseisten noteerausten tai hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan niiden osalta kattaa vientituelle:

- a) edellä 1 artiklassa luetellut tuotteet, jotka viedään sellaisinaan;
- b) edellä 1 artiklassa luetellut tuotteet, jotka viedään liitteessä III lueteltuina tuotteina.

Vientituki b alakohdassa tarkoitetuille tuotteille ei saa olla suurempi kuin sellaisenaan vietäviin tuotteisiin sovellettavan vientituen määrä.

2. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen on käytävä menetelmää, joka:

- a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää suurten ja pienten toimijoiden välillä;
- b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnon vaatimukset otetaan huomioon;
- c) ei aiheuta syrjintää kyseisten toimijoiden välillä.

3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräraikan mukaan, jos maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät. Tuet vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Vientituet voidaan vahvistaa:

- a) määräajoin;
- b) sellaisia tuotteita koskevilla tarjouskilpailuilla, joiden osalta on aiemmin säädetty kyseisestä menettelystä.

1. Sellaisenaan vietävien 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta vientitukea myönnetään vain asianomaisen pyynnöstä tämän esittäessä vientitodistuksen.

2. Sellaisenaan vietävien 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden vientiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa vientitukea ja eriytetyn tuen osalta vientitukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan:

- a) todistuksessa ilmoitettuun määräraikkaan;

tai tapauksen mukaan

- b) todelliseen määräraikkaan, jos se ei ole sama kuin todistuksessa mainittu määräraikka. Tällöin sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa mainittuun määräraikkaan sovellettava määrä.

Tämän kohdan salliman jouston väärinkäytön ehkäisemiseksi voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan säännökset voidaan ulottaa koskemaan liitteessä III lueteltuina tuotteina vietäviä 1 artiklassa lueteltuja tuotteita tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 ⁽¹⁾ 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan kyseistä menettelyä noudattaen.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdasta voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

1. Jollei 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti muuta säädetä, 1 artiklan a ja b alakohdassa luetelluille tuotteille maksettavaa tukea tarkistetaan 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti interventiohintaan sovellettavien kuukausittaisten korotusten ja tarvittaessa tämän hinnan muutosten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 (EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5).

2. On mahdollista vahvistaa vientitukiin sovellettava tasausmaksu 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi kuitenkin tarvittaessa muuttaa korjausmääriä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa voidaan soveltaa kokonaan tai osittain 1 artiklan c ja d alakohdassa lueteltuihin tuotteisiin, jotka viedään liitteessä III lueteltuina tuotteina. Siinä tapauksessa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tarkistusta korjataan soveltamalla kuukausittaiseen korotukseen kerrointa, joka kuvaa suhdetta perustuotteen määrän ja vietävän jalostustuotteen sisältämän tai vietävässä kauppatavarassa käytetyn perustuotteen määrän välillä.

4. Edellisen markkinointivuoden lopussa varastossa olleen maltaan tai mainittuna päivänä varastossa olevasta ohrasta valmistetun maltaan vientiin sovelletaan markkinointivuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana tukea, jota olisi sovellettu kyseisen vientitodistuksen osalta edellisen markkinointivuoden viimeisen kuukauden aikana toteutuneeseen vientiin.

16 artikla

Tiettyjen viljoista saatavien alkoholipitoisten juomien valmistuksen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vientitukien myöntämisperusteet ja valvontamenetelmät voidaan mukauttaa tarpeellisessa määrin tähän erityistilanteeseen.

17 artikla

Perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten rajoitusten noudattaminen tataan viiteajanjaksoille myönnettyjen, kyseisiin tuotteisiin sovellettavien vientitodistusten perusteella. WTO-maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viiteajanjakson päättyminen ei vaikuta vientitodistusten voimassaolokaan.

18 artikla

Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin sisältyvät jakamattomien ja käyttämättömien vientimäärien uudelleenjakamista koskevat säännökset, sekä erityisesti 16 artiklassa tarkoitettua mukauttamista koskevat säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Liitteen III muutokset tehdään samaa menettelyä noudattaen.

3 Jakso

Yhteiset säännökset

19 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen viljan yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen kieltää sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön kokonaan tai osittain:

- a) sellaisten 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta, joita on tarkoitus käyttää kyseisen artiklan c ja d alakohdassa lueteltujen tuotteiden valmistukseen; ja
- b) erityistapauksissa sellaisten 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta, joita on tarkoitus käyttää liitteessä III lueteltujen tuotteiden valmistukseen.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy erittäin kiireellisesti ja jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön seurauksena. Neuvostolle ja jäsenvaltioille on ilmoitettava toimenpiteistä, jotka voivat olla voimassa enintään kuusi kuukautta ja joita on sovellettava viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa tämän pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission tekemän päätöksen neuvoston käsiteltäväksi viikon kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Neuvosto voi määränemmistöllä vahvistaa tai kumota komission päätöksen tai muuttaa sitä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun päätös saatettiin sen käsiteltäväksi, komission päätös katsotaan kumotuksi.

20 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja nimikkeistön soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luokitteluun. Tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään

- a) vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen;

b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

24 artikla

21 artikla

1. Jos yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen maailmanmarkkinahinnat saavuttavat tason, joka häiritsee tai on vaarassa häiritä tuotteiden saatavuutta yhteisön markkinoilla, ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä suojoitoimenpiteinä erityisen vakavissa hätätilanteissa.

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen ja viljaa koskevien kansainvälisten velvoitteiden noudattamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Tarvittavien tietojen määrittelyä sekä niiden toimittamista ja jakelua koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

25 artikla

22 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, muiden kuin WTO:n jäsenmaiden kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa aiheellisia toimenpiteitä siihen asti, kunnes tällainen häiriö tai sen uhka on poistunut.

1. Komissiota avustaa viljan hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

26 artikla

2. Jos ilmenee 1 kohdassa tarkoitettu tilanne, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jäsenvaltiolle annetaan tiedoksi kyseiset toimenpiteet, joita sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

27 artikla

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen päivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

Toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa, päätetään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tiettyjen osien säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottomasti tarpeen.

28 artikla

4. Tämän artiklan mukaisesti vahvistettuja säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita noudattaen.

Asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

23 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

29 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

V LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET*30 artikla*

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 1766/92.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja viittaukset luetaan liitteessä IV esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003.

2. Siirtymäkauden toimenpiteistä voidaan päättää 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

31 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 2004/2005.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ALEMANNO

LIITE I

Asetuksen 1 artiklan d alakohdassa tarkoitettut tuotteet

CN-koodi	Kuvaus
0714	Maniokki- (kassava-), arrow- ja salepjuuret, maa-artistokat, bataatit ja niiden kaltaiset runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet, jäädytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös paloitetut tai pelleteiksi valmistetut; saagodydin
ex 1102	Muut hienot viljajauhot kuin vehnäjäuhot tai vehnän ja rukiin sekajauhot:
1102 20	— maissijauho
1102 90	— muut:
1102 90 10	— — ohrajauho
1102 90 30	— — hienot kaurajauhot
1102 90 90	— — muut
ex 1103	Viljarouheet, karkeat viljajauhot ja viljapelletit, ei kuitenkaan alanimikkeen 1103 11 vehnä eikä alanimikkeiden 1103 19 50 ja 1103 20 50 riisi
ex 1104	Muulla tavoin käsitellyt viljanjyvät (esim. kuoritut, valssatut, hiutaleiksi valmistetut, pyöristetyt, leikatut tai karkeasti rouhitut), ei kuitenkaan nimikkeen 1006 riisi eikä alanimikkeen 1104 19 91 riisihiutaleet; viljanjyvien alkiot, kokonaiset, valssatut, hiutaleiksi valmistetut tai jauhetut
1106 20	Nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot
ex 1108	Tärkkelys; inuliini:
	— Tärkkelys:
1108 11 00	— — vehnäitärkkelys
1108 12 00	— — maissitärkkelys
1108 13 00	— — perunatarkkelys
1108 14 00	— — maniokkitärkkelys (kassavatarkkelys)
ex 1108 19	— — muu tärkkelys:
1108 19 90	— — — muut
1109 00 00	Vehnägluteeni, myös kuivattu
1702	Muut sokerit, myös kemiallisesti puhdas laktoosi, maltoosi, glukoosi ja fruktoosi (levuloosi), jähmeät; lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät sokerisiirapit; keinotekoinen hunaja, myös luonnonhunajan kanssa sekoitettuna; sokeriväri:
ex 1702 30	— glukoosi ja glukoosisiirappi, joissa ei ole lainkaan fruktoosia tai joissa sitä on vähemmän kuin 20 prosenttia kuivapainosta:
	— — muut:
	— — — muut:
1702 30 91	— — — — valkoisena kiteisenä jauheena, myös kokoonpuristettuna
1702 30 99	— — — — muut

CN-koodi	Kuvaus
ex 1702 40	— glukoosi ja glukoosisiirappi, joissa on vähintään 20 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia fruktoosia kuivapainosta, ei kuitenkaan alanimikkeen 1702 40 10 isoglukoosi
ex 1702 90	— muut, myös inverttisokeri:
1702 90 50	— — maltodekstriini ja maltodekstriinisiirappi
	— — sokeriväri:
	— — — muut:
1702 90 75	— — — — jauheena, myös kokoonpuristettuna
1702 90 79	— — — — muut
2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex 2106 90	— muut:
	— — maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit:
	— — — muut:
2106 90 55	— — — — glukoosi- ja maltodekstriinisiirappi
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut
ex 2303	Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet, sokerijuurikasjättemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet, rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2303 10	— tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet
2303 30 00	— rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet
2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 ja 2305 kuuluvat, jotka ovat peräisin:
2306 70 00	— maissinalkioista
2308	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasviperäiset jätteet sekä kasviperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 40	— tammenterhot ja hevostakanjat; hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäänös
2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	— koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 11	— — jossa on tärkkelystä tai alanimikkeisiin 1702 30 51–1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 kuuluvaa glukoosia, glukoosisiirappia, maitodekstriiniä tai maitodekstriinisiirappia tai jossa on maitotuotteita ⁽¹⁾ , ei kuitenkaan valmisteet tai ruoka, joka sisältää vähintään 50 painoprosenttia maitotuotteita
2309 10 13	
2309 10 31	
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	— muut:
	— — muut, myös esiseokset:
2309 90 31	— — — muut, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeisiin 1702 30 51, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 kuuluvaa glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka jossa on maitotuotteita ⁽¹⁾ , ei kuitenkaan valmisteet tai ruoka, joka sisältää vähintään 50 painoprosenttia maitotuotteita
2309 90 33	
2309 90 41	
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

⁽¹⁾ Tässä alanimikkeessä 'maitotuotteilla' tarkoitetaan nimikkeisiin 0401–0406 ja alanimikkeisiin 1702 11, 1702 19 ja 2106 90 51 kuuluvia tuotteita.

LIITE II

Asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen interventiohinnan kuukausittaiset korotukset

(euroa tonnilta)

Heinäkuu	—
Elokuu	—
Syyskuu	—
Lokakuu	—
Marraskuu	0,46
Joulukuu	0,92
Tammikuu	1,38
Helmikuu	1,84
Maaliskuu	2,30
Huhtikuu	2,76
Toukokuu	3,22
Kesäkuu	3,22

LIITE III

13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tuotteet

CN-koodi	Kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	— jogurtti:
0403 10 51 bis 0403 10 99	— — maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	— muut:
0403 90 71 – 0403 90 99	— — maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 0710	Jäädetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
0710 40 00	— sokerimaissi
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0711 90 30	— sokerimaissi
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), lukuun ottamatta alanimikkeen 1704 90 10 lakritsiuutetta
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, tärkkelyksestä tai mallasuutesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	— pikkulapsille tarkoitettujen valmisteiden vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	— seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarvittavat
1901 90	— muut:
1901 90 11–190- 1 90 19	— — mallasuute
	— — muut:
1901 90 99	— — — muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
	— kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu:
1902 11 00	— — muna sisältävät
1902 19	— — muut
ex 1902 20	— täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	— — muut:
1902 20 91	— — — kypsennetyt
1902 20 99	— — — muut

CN-koodi	Kuvaus
1902 30	— muut makaronivalmisteet
1902 40	— couscous
1903 00 00	Tapioka ja tärkkelyksestä valmistetut tapiokankorvikkeet, hiutaleina, jyvänä, helmisuurimoina, seulomisjäminä tai niiden kaltaisessa muodossa
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvänä tai jyväsiniä
1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvien osat: — muut:
2001 90 30	— — sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	— — jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet: — perunat: — — muut:
2004 10 91	— — — hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina — muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2004 90 10	— — sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet: — perunat:
2005 20 10	— — hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2005 80 00	— sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat: — muut, myös muut kuin alanimikkeeseen 2008 19 kuuluvat sekoitukset: — — muut: — — — lisättyä alkoholia sisältämättömät: — — — — lisättyä sokeria sisältämättömät:
2008 99 85	— — — — maissi, muu kuin sokerimaissi (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2008 99 91	— — — — jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2101	Kahvi-, tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet: — — uutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:

CN-koodi	Kuvaus
2101 12 98	— — — muut
2101 20	— Tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teeheen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	— — — muut
2101 30	— paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet: — — paahdettu sikurijuuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 19	— — — muut — — uutteet, esanssit ja tiivisteet:
2101 30 99	— — — muut
ex 2102	Hiiwa (elävä eli aktiivinen tai kuollut eli inaktiivinen); muut kuolleet yksisoluiset mikro-organismit (ei kuitenkaan nimikkeeseen 3002 rokotteet); valmistetut leivinjauheet: — elävä eli aktiivinen hiiwa
2102 10 31 ja 2102 10 39	— — leivontahiiva
2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät:
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet: — muut:
2106 90 10	— — juustofonduevalmisteet — — muut:
2106 90 92	— — — joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	— — — muut
2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeeseen 2009 hedelmä- ja kasvismehut
2205	Vermutti ja muu tuoreista rypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla
ex 2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat: — viski:
2208 30 32–22- 08 30 88	— — muu kuin bourbon
2208 50	— gini ja genever
2208 60	— votka

CN-koodi	Kuvaus
2208 70	— liköörit — muut: — — muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat: — — — enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
2208 90 41	— — — — ouzo — — — — muut: — — — — — väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit): — — — — — muut:
2208 90 52	— — — — — korn
2208 90 54	— — — — — tequila
2208 90 56	— — — — — muut
2208 90 69	— — — — — muut alkoholipitoiset juomat — — — — — enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa: — — — — — väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit):
2208 90 75	— — — — — tequila
2208 90 77	— — — — — muut
2208 90 78	— — — — — muut alkoholipitoiset juomat
2905 43 00	Mannitoli
2905 44	D-glusitoli (sorbitoli)
ex 3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen: — jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa: — — jollaisia käytetään juomateollisuudessa: — — — valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet: — — — — muut, todellinen alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia: — — — — — muut
3302 10 29	— — — — — muut
ex 35 ryhmä	Valkuaisaineet modifioidut tärkkelykset; liimat ja liisterit; entsyymit:
3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tai esteröity tärkkelys) tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittausaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualle kuulumattomat:
3809 10	— tärkkelyspitoisiin aineisiin perustuvat
3824 60	Sorbitoli, muu kuin alanimikkeeseen 2905 44 kuuluva

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 1766/92	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohta	—
2 artikla	2 artikla
—	3 artikla
3 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	4 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohta	4 artiklan 2 kohta
3 artiklan 4 kohta	4 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luettelukohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta
5 artiklan ensimmäinen luettelukohta	6 artiklan a alakohta
5 artiklan toinen luettelukohta	6 artiklan b alakohta
5 artiklan kolmas luettelukohta	6 artiklan c alakohta
5 artiklan neljäs luettelukohta	6 artiklan d alakohta
5 artiklan viides luettelukohta	6 artiklan e alakohta
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
8 artikla	—
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luettelukohta	12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
12 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta	12 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
12 artiklan 3 ja 4 kohta	12 artiklan 3 ja 4 kohta
13 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	13 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
13 artiklan 4, 5, 6 ja 7 kohta	14 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta

Asetus (ETY) N:o 1766/92	Tämä asetus
13 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta	15 artiklan 1 kohta
13 artiklan 8 kohdan toinen ja kolmas alakohta	15 artiklan 2 ja 3 kohta
13 artiklan 8 kohdan neljäs alakohta	15 artiklan 4 kohta
13 artiklan 9 kohta	16 artikla
13 artiklan 10 kohta	17 artikla
13 artiklan 11 kohta	18 artikla
14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	19 artiklan 1 kohdan a alakohta
14 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	19 artiklan 1 kohdan b alakohta
14 artiklan 2 ja 3 kohta	19 artiklan 2 ja 3 kohta
15 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	20 artiklan 2 kohdan a alakohta
15 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta	20 artiklan 2 kohdan b alakohta
16 artikla	21 artikla
17 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	22 artiklan 1 kohta
17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	22 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
18 artikla	—
19 artikla	23 artikla
20 artikla	—
21 artiklan ensimmäinen virke	24 artiklan 1 kohta
21 artiklan toinen virke	24 artiklan 2 kohta
22 artikla	—
23 artikla	25 artikla
24 artikla	26 artikla
—	27 artikla
—	28 artikla
25 artikla	29 artikla
26 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta
26 artiklan 2 kohta	—
26 artiklan 3 kohta	32 artiklan 2 kohta
27 artikla	31 artikla
Liite A	Liite I
Liite B	Liite III
Liite C	Liite IV
Liite D	Liite II

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1785/2003,**annettu 29 päivänä syyskuuta 2003,****riisin yhteisestä markkinajärjestelystä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen olisi erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan.
- (2) Riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 3072/95 ⁽⁴⁾ on muutettu huomattavasti useita kertoja. Koska on tarpeen tehdä uusia muutoksia, kyseinen asetus olisi selkeyden vuoksi korvattava. Asetus (EY) N:o 3072/95 olisi näin ollen kumottava.
- (3) Yhteisön riisimarkkinat ovat hyvin epätasapainoiset. Interventiossa on hyvin merkittävä osa, noin neljännes yhteisön riisintuotannosta, ja intervention osuus kasvaa pitkällä aikavälillä. Tätä epätasapainoa on aiheuttanut seuraavien tekijöiden yhteisvaikutus: sisäisen tuotannon kasvu, joka on viime markkinointivuosina tasaantunut, tuonnin jatkuva kasvu sekä maatalousopimuksen määräysten mukaiset vientituetun viennin rajoitukset. Nykyinen epätasapaino pahenee tulevana vuosina enti-

sestään todennäköisesti kestävämmälle tasolle, kun tuonti kolmansista maista lisääntyy kaikki paitsi aseet-sopimuksen nojalla.

- (4) Tilanne on ratkaistava tarkistamalla alan yhteistä markkinajärjestelyä niin, että tuotanto saadaan hallintaan, markkinat tasapainottuvat ja niiden toimivuus paranee ja yhteisön maatalouden kilpailukyky kasvaa, samalla kuin noudatetaan perustamissopimuksen 33 artiklan muita tavoitteita, joihin kuuluu muun muassa asianmukaisten tulotukien säilyttäminen.
- (5) Soveltuvien ratkaisujen näyttäisi olevan interventiohintojen tuntuva alentaminen sekä tilakohtaisen tulotuen ja lajikohtaisen tuen käyttöönoton korvaavana toimenpiteenä, jotta riisintuotannon asema perinteisillä tuotantoalueilla tulisi otetuksi huomioon. Jälkimmäiset kaksi välinettä sisältyvät yhteisen maatalouspolitiikan suorita tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja viljelijöiden tukijärjestelmien perustamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1782/2003 ⁽⁵⁾.
- (6) Jotta interventiojärjestelmä ei muuttuisi itsessään myyntikanavaksi, interventioelinten ostamat määrät olisi rajoitettava 75 000 tonniin vuodessa ja interventiojako olisi rajoitettava neljään kuukauteen.
- (7) Riisialan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää yhtenäisen kauppajärjestelmän käyttöönottoa yhteisön ulkorajoilla. Yhteisön markkinat saataneen periaatteessa vakautumaan interventiojärjestelmää täydentävällä kauppajärjestelmällä, joka sisältää yhteisen tullitariffin mukaisia tuontitulleja sekä vientitukia. Kauppajärjestelmän olisi perustettava Uruguay'n kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin.
- (8) Jotta kolmansien maiden kanssa käytävää riisikauppaa voidaan seurata, on säädettävä tuonti- tai vientitodistusten myöntämisestä niihin liittyvine vakuusvaatimuksineen, joilla taataan todistushakemuksen kohteena olevien toimien toteutuminen.
- (9) Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten mukaisiin maataloustuotteisiin sovellettavat tullit vahvistetaan yleensä yhteisessä tullitariffissa. Eräiden riisituotteiden osalta on kuitenkin tarpeen säätää poikkeuksista lisämekanismien käyttöönoton vuoksi.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 208, 3.9.2003, s. 72.

⁽³⁾ Lausunto annettu 2. heinäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

- (10) Tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista yhteisön markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuisien vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonnissa olisi edellytettävä lisätuontitullia, jos tietyt edellytykset täyttyvät.
- (11) On aiheellista antaa tietyin edellytyksin komissiolle valtuudet avata ja hallinnoida perustamissopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai muista neuvoston antamista säädöksistä johtuvia tariffikiintiöitä.
- (12) Yhteisön osallistuminen riisin kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää yhteisön hintojen ja maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa ja WTO:n maataloussopimuksen⁽¹⁾ mukaista tukea viennille kolmansiin maihin. Tällaiseen vientitukeen olisi sovellettava määrällisiä ja arvoon perustuvia rajoituksia.
- (13) Vientitukia vahvistettaessa arvoon perustuvien rajoitusten noudattaminen voidaan varmistaa valvomalla, että tuet maksetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston sääntöjen mukaisesti. Valvontaa voidaan helpottaa vientitukien pakollisella ennakkovahvistuksella; eriytetyn vientituen osalta olisi kuitenkin sallittava ennalta vahvistetun määräpaikan muuttaminen maantieteellisellä alueella, jolla sovelletaan yhtenäistä vientituen määrää. Jos määräpaikkaa muutetaan, olisi maksettava todelliseen määräpaikkaan sovellettavaa vientitukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräpaikkaan sovellettavan tuen määrä.
- (14) Määrällisten rajoitusten noudattamisen varmistaminen edellyttää luotettavan ja tehokkaan seurantarjestelmän käyttöönottoa. Tätä varten vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava vientitodistus. Vientitukia olisi myönnettävä käytettävissä olevien rajojen mukaisesti kunkin tuotteen erityistilanteen mukaan. Poikkeukset säännöistä sallitaan ainoastaan perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomille jalostetuille tuotteille, joihin ei sovelleta määrään liittyviä rajoituksia, sekä elintarvikeaputoimille, joihin ei sovelleta mitään rajoituksia. Olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa hallintosääntöjen tiukasta noudattamisesta sellaisten tuotteiden osalta, joiden tuettu vienti ei todennäköisesti ylitä vahvistettuja enimmäismääriä.
- (15) Olisi säädettävä mahdollisuudesta säännellä sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttöä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää sen käyttö kokonaan tai osittain siltä osin kuin on sen moitteettoman toiminnan kannalta tarpeen.
- (16) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla. Sisämarkkina- ja tullimekanismi voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi. Tällaisessa tapauksessa yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä. Näiden toimenpiteiden olisi oltava WTO-sopimuksista johtuvien velvoitteiden mukaisia.
- (17) Koska maailmanmarkkinahinnat vaikuttavat sisäisiin hintoihin, olisi säädettävä asianmukaisista toimenpiteistä, jotka on toteutettava sisämarkkinoiden vakauttamiseksi.
- (18) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa yhteisiin hintoihin perustuvien yhtenäismarkkinoiden asianmukaisen toiminnan. Valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä olisi siis sovellettava tähän yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluviin tuotteisiin.
- (19) Jotta otettaisiin huomioon yhteisön syrjäisimpien alueiden erityiset toimitustarpeet ja tuotteiden mahdolliset hintaerot, jotka johtuvat kyseisten tuotteiden kuljetus- ja markkinointikustannuksista, on suositeltavaa, että yhteisön olisi mahdollista vahvistaa tuki jäsenvaltioista tuleville lähetyksille, jotka ovat perustamissopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa ja jotka on tarkoitettu kulutettavaksi kyseisillä alueilla ja erityisesti Ranskan merentakaisessa Réunionin departementissa.
- (20) Koska riisialan yhteismarkkinat kehittyvät jatkuvasti, jäsenvaltioiden ja komission olisi annettava toisilleen tiedoksi kaikki tällaiseen kehitykseen liittyvät tiedot.
- (21) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (22) Käytännön ja erityisten ongelmien ratkaisemiseksi komission olisi kiireellisissä tapauksissa sallittava toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

⁽¹⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (23) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (24) Riisialan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätty tavoitteet.
- (25) Siirtyminen asetuksen (EY) N:o 3072/95 ja riisin vakio-laadun vahvistamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3073/95 ⁽²⁾ mukaisista järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin voi aiheuttaa vaikeuksia, joita tämä asetusta ei koske. Tällaisten vaikeuksien selvittämiseksi komission olisi voitava hyväksyä siirtymätoimenpiteitä.
- (26) Jotta saataisiin estettyä paddyriisimarkkinoiden vakava häiriintyminen markkinointivuoden 2003/04 viimeisinä kuukausina, on tarpeen rajoittaa interventioon otettavat määrät etukäteen vahvistettavaan määrään.
- (27) Olisi säädettävä uuden yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisesta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Riisin yhteinen markkinajärjestely kattaa sisämarkkinat ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan, ja se koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Kuvaus
a) 1006 10 21—1006 10 98	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi)
1006 20	Esikuorittu (ruskea) riisi
1006 30	Osittain tai kokonaan hiottu riisi, myös kiillotettu tai lasitettu
b) 1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 33.

CN-koodi	Kuvaus
c) 1102 30 00	Riisijauho
1103 19 50	Riisirouheet ja karkeat riisijauhot
1103 20 50	Riisipelletit
1104 19 91	Riisihutaleet
1104 19 99	Valssatut riisinjyvät
1108 19 10	Riisitärkkelys

2 artikla

1. Tämän asetuksen säännöksiä sovellettaessa tarkoitetaan 'paddyriisillä', 'esikuoritulla riisillä', 'osittain hiottulla riisillä', 'kokonaan hiottulla riisillä', 'lyhytjyväsellä riisillä', 'keskipitkäjyväsellä riisillä', 'A- tai B-luokan pitkäjyväsellä riisillä' ja 'rikkoutuneilla riisinjyvillä' liitteessä I määriteltyjä tuotteita.

Muiden kuin laadultaan moitteettomien jyvien ja rikkoutuneiden riisinjyvien määritelmä on liitteessä II.

2. Jäljempänä 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio:

- vahvistaa riisin muuntokurssit jalostuksen eri vaiheissa, jalostuskustannukset ja sivutuotteiden arvon;
- voi muuttaa 1 kohdassa tarkoitettuja määritelmiä.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä syyskuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä elokuuta.

4 artikla

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tiettyjen viljelykasvien tuottajien tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ⁽³⁾ säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

II LUKU

SISÄMARKKINAT

5 artikla

1. Ranskan merentakaiseen Réunionin departementtiin siellä kulutettavaksi toimitettavien sellaisten CN-koodiin 1006 kuu-

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

luvien tuotteiden (lukuun ottamatta CN-koodia 1006 10 10) lähetyksille, jotka ovat lähtöisin jäsenvaltiosta ja ovat perustamissopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, voidaan vahvistaa tuki.

Kyseisen tuen määrä vahvistetaan ottaen huomioon Réunionin markkinoiden tarpeet kyseisten tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja vastaavien yhteisön markkinahintojen tai noteerausten välisen erotuksen perusteella sekä tarvittaessa ottaen huomioon kyseisten tuotteiden hinnat Réunionin saarelle toimitettuina.

2. Tuen määrä vahvistetaan määräjain. Komissio voi kuitenkin tarvittaessa jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa tätä määrää muulloinkin.

Tuen määrä voidaan vahvistaa tarjouskilpailulla.

3. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tuen määrä vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Paddyriisin interventiohinnaksi vahvistetaan 150 euroa tonnilta. Interventiohintaa vahvistetaan liitteessä III määritetyn vakiolaadun osalta.

2. Interventiohintaa koskee purkamaton varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa. Sitä sovelletaan kaikkiin komission nimeämiin interventiokeskuksiin. Interventiokeskusten luettelo vahvistetaan sen jälkeen, kun kyseisiä jäsenvaltioita on kuultu, ja siihen on sisällytettävä erityisesti ylijäämäalueet, joiden keskuksilla on riittävät tilat ja tekniset laitteistot ja joiden tilanne kuljetusvälineiden osalta on suotuisa.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. 1 päivän huhtikuuta ja 31 päivän heinäkuuta välisenä aikana ja 75 000 tonnin vuotuisen enimmäismäärän rajoissa interventioelinten on ostettava niille tarjotut paddyriisin määrät, jos tarjoukset täyttävät myöhemmin vahvistettavat edellytykset erityisesti määrän ja laadun osalta.

2. Jos tarjotun paddyriisin laatu on erilainen kuin vakiolaatu, jolle interventiohintaa vahvistettu, interventiohintaa mukautetaan hinnankorotuksia tai -alennuksia soveltamalla. Interventiohintaan sovellettavat hinnankorotukset ja -alennukset voidaan vahvistaa, jotta varmistettaisiin tuotannon suuntaaminen tiettyihin lajikkeisiin.

3. Interventiokeskusten on tarjottava 1 kohdan mukaisesti ostettu paddyriisi myytäväksi, kolmansiin maihin vietäväksi tai sisämarkkinoille toimitettavaksi myöhemmin määriteltävin edellytyksin.

4. Komissio antaa interventioelinten toteuttamaa haltuunottoa ja markkinoille saattamista koskevat menettelyt ja edellytykset sekä kaikki muut interventioon liittyvät säännöt.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Erityistoimenpiteitä voidaan toteuttaa

— 7 artiklan laajamittaisen soveltamisen estämiseksi tietyillä yhteisön alueilla,

— luonnonkatastrofeista johtuvan paddyriisin puutteen korvaamiseksi.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle lajikkeittain eriteltyinä yksityiskohtaiset tiedot riisin viljelyaloista, tuotannosta, sadoista sekä tuottajien ja jalostajien hallussa olevista varastoista. Tietojen on perustuttava jäsenvaltion perustamaan, hallinnoimaan ja valvomaan tuottajien ja riisinjalostuslaitosten pakollisten ilmoitusten järjestelmään.

Jäsenvaltioiden on myös toimitettava komissiolle tiedot riisin hinnoista päätuotantoalueilla.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti hintojen tiedoksiantamisesta vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III LUKU

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

10 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuonti yhteisöön tai niiden vienti yhteisöstä edellyttää tuonti- tai vientitodistusta.

Jäsenvaltioiden on annettava todistus kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä ja tämän rajoittamatta 13, 14 ja 15 artiklan soveltamiseksi toteutettavien toimenpiteiden soveltamista.

Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa koko yhteisössä. Todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuus, jolla taataan, että tuotteet tuodaan tai viedään todistuksen voimassaoloaikana. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus pidetään kokonaan tai osittain, jos tuonti tai vienti ei toteudu tässä määräjassa tai toteutuu vain osittain.

2. Todistusten voimassaoloaika ja muut tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

I Jakso

Tuontiin sovellettavat säännökset

11 artikla

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tuontitululleja.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tuontitululla on:

a) CN-koodiin 1006 20 kuuluvan esikuoritun riisin osalta sama kuin interventiohintaa, jota korotetaan:

i) 80 prosentilla, kun kyseessä on CN-koodeihin 1006 20 17 ja 1006 20 98 kuuluva esikuorittu riisi,

ii) 88 prosentilla, kun kyseessä on muu kuin CN-koodeihin 1006 20 17 ja 1006 20 98 kuuluva esikuorittu riisi,

ja josta vähennetään tuontihinta;

ja

b) CN-koodiin 1006 30 kuuluvan hiotun riisin osalta interventiohintaa, johon lisätään laskettava prosenttiosuus ja josta vähennetään tuontihinta.

Tämän kohdan mukaisesti laskettu tuontitululla ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tulli.

Edellä b alakohdassa tarkoitettu prosenttimäärä lasketaan mukauttamalla a alakohdan prosenttimäärät muuntokurssien, jalostuskustannusten ja sivutuotteiden arvon perusteella sekä korottamalla näin saatua summaa teollisuuden suojamaksulla.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, Ranskan merentakaiseen Réunionin departementtiin kulutettavaksi tai käytettäväksi tuoduista CN-koodeihin 1006 10, 1006 20 ja 1006 40 00 kuuluvista tuotteista ei kanneta tullia.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Rajoittamatta 11 artiklan 2 kohdan soveltamista tiettyjen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman tällaisen 11 artiklassa säädetyn tullin alaisen tuotteen tuonnille vahvistetaan lisätuontitululla, jos komission 3 kohdan nojalla määrittämät edellytykset täyttyvät, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos lisätullin vaikutukset olisivat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Jos tuontihinta alittaa tason, jonka yhteisö on ilmoittanut Maailman kauppajärjestölle ("käynnistyshinta"), voidaan vahvistaa lisätuontitululla.

Jos tuonnin määrä minä tahansa vuonna, jona 1 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia vaikutuksia ilmenee tai todennäköisesti ilmenee, ylittää markkinoille pääsyn mahdollisuuksiin perustuvan tason, joka määritellään prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta ("käynnistysmäärä"), voidaan vahvistaa lisätuontitululla.

Ensimmäisen alakohdan mukaista lisätuontitululla vahvistettaessa huomioon otettavat tuontihinnat määritellään kyseisen lähetysmenetelmän cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä täsmennetään erityisesti tuotteet, joihin lisätuontitululle voidaan soveltaa.

13 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt otetaan käyttöön ja niitä hallinnoidaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Tariffikiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmästä:

a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustava menetelmä ("ensin tullutta palvelaan ensin" -periaate);

- b) jätetyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä ("samanaikaisen tarkastelun" menetelmä);
- c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat" -menetelmä).

Muita asianmukaisia menetelmiä voidaan ottaa käyttöön. Menetelmissä on vältettävä kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa perusteetonta syrjintää.

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava riittävästi huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä vuosittaisista tariffikiintiöistä, jotka on tarvittaessa jaettava asianmukaisesti vuoden ajalle, ja määriteltävä sovellettava valvontamenetelmä. Sääntöihin on myös tarvittaessa sisällyttävä:

- a) takuut tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;
- b) edellä a alakohdassa mainitut takuut todistavan asiakirjan hyväksyminen;
- c) tuontitodistusten myöntämisedellytykset ja voimassaoloaika.

II Jakso

Vientiin sovellettavat säännökset

14 artikla

1. Jotta seuraavia tuotteita voitaisiin viedä niiden maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, kyseisten noteerausten tai hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella:

- a) edellä 1 artiklassa luetellut tuotteet, jotka viedään sellaisinaan;
- b) edellä 1 artiklassa luetellut tuotteet, jotka viedään liitteessä IV lueteltuina tuotteina.

Vientituki b alakohdassa tarkoitetuille tuotteille ei saa olla suurempi kuin sellaisenaan vietäviin tuotteisiin sovellettavan vientituen määrä.

2. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen on käytettävä menetelmää, joka

- a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää suurten ja pienten toimijoiden välillä;
- b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnosta aiheutuvat vaatimukset otetaan huomioon;
- c) ei aiheuta syrjintää kyseisten toimijoiden välillä.

3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräraikan mukaan, jos maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät. Tuet vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Vientituet voidaan vahvistaa:

- a) määrärajoin;
- b) sellaisia tuotteita koskevilla tarjouskilpailuilla, joiden osalta on aiemmin säädetty kyseisestä menettelystä.

Komissio voi tarvittaessa jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa säännöllisin määrärajoin vahvistettavaa vientitukea muuna ajankohtana.

4. Vientituen vahvistamisessa on otettava huomioon seuraavat osatekijät:

- a) kulloinenkin tilanne ja kehitysnäkymät
- i) yhteisön markkinoilla riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hinnan ja saatavuuden osalta,
- ii) maailmanmarkkinoilla riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hinnan osalta;
- b) riisin yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, jotka tähtäävät markkinoiden tasapainottamiseen ja hintojen ja kaupan luonnolliseen kehitykseen;
- c) perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajoitukset;
- d) tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla;
- e) suunniteltua vientiä koskevat taloudelliset näkökohdat;
- f) edullisimmat hinnat kolmansissa määräraissa muista kolmansista maista tulevalle tuonnille, kun kyseessä ovat 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tuotteet.

15 artikla

1. Sellaisenaan vietävien 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta vientitukea myönnetään vain asianomaisen pyynnöstä tämän esittäessä vientitodistuksen.

2. Sellaisenaan vietävien 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden vientiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa tukea ja eriytetyn tuen osalta tukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan:

a) todistuksessa ilmoitettuun määräraikkaan;

tai tapauksen mukaan

b) todelliseen määräraikkaan, jos se on eri kuin todistuksessa ilmoitettu määräraikka. Tällöin sovellettava määrä ei saa ylittää vientitodistuksessa mainittuun määräraikkaan sovellettavaa määrää.

Tämän kohdan salliman jouston väärinkäytön ehkäisemiseksi voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan säännökset voidaan ulottaa koskemaan liitteessä IV lueteltuina tuotteina vietäviä 1 artiklassa lueteltuja tuotteita asetuksen (EY) N:o 3448/93 ⁽¹⁾ 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan kyseistä menettelyä noudattaen.

4. Edellä olevasta 1 ja 2 kohdasta voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien tuotteiden osalta 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

1. On mahdollista vahvistaa vientitukiin sovellettava tasausmaksu 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Komissio voi kuitenkin tarvittaessa muuttaa tasausmaksuja.

2. Tätä kohtaa voidaan soveltaa 1 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin, jotka viedään liitteessä IV lueteltuina tuotteina.

17 artikla

1. Edellä 1 artiklan a ja b alakohdassa mainituille tuotteille maksetaan vientituki sen jälkeen kun on toimitettu todisteet siitä, että tuotteet:

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 (EYVL L 298, 25.11.2000, s. 15).

a) ovat kokonaisuudessaan peräisin yhteisöstä yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽²⁾ 23 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan kyseisen artiklan 6 kohtaa;

b) on viety yhteisöstä;

c) jos kysymyksessä on eriytetty tuki, ovat tulleet perille todistuksessa ilmoitettuun määräraikkaan tai muuhun määräraikkaan, jonka osalta tuki on vahvistettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan b alakohdan soveltamista. Tästä säännöstä voidaan kuitenkin poiketa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos säädetään vastaavat takeet tarjoavista edellytyksistä.

Lisäsäännöksiä voidaan vahvistaa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Vientitukea ei myönnetä kolmansista maista tuodulle ja kolmansiin maihin jälleenvietävälle riisille, paitsi jos viejä todistaa, että:

a) vietävä tuote ja aiemmin tuotu tuote ovat yksi ja sama; ja

b) tullit kannettiin luovutettaessa tuotteet vapaaseen liikkeeseen.

Tällöin vientituki on kaikkien tuotteiden osalta samansuuruinen kuin tuotaessa kannetut tuontitullit, jos ne ovat pienempiä kuin sovellettava vientituki. Jos tuontitullit ovat suurempia kuin sovellettava vientituki, vientituki on jälkimmäisen suuruinen.

18 artikla

Perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten rajoitusten noudattaminen tataan viiteajanjaksoille myönnettyjen, kyseisiin tuotteisiin sovellettavien vientitodistusten perusteella. WTO-maatalous sopimuksesta johtuvien veloitteiden noudattamisen osalta viiteajanjakson päättymisen ei vaikuta vientitodistusten voimassaolokaan.

19 artikla

Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin sisältyvät jakamattomien ja käyttämättömien vietävien

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17).

määrien uudelleenjakamista koskevat säännökset, vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisen yhteydessä komissio voi hyväksyä vientitukikelpoisten tuotteiden laatua koskevia säännöksiä.

Liite IV muutetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III Jaks o

Yhteiset säännökset

20 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen riisin yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen kieltää sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön kokonaan tai osittain 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy erittäin kiireellisesti ja jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön seurauksena. Neuvostolle ja jäsenvaltioille on ilmoitettava toimenpiteistä, jotka voivat olla voimassa enintään kuusi kuukautta ja joita on sovellettava viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa tämän pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission tekemän päätöksen neuvoston käsiteltäväksi viikon kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Neuvosto voi määränemmistöllä vahvistaa tai kumota komission päätöksen tai muuttaa sitä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun päätös saatettiin sen käsiteltäväksi, komission päätös katsotaan kumotuksi.

21 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja nimikkeistön soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luokitteluun. Tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tullitariffinimikkeistö, mukaan luettuina liitteen I määritelmät, liitetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai jonkin sen säännöksen mukaisesti annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansista maista tulevassa tuonnissa kielletään:

- a) vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen;
- b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

22 artikla

1. Jos yhden tai useamman 1 artiklassa luetellun tuotteen maailmanmarkkinahinnat saavuttavat tason, joka häiritsee tai on vaarassa häiritä tuotteiden saatavuutta yhteisön markkinoilla, ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä. Erityisen vakavissa hätätilanteissa tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa suojoitoimenpiteinä.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

23 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, muiden kuin WTO:n jäsenten kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa aiheellisia toimenpiteitä siihen asti, kunnes tällainen häiriö tai häiriön uhka on poistunut.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jäsenvaltiolle annetaan tiedoksi kyseiset toimenpiteet, ja niitä sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi kolmen työpäivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määränemmistöllä muuttaa kyseistä toimenpidettä tai kumota sen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tämän artiklan mukaisesti vahvistettuja säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista johtuvia velvoitteita noudattaen.

IV LUKU

29 artikla

YLEISET SÄÄNNÖKSET

24 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa.

25 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamiseksi ja riisiä koskevien kansainvälisten velvoitteiden noudattamiseksi tarvittavat tiedot.

2. Tarvittavien tietojen määrittelyä, toimittamista ja jakelua koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

26 artikla

1. Komissiota avustaa viljan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ 25 artiklassa perustettu viljan hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

27 artikla

Komitea voi tarkastella kaikkia kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

28 artikla

Toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa, päätetään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tiettyjen osien säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottomasti tarpeen.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 78.

Asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi.

30 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

V LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

1. Kumotaan asetukset (EY) N:o 3072/95 ja (EY) N:o 3073/95.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Siirtymäkauden toimenpiteistä voidaan päättää 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

1. Määrä, jonka interventioelimet voivat 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän heinäkuuta 2004 välisenä ajanjaksona ostaa asetuksen (EY) N:o 3072/95 4 artiklan mukaisesti, on enintään 100 000 tonnia.

2. Komissio voi muuttaa 1 kohdassa tarkoitettua määrää markkinoiden tilannetta kuvaavan taseen perusteella. Edellä 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

33 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 2004/2005.

Asetuksen 9 ja 32 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ALEMANNO

LIITE I

Asetuksen

2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut määritelmät

1. a) Paddy- eli raakariisi: riisi, jossa on ulkokuori jäljellä vielä puimisen jälkeen.
- b) Esikuorittu riisi: raakariisi, josta ainoastaan ulkokuori on poistettu. Esimerkkejä tämän määritelmän riiseistä ovat riisit, joiden kaupalliset nimet ovat "ruskeariisi", "cargoriisi", "loonzain" ja "riso sbramoto".
- c) Osittain hiottu riisi: raakariisi, josta on poistettu ulkokuori, osa alkiota sekä siemenkalvon uloimmat kerrokset kokonaan tai osittain, mutta ei sisempiä kerroksia.
- d) Kokonaan hiottu riisi: raakariisi, josta on poistettu ulkokuori, siemenkalvon ulko- ja sisäkerrokset kokonaisuudessaan, koko alkiota, kun kyseessä on pitkä- tai keskipitkäjyväinen riisi, tai ainakin osa siitä, kun kyseessä on lyhytjyväinen riisi, mutta jossa enintään 10 prosenttiin jyvästä voi jäädä pitkittäisiä valkeita juovia.
2. a) Lyhytjyväinen riisi: riisi, jonka jyvien pituus on enintään 5,2 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on alle 2.
- b) Keskipitkäjyväinen riisi: riisi, jonka jyvien pituus on yli 5,2 millimetriä ja enintään 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on enintään 3.
- c) Pitkäjyväinen riisi:
 - i) luokka A: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on yli 2 ja alle 3,
 - ii) luokka B: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3.
- d) Jyvien mittausta: jyvien mittausta suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:
 - i) otetaan edustava näyte erästä,
 - ii) lajitellaan näyte siten, että mittausta voi tapahtua kokonaisista jyvästä, mukaan lukien surkastuneet jyvät,
 - iii) suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo,
 - iv) määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettynä.
3. Rikkoutuneet riisinjyvät: jyvänpalaset, joiden pituus on enintään $\frac{3}{4}$ kokonaisen jyvän keskipituudesta.

LIITE II

2 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen

Muiden kuin laadultaan moitteettomien jyvien ja rikkoutuneiden riisinjyvien määritelmät

A. Kokonaiset jyvät

Jyvät, joiden kärjestä on poistettu ainoastaan osa, riippumatta kullekin jalostusasteelle tyypillisistä ominaisuuksista.

B. Leikatut jyvät

Jyvät, joiden koko kärki on poistettu.

C. Rikkoutuneet jyvät tai jyvänpalaset

Jyvät, joista on poistettu kärkeä suurempi osa. Rikkoutuneet riisinjyvät koostuvat:

- suurista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään puolet jyvän pituudesta mutta jotka eivät muodosta kokonaista jyvää),
- keskikokoisista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään neljännes jyvän pituudesta mutta jotka eivät saavuta ”suurten rikkoutuneiden riisinjyvien” vähimmäiskokoa),
- hienoista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on alle neljänneksen jyvän pituudesta mutta jotka eivät läpäise seulaa, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä),
- palasista (jyvän pienet palaset tai hiukkaset, joiden on läpäistävä seula, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä); palasiin sisältyvät myös haljenneet jyvät (jyvien palaset, jotka ovat syntyneet jyvän haljettua pitkittäin).

D. Vihreät jyvät

Jyvät, jotka eivät ole täysin kypsyneitä.

E. Jyvät, joissa on luonnollisia epämuodostumia

Luonnollisina epämuodostumina pidetään periytyviä tai periytymättömiä epämuodostumia, verrattuna lajikkeelle tyypillisiin morfologisiin ominaisuuksiin.

F. Liitumaiset jyvät

Jyvät, joiden pinnasta vähintään kolme neljäsosaa näyttää himmeältä ja jauhomaiselta.

G. Punajuovaiset jyvät

Jyvät, joissa on voimakkuudeltaan ja sävyltään erilaisia punaisia pitkittäisiä juovia, jotka aiheutuvat siemenkalvon jäänteistä.

H. Täplikkäät jyvät

Jyvät, joissa on tumma, tarkkarajainen, melko säännöllisen muotoinen pieni ympyrä; täplikkäinä jyvänä pidetään lisäksi jyvää, joiden pinnassa on ohuita mustia juovia; juovilla ja täplillä ei saa olla keltaista tai tummaa kehää.

I. Laikukkaat jyvät

Jyvät, joiden pinnan luonnollinen väri on selvästi muuttunut pienellä alueella; laikut voivat olla eri väreisiä (mustahkoja, punertavia, ruskeita jne.); laikkuina pidetään myös syviä mustia juovia. Jos laikkujen väri (musta, vaaleanpunainen, punaruskea) on voimakkuudeltaan sellainen, että se näkyy heti ja jos laikku peittää vähintään puolet jyvistä, jyvää on pidettävä keltaisina jyvänä.

J. *Keltaiset jyvät*

Jyvät, joiden luonnollinen väri on muuttunut kokonaan tai osittain sitruunankeltaisen tai oranssinkeltaisen eri sävyiksi muulla tavalla kuin kuivaamalla.

K. *Kellanuskeat jyvät*

Jyvät, joiden koko pinnan väri on tasaisesti hieman muuttunut muulla tavalla kuin kuivaamalla; jyvien väri on muuttunut vaalean kullankeltaiseksi.

LIITE III

Paddyriisin vakiolaadun määritelmä

Vakiolaatuisen paddyriisin on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) Sen on oltava laadultaan virheetöntä, aitoa ja myyntikelpoista sekä hajutonta;
- b) Sen kosteuspitoisuuden on oltava enintään 13 prosenttia;
- c) Kokonaan hiotun riisin tuotoksen on oltava kokonaisten jyvien painosta 63 prosenttia (leikatuissa jyvissä sallittu poikkeama on 3 prosenttia), josta kokonaan hiotun riisin jyvien, jotka eivät ole laadultaan moitteettomia, prosenttiosuus painosta voi olla:

— CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät:	1,5 %
— muihin kuin CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät:	2,0 %
— punajuovaiset jyvät:	1,0 %
— täplikkäät jyvät:	0,50 %
— laikukkaat jyvät:	0,25 %
— keltaiset jyvät:	0,02 %
— kellanruskeat jyvät:	0,05 %.

LIITE IV

CN-koodi	Kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältämätön, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä:
0403 10	— jogurtti:
0403 10 51— 0403 10 99	— — maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	— muut:
0403 90 71— 0403 90 99	— — maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):
1704 90 51— 1704 90 99	— — muut
ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet, lukuun ottamatta alanimikkeisiin 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 ja 1806 90 90 kuuluvia tavaroita
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, tärkkelyksestä tai mallasuuteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401—0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	— pikkulasten ruoaksi tarkoitettut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	— seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarvittavat
1901 90	— muut:
1901 90 11— 1901 90 19	— — mallasuute
	— — muut:
1901 90 99	— — — muut:
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
1902 20 91	— — — kypsennetyt
1902 20 99	— — — muut
1902 30	— muut makaronivalmisteet
1902 40 90	— — muut
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvänä tai jyväsiniä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvänä tai jyväsiniä (lukuun ottamatta jauhoja), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 90 20	Ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet

CN-koodi	Kuvaus
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet: — perunat: — — muut:
2004 10 91	— — — hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet: — perunat:
2005 20 10	— — hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2101	Kahvi-, tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
2101 12	— — uutteisiin tai esansseihin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	— — — muut
2101 20	— tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	— — — muut
2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät:
2106	Muualla kuulumattomat elintarvikevalmisteet: — muut:
2106 90 10	— — juustofonduevalmisteet — — muut:
2106 90 92	— — — joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	— — — muut
ex 3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tärkkelys) tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit, lukuun ottamatta nimikkeen 3505 10 50
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittausaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualla kuulumattomat: — tärkkelykseen perustuvat
3809 10	

LIITE V

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 3072/95	Tämä asetus
1 artikla	1 ja 2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artikla	6 artikla
4 artikla	7 artikla
5 artikla	8 artikla
6 artikla	—
—	4 artikla
7 artikla	—
8 a artikla	6 artikla
8 b artikla	7 artikla
8 c artikla	8 artikla
8 d artikla	9 artikla
8 e artikla	—
9 artikla	10 artikla
10 artikla	5 artikla
—	9 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	12 artikla
13 artikla	14, 15, 16, 17, 18 ja 19 artikla
14 artikla	20 artikla
15 artikla	21 artikla
16 artikla	22 artikla
17 artikla	23 artikla
18 artikla	—
19 artikla	24 artikla
—	—
21 artikla	25 artikla
22 artikla	26 artikla
23 artikla	27 artikla
—	28 artikla
24 artikla	30 artikla

Asetus (EY) N:o 3072/95	Tämä asetys
25 artikla	31 artikla
26 artikla	29 artikla
—	32 artikla
27 artikla	33 artikla
Liite A	Liite I
—	—
Liite B	Liite IV
Liite C	Liite V

Asetus (EY) N:o 3073/95	Tämä asetys
1 artikla	Liite III
Liite	Liite II

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1786/2003,
annettu 29 päivänä syyskuuta 2003,
kuivatun rehun yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 artiklan ja 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetussa asetuksessa (EY) N:o 603/95 ⁽⁴⁾ vahvistetaan alan yhteinen markkinajärjestely, jossa myönnetään kahdenlaista kiinteämääräistä tukea: toista dehydratoidulle rehulle ja toista aurinkokuivatulle rehulle.
- (2) Asetukseen (EY) N:o 603/95 on tehty merkittäviä muutoksia useaan otteeseen. Uusien muutosten vuoksi kyseinen asetus olisi selkeyden vuoksi kumottava ja korvattava.
- (3) Suurimmassa osassa asetuksella (EY) N:o 603/95 luodun järjestelmän alaisesta rehuntuotannosta käytetään fossiilista polttoainetta kuivatukseen ja joissakin jäsenvaltioissa keinokastelua. Koska järjestelmän ympäristövaikutukset ovat herättäneet huolta, järjestelmää olisi muutettava.
- (4) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja viljelijöiden tukijärjestelmien perustamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ⁽⁵⁾ vahvistetaan suoran tuen järjestelmiä koskevat yhteiset säännöt.
- (5) Näiden seikkojen perusteella asetuksessa (EY) N:o 603/95 säädetyt kaksi tukitasoa olisi yhdistettävä

yhdeksi tukitasoksi, jota sovelletaan sekä dehydratoituun että aurinkokuivatuuun rehuun.

- (6) Koska Etelä-Euroopan maissa tuotanto käynnistyy huhtikuussa, tuen piiriin kuuluvan kuivatun rehun markkinointivuoden tulisi ulottua 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään maaliskuuta.
- (7) Talousarviovaikutusten välttämiseksi kuivarehualalla yhteisön tuotannolle olisi asetettava yläraja. Tätä tarkoitusta varten olisi vahvistettava taattu enimmäismäärä, joka käsittää sekä dehydratoidun että aurinkokuivatun rehun.
- (8) Tämä enimmäismäärä olisi jaettava jäsenvaltioittain asetusta (EY) N:o 603/95 varten hyväksytyjen aiempan tuotantoon perustuvien määrien perusteella.
- (9) Jotta kaikkialla yhteisössä pysyteltäisiin taattujen enimmäismäärien rajoissa ja jotta ylituotantoa ei syntyisi, tukea olisi alennettava, jos kyseinen enimmäismäärä ylittyy. Tukea olisi alennettava kaikissa niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ylittäneet taatun kansallisen määrän, suhteessa ylityksen suuruuteen.
- (10) Lopullista tukisummaa ei voida maksaa, ennen kuin tiedetään, onko taattu enimmäismäärä ylittynyt. Tästä syystä tuesta olisi maksettava ennakkoa kuivatun rehun lähdettyä jalostusyrityksestä.
- (11) Olisi määriteltävä vähimmäislaatuvaatimukset tuotteille, joille tukea voidaan myöntää.
- (12) Jalostajien tuoreen rehun saannin varmistamiseksi tukikelpoisuuden edellytyksenä olisi tietyissä tapauksissa oltava tuottajien ja jalostusyritysten välinen sopimus.
- (13) Tuotantoketjun läpinäkyvyyden parantamiseksi ja valvonnan helpottamiseksi tietyjen sopimuskohtien olisi oltava pakollisia.
- (14) Tukea saadakseen rehunvalmistajan olisikin edellytettävä pitävän varastokirjanpitoa, joka sisältää tukioikeuden varmistamiseen tarvittavat tiedot, ja toimittavan kaikki muut tarvittavat lisäasiakirjat.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5.6.2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL C 208, 3.9.2003, s. 41.

⁽³⁾ Lausunto annettu 2.7.2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EYVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

(15) Silloin kun tuottajien ja jalostusyriyten välisiä sopimuksia ei ole, jalostusyriyten olisi toimitettava muita tietoja tukioikeuden tarkastamista varten.

(16) Olisi varmistettava, että jos sopimus on tuottajan toimitettaman rehun jalostusta koskeva tuotantosopimus, rehulle maksettava tuki ohjautuu tuottajalle.

(17) Kuivatun rehun yhtenäismarkkinoiden asianmukainen toiminta vaarantuisi, jos alalle myönnettäisiin kansallista tukea. Valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä olisi siis sovellettava tähän yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluviin tuotteisiin.

(18) Yksinkertaisuuden vuoksi komissiota avustavan komitean olisi oltava viljan hallintokomitea.

(19) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

(20) Sisämarkkinat ja tullit voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömiksi. Tällaisissa tapauksissa yhteisön olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa mahdollisesti aiheutuvilta häiriöiltä. Tällaiset toimenpiteet olisi aina mukautettava yhteisön kansainvälisiin velvollisuuksiin.

(21) Kuivatun rehun tuotannon mahdollisen kehityksen huomioon ottamiseksi komission olisi esitettävä neuvostolle kuivatun rehun yhteisen markkinajärjestelyn arvioinnin pohjalta alaa koskevan kertomuksen, erityisesti siltä osin kuin on kyse palkokasvien ja muun tuoreen rehun alojen kehityksestä, kuivatun rehun tuotannosta ja fossiilisten polttoaineiden osalta saavutetuista säästöistä. Kertomukseen olisi liitettävä tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.

(22) Yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 mukaisesti⁽²⁾.

(23) Koska maatalan tulotukijärjestelmää sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005, tätä järjestelmää olisi sovellettava 1 päivästä huhtikuuta 2005,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Vahvistetaan kuivatun rehun yhteinen markkinajärjestely, joka kattaa seuraavat tuotteet:

CN-koodi	Kuvaus
a) ex 1214 10 00	Keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
	Muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
ex 1214 90 91 ja ex 1214 90 99	Keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
	Muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
b) ex 2309 90 98	Sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet
	Yksinomaan ensimmäisessä luettelamakohdassa tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuosi alkaa 1 päivänä huhtikuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä maaliskuuta.

3 artikla

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

II LUKU

TUKI

4 artikla

1. Tukea myönnetään 1 artiklassa luetelluille tuotteille.

2. Rajoittamatta 6 artiklan soveltamista tuen määräksi vahvistetaan 33 euroa tonnilta.

5 artikla

1. Markkinointivuosi-kohtaiseksi taatuksi enimmäismääräksi, jolle 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä tukea voidaan myöntää, vahvistetaan 4 855 900 tonnia dehydratointua ja/tai aurinkokuivattua rehua.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistettu taattu enimmäismäärä jakautuu jäsenvaltioittain seuraavasti:

Taatut kansalliset määrät

	(tonnia)
Belgian ja Luxemburgin talousliitto (BLEU)	8 000
Tanska	334 000
Saksa	421 000
Kreikka	37 500
Espanja	1 325 000
Ranska	1 605 000
Irlanti	5 000
Italia	685 000
Alankomaat	285 000
Itävalta	4 400
Portugali	30 000
Suomi	3 000
Ruotsi	11 000
Yhdistynyt kuningaskunta	102 000

6 artikla

Jos jonakin markkinointivuonna kuivatun rehun määrä, jolle 4 artiklan 2 kohdassa säädettyä tukea haetaan, ylittää 5 artiklan 1 kohdassa vahvistetun taatun enimmäismäärän, alennetaan niissä jäsenvaltioissa, jossa tuotanto ylittää taatun kansallisen määrän, kyseisenä markkinointivuonna myönnettävää tukea prosenttimäärällä, joka on suhteessa ylityksen suuruuteen.

Alennusprosentti määritellään 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menetetyllä mukaisesti suuruudeltaan sellaiseksi, että euro-määräiset talousarviomenot eivät ylitä määrää, joka olisi toteutunut, jos taattua enimmäismäärää ei olisi ylitetty.

7 artikla

1. Kuivattuja rehuja jalostavat yritykset, jotka hakevat tukea tämän asetuksen mukaisesti, ovat oikeutettuja ennakkomaksuun, joka on suuruudeltaan 19,80 euroa tonnilta tai 26,40 euroa tonnilta, jos jalostaja on antanut 6,60 euron vakuuden tonnilta.

Jäsenvaltioiden on tarvittavin tarkastuksin varmistettava hakijan tukioikeus. Ennako maksetaan, kun tukioikeus on todettu.

Ennako voidaan kuitenkin maksaa ennen tukioikeuden toteamista, jos jalostaja antaa vakuuden, jonka arvo on ennakkomaksun määrä 10 prosentilla korotettuna. Tämä vakuus toimii myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna vakuutena. Tukioikeuden toteamisen jälkeen vakuudeksi riittää ensimmäisessä alakohdassa vahvistettu määrä. Vakuus vapautuu kokonaisuudessaan, kun tuen loppuosa maksetaan.

2. Ennako voidaan maksaa vasta, kun kuivattu rehu on lähtenyt jalostusyrityksestä.

3. Jos kuivattua rehua jalostavalle yritykselle on maksettu ennakkoa, yritykselle myönnettävän tuen kokonaismäärän ja ennakon välinen erotus maksetaan, jollei 6 kohdan soveltamisesta muuta johdu.

4. Jos ennako ylittää kokonaismäärän, johon jalostusyritys on oikeutettu 6 artiklan soveltamisen jälkeen, jalostajan on pyynnöstä palautettava ylittävä määrä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

8 artikla

Viimeistään toukokuun 31 päivänä jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kuivatun rehun määrä, jolle edellisenä markkinointivuonna myönnettiin 4 artiklan 2 kohdan mukaista tukea.

9 artikla

Edellä 4 artiklan 2 kohdassa vahvistettu tuki maksetaan kyseisen osapuolen pyynnöstä jalostusyrityksestä lähteneen kuivatun rehun osalta, jos se täyttää seuraavat vaatimukset:

a) rehun kosteuspitoisuus on enintään 11—14 prosenttia sen mukaan, missä muodossa tuote on;

11 artikla

b) rehun raakavalkuaisen vähimmäispitoisuus kuiva-aineessa on:

Omaa satoaan tai jäsenyritysten satoa jalostavien yritysten on vuosittain toimitettava jäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle erikseen määrättävään määräpäivään mennessä ilmoitus viljelyaloista, joiden sato jalostetaan rehuksi.

i) 15 prosenttia niiden tuotteiden osalta, jotka mainitaan 1 artiklan a alakohdassa ja b alakohdan toisessa luetelmakohdassa;

12 artikla

ii) 45 prosenttia niiden tuotteiden osalta, jotka mainitaan 1 artiklan b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa;

1. Edellä 10 artiklan c alakohdassa tarkoitettussa sopimuksessa on täsmennettävä tuoreen rehun ja mahdollisesti aurinkokuivatun rehun tuottajille maksettavan hinnan lisäksi ainakin:

c) rehu on laadultaan virheetöntä ja myyntikelpoista.

a) pinta-ala, jolla tuotettu sato toimitetaan jalostajalle,

Lisävaatimuksista esimerkiksi karoteeni- ja kuitupitoisuuden osalta voidaan säätää 18 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

b) toimitus- ja maksuehdot.

10 artikla

Edellä 4 artiklan 2 kohdassa vahvistettua tukea myönnetään vain sellaisille yrityksille, jotka jalostavat 1 artiklassa mainittuja tuotteita ja täyttävät seuraavat ehdot:

2. Jos 10 artiklan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettu sopimus on tuottajan toimittaman rehun jalostusta koskeva tuotantosopimus, siinä on eriteltävä ainakin pinta-ala, jonka rehusato on määrä toimittaa jalostajalle, ja siinä on oltava lauseke, jossa jalostusyritys veloitetaan maksamaan tuottajalle 4 artiklassa tarkoitettu tuki, jonka se saa sopimuksen mukaisesti jalostettavalle määrälle.

13 artikla

a) yritys pitää varastokirjanpitoa, joka käsittää ainakin seuraavat tiedot:

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarkastusjärjestelmät, joilla valvotaan, että kukin jalostusyritys täyttää seuraavat edellytykset:

i) jalostetun tuoreen rehun ja mahdollisesti aurinkokuivatun rehun määrät; kuitenkin jos yrityksen erityisolosuhteet sitä edellyttävät, määrät voidaan arvioida viljelyalojen perusteella;

a) edellä 1—12 artiklassa säädetty edellytykset;

ii) tuotetun kuivatun rehun määrä ja jalostusyrityksestä lähteneen kuivatun rehun määrä ja laatu;

b) tukihakemuksessa mainittu määrä vastaa vähimmäislaatuvaatimukset täyttävän jalostusyrityksestä lähteneen kuivatun rehun määrää.

b) yritys toimittaa muut tukioikeuden varmistamiseen tarvittavat todisteet;

2. Jalostusyrityksestä lähtevä kuivattu rehu punnitaan, ja siitä otetaan näytteet.

c) yritys kuuluu ainakin yhteen seuraavista luokista:

3. Ennen 1 kohdan mukaisten soveltamissäännösten antamista jäsenvaltioiden on annettava ne tiedoksi komissiolle.

i) jalostaja, joka on tehnyt sopimuksia kuivattavan rehun tuottajien kanssa;

III LUKU

ii) yritys, joka jalostaa itse tuottamaansa satoa tai, jos kyseessä on yritysryhmä, sen jäsenten tuottamaa satoa;

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

iii) yritys, joka on hankkinut raaka-aineensa sellaisilta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä, jotka voivat antaa tietyt erikseen määriteltävät takeet ja jotka ovat tehneet sopimuksia kuivattavan rehun tuottajien kanssa; tällaisten ostajien on oltava jäsenvaltion, jossa rehusato on korjattu, toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä sellaisin perustein, jotka on määritelty 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti.

14 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin mukaisia tulleja.

15 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja nimikkeistön soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tariffiluokitteluun. Tämän asetuksen soveltamiseen perustuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

- a) vaikutukseltaan tulleva vastaavien maksujen kantaminen;
- b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

16 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa luetellun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, muiden kuin WTO:n jäsenten kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa asianmukaisia toimenpiteitä siihen asti, kun tällainen häiriö tai häiriön uhka on poistunut.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jäsenvaltiolle annetaan tiedoksi kyseiset toimenpiteet, ja niitä sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa toimenpiteen, josta komissio on päättänyt, neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen päivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määränemistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tämän artiklan mukaisesti vahvistettuja säännöksiä sovelletaan ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvat velvoitteet.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

17 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

18 artikla

1. Komissiota avustaa viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ 25 artiklassa perustettu viljan hallintokomitea (jäljempänä 'komitea').

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

19 artikla

Komitea voi käsitellä kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

20 artikla

Tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen siltä osin kuin ne koskevat:

- a) 4 artiklassa säädetyn tuen ja 7 artiklassa säädetyn ennakon myöntämistä;
- b) tukioikeuden varmistamista ja toteamista tarvittavine tarkastuksineen, missä yhteyksissä voidaan hyödyntää yhdenetymän järjestelmän tiettyjä osia;
- c) 7 artiklan 1 kohdassa mainittujen vakuuksien vapauttamista;
- d) 9 artiklassa tarkoitettujen laatuvaatimusten määrittelyperusteita;
- e) 10 artiklan c alakohdan ii alakohdassa ja 11 artiklassa säädettyjä ehtoja, jotka yritysten on täytettävä;
- f) 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontatoimenpidettä;
- g) 10 artiklassa tarkoitettujen sopimusten tekemistä koskevia perusteita ja tietoja, joiden 12 artiklassa säädettyjen tietojen lisäksi tulee sisältyä sopimuksiin;
- h) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua taatun enimmäismäärän soveltamista.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 78.

21 artikla

Siirtymätoimenpiteistä voidaan päättää 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

23 artikla

Komissio esittää ennen 30 päivää syyskuuta 2008 neuvostolle kuivatun rehun yhteisen markkinajärjestelyn arvioinnin pohjalta tätä alaa koskevan kertomuksen, erityisesti siltä osin kuin on kyse palkokasvien ja muun tuoreen rehun alojen kehityksestä, kuivatun rehun tuotannosta ja fossiilisten polttoaineiden osalta saavutetuista säästöistä. Kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003.

24 artikla

Asetusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämisestä.

25 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 603/95.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2005.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ALEMANNO

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 603/95	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
—	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
16 artikla	17 artikla
17 artiklan 1—4 kohta	18 artikla
17 artiklan 5 kohta	19 artikla
18 artiklan a alakohta	20 artikla
18 artiklan b alakohta	21 artikla
19 artikla	22 artikla
20 artikla	24 artikla
21 artikla	25 artikla

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1787/2003,

annettu 29 päivänä syyskuuta 2003,

maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1255/1999 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta... annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1788/2003 ⁽²⁾ otetaan käyttöön maidon ja maitotuotteiden maksujärjestelmän toimintasäännöt kysynnän ja tarjonnan epätasapainon vähentämiseksi ja siitä johtuvien rakenteellisten ylijäämien poistamiseksi. Näiden järjestelyjen soveltamista jatketaan yhdentoista perättäisen 12 kuukauden jakson ajan 1 päivästä huhtikuuta 2004 alkaen.
- (2) Maidon ja maitotuotteiden kulutuksen edistämiseksi yhteisössä ja näiden tuotteiden kilpailukyvyyn parantamiseksi kansainvälisillä markkinoilla markkinatukia on syytä vähentää erityisesti alentamalla asteittain 1 päivästä heinäkuuta 2004 alkaen neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1255/1999 ⁽³⁾ vahvistettuja voim ja rasvattoman maitojauheen interventiohintoja. Tämän vuoksi on aiheellista muuttaa näiden kahden tuotteen interventiohintojen suhteellisia tasoja.
- (3) Tavoitehinta, joka muodostui erityisesti voim ja rasvattoman maitojauheen interventiohinnoista, toimi tukitason osoittimena. Koska interventiota sovelletaan nyt näihin kahteen tuotteeseen ainoastaan enimmäismäärän osalta ja rajoitettuna aikana vuodesta, tavoitehinta on aiheellista poistaa.
- (4) Voim interventio-ostoille olisi vahvistettava kiinteä enimmäismäärä, jotta vältettäisiin keinotekoinen tarve runsaasiin interventioihin.
- (5) Koska maidontuottajien suorina maksuina saamia tulotukia koskevia toimenpiteitä on muutettu ja niistä säädetään yhteisen maatalouspolitiikan suoraa tukijärjestel-

miä koskevista yhteisistä säännöistä ja viljelijöiden tukijärjestelmien perustamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ⁽⁴⁾, ne on poistettava asetuksesta (EY) N:o 1255/1999.

- (6) Tämän vuoksi on tarpeen muuttaa asetus (EY) N:o 1255/1999 vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1255/1999 seuraavasti:

- 1) Kumotaan 3 artikla.

- 2) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vahvistetaan yhteisön interventiohinnat euroina 100 kilogrammaa kohti seuraavasti:

- a) voim osalta:

- 328,20 euroa 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana,
- 305,23 euroa 1 päivän heinäkuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välisenä aikana,
- 282,44 euroa 1 päivän heinäkuuta 2005 ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana,
- 259,52 euroa 1 päivän heinäkuuta 2006 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana,
- 246,39 euroa 1 päivästä heinäkuuta 2007;

- b) rasvattoman maitojauheen osalta:

- 205,52 euroa 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana,
- 195,24 euroa 1 päivän heinäkuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välisenä aikana,
- 184,97 euroa 1 päivän heinäkuuta 2005 ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana,
- 174,69 euroa 1 päivästä heinäkuuta 2006.”

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 123.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 509/2002 (EYVL L 79, 22.3.2002, s. 15).

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

3) Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos voin markkinahinnat laskevat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa viiteajanjaksona alle 92 prosenttiin interventiohinnasta, interventioelimet ostavat minkä hyvänsä vuoden 1 päivän maaliskuuta ja 31 päivän elokuuta välisenä aikana 2 kohdassa tarkoitetun voin kyseessä olevissa jäsenvaltioissa hinnalla, joka on 90 prosenttia interventiohinnasta, myöhemmin määritettäviä vaatimuksia noudattaen.

Jos interventioon edellä mainittuna aikana tarjotut määrät ylittävät 70 000 tonnia vuonna 2004, 60 000 tonnia vuonna 2005, 50 000 tonnia vuonna 2006, 40 000 tonnia vuonna 2007 ja 30 000 tonnia vuonna 2008 ja sen jälkeen, komissio voi keskeyttää voin interventio-ostot.

Tässä tapauksessa interventioelimet voivat toteuttaa oston pysyvänä tarjouskilpailuna myöhemmin määritettävien vaatimusten mukaisesti.

Jos voin markkinahinnat nousevat kyseessä olevissa jäsenvaltioissa viiteajanjaksona vähintään 92 prosenttiin interventiohinnasta, komissio keskeyttää ostot.”

4) Korvataan 14 artiklan 3 kohta seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003.

”3. Täysmaidon osalta yhteisön tuki on:

- 23,24 euroa 100 kilogrammaa kohti 30 päivään kesäkuuta 2004,
- 21,69 euroa 100 kilogrammaa kohti 1 päivän heinäkuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välisenä aikana,
- 20,16 euroa 100 kilogrammaa kohti 1 päivän heinäkuuta 2005 ja 30 päivän kesäkuuta 2006 välisenä aikana,
- 18,61 euroa 100 kilogrammaa kohti 1 päivän heinäkuuta 2006 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana,
- 18,15 euroa 100 kilogrammaa kohti 1 päivästä heinäkuuta 2007.

Muiden maitotuotteiden osalta tuen määrä määritetään ottaen huomioon kyseisten tuotteiden sisältämät maidon ainesosat.”

5) Poistetaan 16—25 artikla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

1 artiklan 1 kohtaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä huhtikuuta 2004, 3 kohtaa 1 päivästä maaliskuuta 2004 ja 5 kohtaa 1 päivästä tammikuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ALEMANNO

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1788/2003,

annettu 29 päivänä syyskuuta 2003,

maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 856/84 ⁽²⁾ perustettiin 2 päivästä huhtikuuta 1984 alkaen mainitun alan lisämaksujärjestelmä. Järjestelmän soveltamista on pidennetty useaan otteeseen ennen kaikkea maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3950/92 ⁽³⁾, ja viimeksi sitä jatkettiin 31 päivään maaliskuuta 2008 saakka maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 muuttamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1256/1999 ⁽⁴⁾.
- (2) Jotta saatua kokemusta voitaisiin hyödyntää ja järjestelmää yksinkertaistaa ja selkeyttää, asetus (ETY) N:o 3950/92 olisi kumottava ja pidennetyn järjestelmän hallinnointisäännöt järjesteltävä uudelleen ja niitä olisi selkeytettävä.
- (3) Järjestelmän päätarkoituksena on vähentää maidon ja maitotuotteiden kysynnän ja tarjonnan välistä epätasapainoa ja siitä johtuvaa rakenteellista ylijäämää ja siten tasapainottaa markkinoita. Tästä syystä olisi säädettävä järjestelmän pidentämisestä seitsemällä peräkkäisellä kahdentoista kuukauden pituisella jaksolla 1 päivästä huhtikuuta 2008 alkaen. Nämä jaksot lisätään asetuksessa (EY) N:o 3950/92 säädettyihin jaksoihin.
- (4) Vuonna 1984 käyttöön otettu menetelmä, jonka mukaan suoraan kulutukseen kerätyistä tai myydyistä tietyn takuukynnyksen ylittävistä maitomääristä peritään maksu, olisi säilytettävä. Tämä takuukynnys vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle maitorasvan viitepitoisuutta koskevana taattuna kokonaisuutena.
- (5) Maksu olisi vahvistettava varoittavalle tasolle, ja jäsenvaltioiden olisi suoritettava se heti, kun kansallinen viitemäärä ylittyy. Tämän jälkeen kyseessä olevan jäsenvaltion olisi jaettava maksuvelvoite sellaisten tuottajien kesken, joiden vuoksi ylitys on tapahtunut. Nämä tuottajat ovat maksuvelvollisia jäsenvaltiolle osuutensa maksusta, joka johtuu yksinomaan siitä, että he ovat ylittäneet käytettävissä olevan määränsä.
- (6) Jäsenvaltioiden olisi suoritettava Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastolle niiden kansallisen viitemäärän ylittävää osuutta vastaava maksu vähennettynä kiinteällä 1 prosentin suuruisella määrällä, jotta otetaan huomioon konkurssitapaukset tai tiettyjen tuottajien lopullinen kyvyttömyys suorittaa osuutensa maksusta.
- (7) Jäsenvaltioilla olisi oltava tietty määräaika, jotta ne voivat jakaa maksettavan maksun tuottajien kesken ja suorittaa sen EMOTR:n tukiosastolle. Jos jäsenvaltiot eivät kykene noudattamaan tätä määräaika, on huolehdittava siitä, että EMOTR:n tukiosastolla on käytettävänä maksettavia määriä, siten, että nämä määrät vähennetään jäsenvaltioille kuukausittain suoritettavista maksuista. Tällöin on poikettava talousarvion kurinalaisuudesta 26 päivänä syyskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2040/2000 ⁽⁵⁾ 14 artiklassa tarkoitettua menettelyä.
- (8) Asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tehdään ero toimitusten ja suoramyynnin välillä. Saadun kokemuksen mukaan hallinnointia olisi yksinkertaistettava rajoittamalla toimitukset koskemaan vain täysmaitoa eikä mitään muita maitoituotteita. Näin ollen suoramyyniin olisi vastedes sisällytettävä maidon kaupan pitäminen ja siirtäminen suoraan kuluttajille sekä muiden maitotuotteiden kaupan pitäminen ja siirtäminen kokonaisuudessaan.
- (9) Tilakohtaisten toimitusten viitemäärien yhteydessä olisi ilmoitettava edustava rasvapitoisuus, joka määritellään nykyisten ja muutettavissa olevien arvojen mukaisesti myöhemmin vahvistettavia sääntöjä noudattaen. Olisi vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan, että tilakohtaisten edustavien rasvapitoisuuksien painotetun keskiarvon ja rasvapitoisuuden kansallisen viitearvon ero säilyy mahdollisimman pienenä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 90, 1.4.1984, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2018/2002 (EYVL L 313, 16.11.2002, s. 3).

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 73.

⁽⁵⁾ EYVL L 244, 29.9.2000, s. 27.

- (10) Olisi säädettävä yksinkertaistetusta jakomenettelystä tilakohtaisten viitemäärien jakamiseksi toimitusten ja suoramyyntien välillä sekä siitä, että komissiolle ilmoitetaan tämän jaon tekemiseen ja maksun laskemiseen tarvittavat tiedot. Tällainen jako olisi tehtävä niiden viitemäärien perusteella, jotka tuottajilla on käytettäväänään 1 päivänä huhtikuuta 2003 alkavan kahdentoista kuukauden jakson aikana. Jäsenvaltioiden tuottajille jakamien määrien summa ei saisi ylittää kansallisia viitemääriä. Kansalliset viitemäärät vahvistetaan yhdeksitoista jaksoksi 1 päivästä huhtikuuta 2004 alkaen ja niissä otetaan huomioon aikaisempaan järjestelmään sisältyvät tekijät.
- (11) On syytä määrittää tapa, jolla maidon rasvapitoisuus otetaan huomioon toimitettujen määrien lopullista tiliystä tehtäessä. Olisi painotettava, että toimitetun maidon rasvapitoisuuden tarkistaminen alaspäin tai maidon erottaminen eri ainesosiin ei missään tapauksessa saa johtaa siihen, että maksua ei suoriteta sen maitomäärän osalta, joka ylittää jäsenvaltion taatun kokonaismäärän. Näiden määrien vähäisyyden vuoksi ei rasvapitoisuutta ole tarpeen ottaa huomioon, kun kyseessä on suoramyynti.
- (12) Järjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi olisi säädettävä, että tuottajien maksuosuuden perivät ostajat, jotka pystyvät parhaiten toteuttamaan tarvittavat toimet ja joille olisi tämän vuoksi tarjottava keinot varmistaa maksuosuuden periminen. Sitä vastoin jäsenvaltion maksusta liikaa peritty määrä olisi säädettävä käytettäväksi kansallisten rakenneohjelmien rahoittamiseen ja/tai tiettyyn luokkaan kuuluville tai poikkeustilanteessa oleville tuottajille myönnettäviin maksun palautuksiin. Jos jäsenvaltion ei kuitenkaan tarvitse suorittaa maksua, mahdollisesti perityt ennakot palautetaan.
- (13) Kokemus on osoittanut, että nykyisen järjestelmän täytäntöönpano edellyttää kansallista varantoa, josta voidaan puolueettomien perusteiden mukaan jakaa lisämääriä tuottajille tai toimintansa aloittaville uusille tuottajille ja jota kasvatetaan kaikilla määrillä, joita jostakin syystä ei jaeta tai ei enää jaeta tilakohtaisesti. Jotta jäsenvaltiot voisivat varautua puolueettomien perusteiden määriteltyihin erityistilanteisiin, niille olisi annettava lupa kasvattaa myös kansallista varantoaan, erityisesti vähentämällä kaikkia viitemääriä kautta linjan tai näiden määrien lopullisia siirtoja.
- (14) Järjestelmän hallinnoinnin riittävän joustavuuden varmistamiseksi olisi jäsenvaltioille myönnettävä lupa jakaa uudelleen käyttämättömät viitemäärät jakson lopussa joko jäsenvaltiokohtaisesti tai ostajien välillä.
- (15) Jos tuottajat eivät käytä koko viitemääräänsä, tämä saattaa estää maidontuotannon moitteettoman kehityksen. Tämän ongelman estämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, että jos tuotantoa ei harjoiteta tai viitemääriä käytetään erittäin vähän merkittävän ajanjakson aikana, käyttämättömät viitemäärät siirretään kansalliseen varantoon, josta ne jaetaan muille tuottajille. On kuitenkin tarpeen säätää tapauksista, joissa väliaikaisesti tuotannon harjoittamisesta estyneet tuottajat haluavat jatkaa tuotantoaan.
- (16) Osittaiset tilakohtaisten viitemäärien väliaikaiset siirrot jäsenvaltioissa, joissa ne sallitaan, ovat parantaneet järjestelmän toimintaa. Tämän järjestelmän täytäntöönpanon ei tulisi haitata rakenteellista kehitystä ja mukautusta, eikä siitä johtuvia hallinnollisia ongelmia tulisi aliarvioida eikä myöskään tulisi sallia, että toiminnasta luopuneet entiset tuottajat säilyttävät kiintiönsä pidempään kuin on välttämätöntä kiintiön siirtämiseksi aktiiviselle tuottajalle.
- (17) Järjestelmän perustamisen yhteydessä vuonna 1984 vahvistettiin periaate, jonka mukaan tilakohtainen viitemäärä siirretään maan ohella ostajalle, vuokralaiselle tai perilliselle silloin, kun tila myydään, vuokrataan tai kun se siirtyy perintönä. Tätä periaatetta ei ole syytä muuttaa. Olisi kuitenkin annettava kansalliset säännökset osapuolten oikeutettujen etujen turvaamiseksi kaikissa siirtotapauksissa, jos osapuolten välillä ei vallitse yhteisymmärrystä.
- (18) Maidontuotannon rakenneuudistuksen jatkamiseksi ja ympäristön tilan parantamiseksi olisi säädettävä eräistä poikkeuksista periaatteeseen, jonka mukaan viitemäärät ovat tilasidonnaisia, ja myönnettävä jäsenvaltioille lupa toteuttaa edelleen kansallisia tai alueellisia rakenneuudistusohjelmia. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava järjestää viitemäärien siirto muulla tavalla kuin tuottajien välisinä yksittäisinä toimina.
- (19) Jäsenvaltioille olisi sallittava kansallisen varannon kasvattaminen tarvittaessa osalla siirretyistä määristä viitemäärien erilaisten siirtotapojen mukaan ja puolueettomien perusteiden.
- (20) Lisämaksujärjestelmästä saadun kokemuksen perusteella viitemäärien siirto käyttämällä sellaisia oikeudellisia toimia, esimerkiksi vuokrausta, jotka eivät välttämättä johda kyseisten viitemäärien pysyvään myöntämiseen vastaanottajalle, voi olla tuotantorakenteiden paranta-

mista haittaava ylimääräinen kustannustekijä maidontuotannossa. Jotta viitemäärien merkitys maito- ja maitotuotteiden markkinoita säätelevänä tekijänä vahvistuisi, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää vuokrauksen tai vastaavien oikeudellisten toimien kautta kansalliseen varantoon uudelleen jakamista varten siirrettyjä viitemääriä puolueettomin perustein aktiivisille tuottajille, erityisesti niille, jotka ovat käyttäneet niitä aikaisemmin. Lisäksi jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus järjestää viitemäärien siirto muulla tavalla kuin tuottajien välisinä yksittäisinä toimina.

- (21) Tuotantovälineiden hinnannousun tai epätasa-arvoisen kohtelun välttämiseksi olisi korostettava, että kaikki kiintiöiden haltijoille oston tai siirron yhteydessä maksettavat julkiset rahoitustuet ovat kiellettyjä.
- (22) Tässä asetuksessa säädetyn maksun päätarkoituksena on säännöstellä ja tasapainottaa maitotuotemarkkinoita. Tämän vuoksi tästä maksusta saatava tuotto olisi käytettävä maitoalan kulujen rahoittamiseen.
- (23) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi toteutettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ nojalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Kaupan pidettävistä lehmänmaidosta ja muista maitotuotteista peritään yhdentoista 1 päivänä huhtikuuta 2004 alkavan peräkkäisen kahdentoista kuukauden jakson, jäljempänä 'kahdentoista kuukauden jakso', aikana kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson aikana maksu, jäljempänä 'maksu', kun niiden määrät ylittävät liitteessä I vahvistetut kansalliset viitemäärät.

2. Nämä määrät jaetaan tuottajien kesken 6 artiklan säännösten mukaisesti tekemällä ero toimitusten ja suoramyynnin välillä sellaisina kuin ne määritellään 5 artiklassa. Kansallisen viitemäärän ylittäminen ja siitä seuraava maksu määritellään kansallisella tasolla kussakin jäsenvaltiossa 3 luvun mukaisesti eriteltynä toimitusten ja suoramyynnin osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Liitteessä I esitetyt kansalliset viitetasot vahvistetaan, jollei markkinoiden yleistilanteen vuoksi mahdollisesti tehtävästä tarkistuksesta ja tietyissä jäsenvaltioissa vallitsevista erityisolosuhteista muuta johdu.

2 artikla

Maksu

Maksuksi vahvistetaan 100 maitokiloa kohti 33,27 euroa kaudeksi 2004—2005, 30,91 euroa kaudeksi 2005—2006, 28,54 euroa kaudeksi 2006—2007 ja 27,83 euroa kaudelle 2007—2008 ja sitä seuraaville kausille.

3 artikla

Maksun suorittaminen

1. Jäsenvaltioiden on suoritettava yhteisölle maksu liitteessä I vahvistetun ja kansallisella tasolla erikseen toimitusten ja suoramyynnin osalta määritellyn kansallisen viitemäärän ylityksestä johtuva maksu. Ne suorittavat maksusta 99 prosenttia Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastolle (EMOTR) ennen kyseessä olevaa kahdentoista kuukauden jaksoa seuraavaa 1 päivää lokakuuta.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua maksua ei ole suoritettu määräaikaan mennessä, komissio vähentää Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastokomiteaa kuultuaan suorittamatta jäänyttä maksua vastaavan summan kuukausittaisista ennakkomaksuista asianomaisen jäsenvaltion maksamien menojen perusteella yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽²⁾ 5 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Ennen kuin komissio tekee päätöksensä, se ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle, jonka on ilmoitettava kantansa viikon kuluessa. Asetuksen (EY) N:o 2040/2000 artiklan 14 säännöksiä ei sovelleta.

3. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4 artikla

Tuottajien maksuosuus

Maksu jaetaan kokonaisuudessaan 10 ja 12 artiklan mukaisesti niiden tuottajien kesken, joiden vuoksi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansallisten viitemäärien on kulloinkin ylitytty.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

Tuottajien on maksettava jäsenvaltioille maksuosuutensa, joka on laskettu 3 luvun mukaisesti, yksinomaan sen vuoksi, että he ovat ylittäneet käytettävissä olevat viitemäärensä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 artiklan 3 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan soveltamista.

5 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'maidolla' yhdestä tai useammasta lehmästä lypsettyä tuotetta;
- b) 'muilla maitotuotteilla' muita maitotuotteita kuin maitoa, erityisesti rasvatonta maitoa, kermaa, voita, jogurttia ja juustoa; nämä muunnetaan tarvittaessa maitoekvivalentiksi soveltamalla niihin 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettuja kertoimia;
- c) 'tuottajalla' yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä ja tukijärjestelmiä tiettyjen peltokasvien viljelijöille koskevista yhteisistä säännöistä 29 päivänä syyskuuta annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ⁽¹⁾ 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä viljelijää, jonka tila sijaitsee jonkin jäsenvaltion maantieteellisellä alueella ja joka tuottaa ja pitää kaupan maitoa tai joka valmistautuu harjoittamaan tällaista toimintaa hyvin pian;
- d) 'tilalla' asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan b alakohdassa määriteltyä tilaa;
- e) 'ostajalla' yritystä tai ryhmittymää, joka ostaa maitoa tuottajalta:
- kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttäkseen ja jalostaakseen maitoa tai maitotuotteita myös toimeksiantona,
 - myydäkseen sen yhdelle tai useammalle maitoa tai maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.
- Ostajana pidetään kuitenkin samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevien ostajien ryhmittymää, joka tekee jäsentensä lukuun maksun suorittamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia. Tämän alakohdan ensimmäistä virkettä sovellettaessa Kreikkaa pidetään yhtenä maantieteellisenä alueena, ja se voi pitää julkista toimielintä edellä tarkoitettuna ostajaryhmittymänä;
- f) 'toimituksella' kaikkia tuottajan suorittamia maidon, ei kuitenkaan muiden maitotuotteiden, toimituksia ostajalle riip-

pumatta siitä, hoitaako kuljetuksen tuottaja, ostaja, nämä tuotteet käsittelevä tai jalostava yritys taikka jokin kolmas osapuoli;

- g) 'suoramyyynnillä' tuottajan suorittamaa maidon myyntiä tai siirtoa suoraan kuluttajalle sekä tuottajan suorittamaa muiden maitotuotteiden myyntiä tai siirtoa. Komissio voi 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja f alakohdassa esitettyä toimituksen määritelmää noudattaen mukauttaa suoramyyntiin määritelmää erityisesti sen varmistamiseksi, että mikään kaupan pidettävä maito- tai maitotuotemäärä ei jää maksujärjestelmän ulkopuolelle;
- h) 'pitämisellä kaupan' maidon toimittamista taikka maidon tai muiden maitotuotteiden suoramyyntiä;
- i) 'kansallisella viitemäärällä' kullekin jäsenvaltiolle liitteessä I vahvistettua viitemäärää;
- j) 'tilakohtaisilla viitemäärillä' tuottajien viitemääriä kunkin kahdentoista kuukauden jakson 1 päivänä huhtikuuta;
- k) 'käytettävissä olevilla viitemäärillä' tuottajien 31 päivänä maaliskuuta käytettävissä olevia viitemääriä sen kahdentoista kuukauden jakson aikana, jolle maksu on laskettu, kaikki kyseisen kahdentoista kuukauden jakson aikana tehdyt, tässä asetuksessa säädetyt siirrot, myynnit, muunnokset ja väliaikaiset uudelleenjaot huomioon ottaen.

2 LUKU

VIITEMÄÄRIEN JAKO

6 artikla

Tilakohtaiset viitemäärät

1. Jäsenvaltioiden on ennen 1 päivää kesäkuuta 2004 vahvistettava tuottajien tilakohtaiset viitemäärät asetuksen (ETY) N:o 3950/92 4 artiklan soveltamiseksi myönnettyjen tilakohtaisten viitemäärien perusteella 1 päivänä huhtikuuta 2003 alkavan kahdentoista kuukauden jakson osalta.
2. Tuottajalla voi olla käytössään yksi tai kaksi tilakohtaista viitemäärää, joista toinen on toimituksia ja toinen suoramyyntiä varten. Ainoastaan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi muuntaa tuottajan viitemäärien välistä jakoa tuottajan perustellusta pyynnöstä.
3. Jos tuottajalla on kaksi viitemäärää, tuottajalle mahdollisesti lankeava maksuosuus lasketaan erikseen kummankin viitemäärän osalta.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

4. Korvauksena suomalaisille SLOM-tuottajille Suomen 1 artiklassa tarkoitettu toimitusten kansallinen viitemäärä voidaan korottaa 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti enintään 200 000 tonnilla. Tämä yhteisön lainsäädännön mukaisesti jaettava varanto on käytettävä yksinomaan sellaisten tuottajien hyväksi, joiden kohdalla liittyminen vaikuttaa haitallisesti oikeuteen aloittaa tuotanto uudelleen.

5. Jäljempänä 14 artiklassa tarkoitetun kansallisen varannon täydentämiseksi mahdollisesti tehdyt vähennykset huomioon ottaen tilakohtaisia viitemääriä mukautetaan tarvittaessa kunkin kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson osalta, jotta tilakohtaisten toimitusten viitemäärien summa ja tilakohtaisten suoramyynnin viitemäärien summa ei missään jäsenvaltiossa ylitä 8 artiklan mukaisesti vahvistettua vastaavaa kansallista viitemäärää.

7 artikla

Kansallisessa varannossa olevien määrien jako

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joiden mukaisesti 14 artiklassa säädettyssä kansallisessa varannossa olevat määrät voidaan jakaa tuottajille joko kokonaisuudessaan tai osittain komissiolle ilmoitettujen puolueettomien perusteiden perusteella.

3 LUKU

MAKSUN LASKEMINEN

8 artikla

Viitemäärien hallinnointi

1. Komissio mukauttaa 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen kansallisten viitemäärien jakoa toimitusten ja suoramyynnin välillä kunkin jäsenvaltion ja kunkin kauden osalta ennen kyseisen kauden loppua ottaen huomioon tuottajien esittämät pyynnöt tilakohtaisten toimitusten ja suoramyynnin viitemäärien keskinäisestä muuntamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain ennen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vahvistettavia päivämääriä ja mainitun menettelyn mukaisesti vahvistettavia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen tiedot, joita tarvitaan:

- a) 1 kohdassa tarkoitettuun mukautukseen;
- b) kunkin jäsenvaltion suorittaman maksun laskemiseen.

9 artikla

Rasvapitoisuus

1. Kullekin tuottajalle, jolla on tilakohtainen toimitusten viitemäärä, osoitetaan tätä määrää varten viiterasvapitoisuus.

2. Tuottajille 31 päivänä maaliskuuta 2004 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen viitemäärien osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rasvapitoisuus vastaa kyseisen määrän viiterasvapitoisuutta mainittuna päivänä.

3. Tätä rasvapitoisuutta muutetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vahvistettavia sääntöjä noudattaen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen muunnosten yhteydessä ja viitemääriä hankittaessa tai siirrettäessä tai väliaikaisten siirtojen yhteydessä.

4. Uusien tuottajien osalta, joilla on kansallisesta varannosta peräisin oleva tilakohtainen kaikkien toimitusten viitemäärä, rasvapitoisuus määritellään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti hyväksyttäviä sääntöjä noudattaen.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tilakohtaista viiterasvapitoisuutta mukautetaan tarvittaessa tämän asetuksen tullessa voimaan ja sen jälkeen aina tarvittaessa kahdentoista kuukauden jakson alussa, jotta jäsenvaltion tilakohtaisten viiterasvapitoisuuksien painotettu keskiarvo ei ylitä yli 0,1 grammalla kiloa kohden liitteessä II vahvistettua viiterasvapitoisuutta.

10 artikla

Toimituksista perittävä maksu

1. Maksun lopullista tilittämistä varten kunkin tuottajan toimitettavia määriä lisätään tai vähennetään kertoimia käyttäen ja 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetuina ehdoin todellisen rasvapitoisuuden ja viiterasvapitoisuuden mahdollisen eron huomioon ottamiseksi.

2. Jos 1 kohdan mukaisesti oikaistujen toimitusten summa on kansallisella tasolla pienempi kuin tosiasialliset toimitukset, maksu lasketaan tosiasiallisten toimitusten perusteella. Tässä tapauksessa kutakin alaspäin tehtävää oikaisua vähennetään suhteellisesti siten, että oikaistujen toimitusten summa vastaa tosiasiallisia toimituksia.

Jos 1 kohdan mukaisesti oikaistujen toimitusten summa on suurempi kuin tosiasialliset toimitukset, maksu lasketaan oikaistujen toimitusten perusteella.

3. Kunkin tuottajan maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä mahdollisen uudelleenjakamisen jälkeen joko suhteessa kunkin tuottajan tilakohtaisiin viitemääriin tai jäsenval-

tioiden vahvistamin puolueettomin perustein toimituksiin varatun kansallisen viitemäärän käyttämättömistä osasta:

- a) joko jäsenvaltiokohtaisesti sen määrän perusteella, kuinka paljon kunkin tuottajan viitemäärä on ylittynyt,
- b) tai ensin ostajakohtaisesti ja tämän jälkeen tarvittaessa jäsenvaltiokohtaisesti.

11 artikla

Ostajien rooli

1. Ostajat vastaavat maksuosuuden perimisestä asianomaisilta tuottajilta ja maksavat maksosuudet jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ennen 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettua määräaika ja siinä vahvistettua menettelyä noudattaen maksuosuusmäärän, jonka ostaja vähentää ylityksen aiheuttaneille tuottajille maksetusta maidon hinnasta tai jonka ostaja perii muulla asianmukaisella tavalla.

2. Jos yksi ostaja korvaa yhden tai useamman ostajan joko kokonaan tai osittain, kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson loppuajan osalta otetaan huomioon tuottajien käytävissä olevat viitemäärät sen jälkeen, kun niistä on vähennetty jo toimitetut määrät ja niiden rasvapitoisuus on otettu huomioon. Näitä säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun tuottaja siirtyy yhdeltä ostajalta toiselle.

3. Jos tuottajan toimittamat määrät ylittävät viitekauden aikana kyseisen tuottajan viitemäärän, jäsenvaltio voi päättää, että ostaja vähentää osa maidon hinnasta kaikkien sellaisten kyseisen tuottajan toimitusten osalta, jotka ylittävät tuottajan viitemäärän, tuottajan maksuosuuteen kohdistuvana ennakkona jäsenvaltion määrittämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltio voi antaa erityissäännöksiä, jotka mahdollistavat sen, että ostajat voivat vähentää ennakon, jos tuottajat toimittavat useille ostajille.

12 artikla

Suoramyyntistä perittävä maksu

1. Kun kyseessä on suoramyynti, kunkin tuottajan maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä sopivalla alueellisella tai kansallisella tasolla sen jälkeen kun suoramyyntiin varatun kansallisen viitemäärän käyttämätön osa on jaettu uudelleen tai jätetty jakamatta.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava myydyin tai luovutetun tai myytyjen tai luovutettujen maitotuotteiden valmistamiseen käytetyn maidon kokonaismäärästä maksettavan tuottajien maksuosuuden laskuperusta 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistettuja perusteita käyttäen.

3. Maidon rasvapitoisuuden tarkistamisia ei oteta huomioon maksun lopullisen tilityksen tekemisessä.

4. Jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle suoritettavaa maksua koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja maksun maksupäivä vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

4 LUKU

MAKSUN HALLINNOINTI

13 artikla

Liikaa maksetut tai maksamattomat määrät

1. Jos maksu on suoritettava ja tuottajilta peritty maksuosuus on suurempi kuin kyseinen maksu toimitusten ja suoramyyntien osalta, jäsenvaltio voi:

- a) käyttää ylijäämän kokonaan tai osittain 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseen ja/tai
- b) jakaa sen kokonaan tai osittain tuottajille, jotka kuuluvat sellaisiin etuoikeutettuihin luokkiin, jotka jäsenvaltio on ottanut käyttöön 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavien puolueettomien perusteiden ja määräaikojen mukaisesti, tai sellaisille tuottajille, jotka ovat joutuneet poikkeukselliseen tilanteeseen tähän järjestelmään liittymättömän kansallisen säännöksen vuoksi.

2. Jos maksua ei tarvitse suorittaa, ostajien tai jäsenvaltion mahdollisesti perimät ennakat palautetaan viimeistään seuraavan kahdentoista kuukauden jakson lopussa.

3. Jos ostaja ei ole noudattanut velvoitetta periä tuottajien maksuosuus 11 artiklan mukaisesti, jäsenvaltio voi periä maksamattomat määrät suoraan tuottajalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta seuraamuksia, joita se voi soveltaa sääntöjä rikkooneeseen ostajaan.

4. Jos tuottaja tai ostaja ei noudata maksupäivää, tapauksen mukaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavat viivästyskorot on maksettava jäsenvaltiolle.

14 artikla

Kansalliset varannot

1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava kansallinen varanto liitteessä I vahvistetuille määrille ennen kaikkea 7 artiklassa säädettyjä jakoja varten. Kansallista varantoa täydennetään tapauskohtaisesti ottamalla takaisin 15 artiklassa tarkoitetut määrät, vähentämällä 19 artiklassa tarkoitetut siirrot tai kaikista tilakohtaisista viitemääristä tehtävillä tasavähennyksillä. Kyseiset määrät säilyttävät alkuperäisen käyttötarkoituksensa, joka on "toimitukset" tai "suoramyynti".

2. Mahdolliset jäsenvaltiolle myönnettyt lisäviitemäärät sisällytetään välittömästi kansalliseen varantoon ja jaetaan toimitusten ja suoramyynnin kesken ennakoitavissa olevien tarpeiden mukaisesti.

3. Kansallisessa varannossa olevilla määrillä ei ole viiterasvapitoisuutta.

15 artikla

Toiminnan harjoittamatta jättäminen

1. Kun tilakohtaisia viitemääriä hallussaan pitävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei enää täytä kahdentoista kuukauden jakson aikana 5 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, nämä määrät on siirrettävä kansalliseen varantoon viimeistään seuraavan kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta, paitsi jos henkilö ryhtyy uudelleen 5 artiklan c alakohdan mukaiseksi tuottajaksi ennen edellä mainittua määräpäivää.

Jos tällainen henkilö ryhtyy uudelleen tuottajaksi viimeistään määrien poistamista seuraavan toisen kahdentoista kuukauden jakson lopussa, hänelle palautetaan häneltä otettu tilakohtainen viitemäärä kokonaan tai osittain viimeistään hakupäivää seuraavana 1 päivänä huhtikuuta.

2. Jos tuottajat eivät pidä maitoa tai muita maitotuotteita kaupan vähintään 70:ää prosenttia tilakohtaisesta viitemäärästään yhden kahdentoista kuukauden jakson aikana, jäsenvaltiot voivat päättää, onko syytä siirtää käyttämätön viitemäärä tai osa siitä kansalliseen varantoon ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

Jäsenvaltiot vahvistavat edellytykset, joilla viitemäärä jaetaan uudelleen kyseisille tuottajille siinä tapauksessa, että he ryhtyvät uudelleen pitämään maitoa kaupan.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseessä on ylivoimainen este ja jos kyseisten tuottajien tuotantokyvyn väliaikaiseen muutokseen on toimivaltaisen viranomaisen toteama perusteltu syy.

16 artikla

Väliaikaiset siirrot

1. Jäsenvaltioiden on kunkin kahdentoista kuukauden jakson loppuun mennessä sallittava, että kyseessä olevan ajanjakson aikana tuottajat siirtävät väliaikaisesti osan niistä tilakohtaisista viitemääristä, jotka ovat niiden käytössä mutta joita ne eivät aio käyttää.

Jäsenvaltiot voivat säännellä siirtotoimia tuottajaluokkien tai maidontuotantorakenteiden perusteella, rajoittaa ne koskemaan ainoastaan ostajia tai rajoittaa ne alueiden sisäisiksi, sallia 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kaikkien viitemäärien siirtämisen sekä määrittää, missä määrin siirtäjä voi uusia siirtotoimet.

2. Kukin jäsenvaltio voi päättää olla panematta 1 kohtaa täytäntöön toisen tai molempien seuraavien tekijöiden perusteella:

- a) tarve helpottaa rakenteellista kehitystä ja rakenteellisia mukautuksia,
- b) pakottava hallinnollinen tarve.

17 artikla

Viitemäärien siirrot maa-alueiden mukana

1. Tilakohtaiset viitemäärät siirtyvät tilan mukana sen haltuunsa ottavalle tuottajalle, kun tila myydään, vuokrataan tai se siirtyy perintönä, ennakkoperintönä tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka jäsenvaltio määrittää ottaen huomioon maidontuotantoon käytettävän pinta-alan tai muut puolueettomat perusteet ja soveltuvin osin osapuolten välisen sopimuksen. Se osa viitemäärästä, jota tarvittaessa ei siirretä tilan mukana, lisätään kansalliseen varantoon.

2. Jos viitemäärät on siirretty tai siirretään 1 kohdan mukaisesti maanvuokrauksella tai oikeudellisia vaikutuksia sisältävällä tavalla, jäsenvaltioiden on päätettävä objektiivisin perustein ja jotta viitemäärät jaetaan yksinomaan tuottajille, että viitemäärää ei siirretä tilan mukana.

3. Kun maa-alue siirretään julkisille viranomaisille ja/tai kun julkinen etu niin vaatii tai kun siirto tapahtuu muista kuin maatalouteen perustuvista syistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavat toimenpiteet toteutetaan osapuolten oikeutettujen etujen turvaamiseksi ja ennen kaikkea maa-alueesta luopuvien tuottajien maidontuotannon jatkamisen mahdollistamiseksi niiden niin halutessa.

4. Jos maanvuokraussopimus päättyy ilman, että sen jatkaminen on mahdollista vastaavilla edellytyksillä, tai tilanteissa, joilla on vastaavanlaisia oikeudellisia vaikutuksia, ja jos osapuolet eivät pääse keskenään sopimukseen, kyseiset tilakohtaiset viitemäärät siirretään osittain tai kokonaan määrät haltuunsa ottavalle tuottajalle sellaisia yksityiskohtaisia säännöksiä noudattaen, jotka jäsenvaltio on antanut tai jotka se antaa osapuolten oikeutetut edut huomioon ottaen.

18 artikla

Erityiset siirtotoimenpiteet

1. Jotta maidontuotannon rakenneuudistus voitaisiin toteuttaa moitteettomasti tai jotta ympäristöä voitaisiin parantaa, jäsenvaltiot voivat sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka ne antavat ottaen huomioon osapuolten oikeutetut edut,

a) myöntää tuottajille, jotka sitoutuvat lopettamaan pysyvästi maidontuotantonsa kokonaan tai osittain, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä maksettavan korvauksen ja siirtää näin vapautuneet tilakohtaiset viitemäärät kansalliseen varantoon;

b) määrittää puolueettomin perustein edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen tai sen nimeämä toimielin voi myöntää tuottajille maksua vastaan 12 kuukauden jakson alussa tilakohtaiset viitemäärät, jotka ovat vapautuneet lopullisesti muilta tuottajilta edellisen 12 kuukauden jakson päättyessä edellä mainitun maksun suuruista, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä suoritettua korvausta vastaan,

c) keskittää ja valvoa ilman maa-alueita tapahtuvia viitemäärien siirtoja,

d) säätää, että jos maa-alueesta luopuva tuottaja haluaa jatkaa maidontuotantoa, tuottajalle annetaan käyttöön kyseessä oleva tilakohtainen viitemäärä silloin, kun maa-alue on siirretty ympäristön parantamiseksi,

e) määrittää puolueettomin perustein alueet ja keräilyvyöhykkeet, joilla sallitaan viitemäärien lopulliset siirrot ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä, maidontuotannon rakenteen parantamiseksi,

f) sallia tuottajan toimivaltaiselle viranomaiselle tai sen nimitämälle toimielimelle kohdistamasta pyynnöstä viitemäärien lopullisen siirron ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä ja päinvastoin maidontuotannon rakenteen parantamiseksi tilalla tai tuotannon laajaperäistämisen edistämiseksi.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, voidaan panna täytäntöön kansallisella tasolla, sopivalla alueellisella tasolla tai erityisillä keräilyvyöhykkeillä.

19 artikla

Viitemäärien siirroista tehtävä vähennys

1. Jäsenvaltiot voivat 17 ja 18 artiklassa tarkoitettujen siirtojen yhteydessä vähentää objektiivisin perustein osan tilakohtaisesta viitemäärästä kansalliseen varantoon.

2. Jos viitemäärä on siirretty tai siirretään 17 ja 18 artiklan mukaisesti sitä vastaavan maa-alueen mukana tai ilman maa-alueita maanvuokrauksella tai oikeudellisilta vaikutuksiltaan vastaavalla tavalla, jäsenvaltioiden on päätettävä objektiivisin perustein, ja jotta viitemäärät jaetaan yksinomaan tuottajille, palautuuko siirretty viitemäärä kokonaan tai osittain kansalliseen varantoon, ja millä ehdoilla se tapahtuu.

20 artikla

Tuet viitemäärien hankkimiseen

Mikään julkinen viranomainen ei saa myöntää kiintiöiden hankintaan suoraan liittyvää rahoitustukea viitemäärien myyntiin, siirtoon tai jakoon tämän asetuksen mukaisesti.

21 artikla

Hyväksyntä

Ostajan asema edellyttää jäsenvaltion 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja perusteita noudattaen myöntämää ennakkohyväksyntää.

Ehdot, jotka tuottajien on täytettävä suoramyynnin yhteydessä, ja tiedot, jotka heidän on tällöin toimitettava, vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Maksun käyttö

Maksua pidetään maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseen tarkoitettuihin tukitoimiin kuuluvana, ja se käytetään maitoalan menojen rahoittamiseen.

23 artikla

Hallintokomitea

1. Komissiota avustaa maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾ artiklalla 41 perustettu maidon ja maitotuotteiden hallintokomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Soveltamissäännöt

Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2003.

25 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3950/92 1 päivästä huhtikuuta 2004.

Viittauksia kumottuun asetuksen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Jos siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen tässä asetuksessa järjestelmään säädettyjen muutosten täytäntöönpanemisen helpottamiseksi, ne annetaan 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2004 lukuun ottamatta 6 ja 24 artiklaa, joita sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä lähtien.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. ALEMANN

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

LIITE I

VIITEMÄÄRÄT

a) Jakso 2004/05

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 310 431,000
Tanska	4 455 348,000
Saksa	27 864 816,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 235 798,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Alankomaat	11 074 692,000
Itävalta	2 749 401,000
Portugali	1 870 461,000
Suomi	2 407 003,324
Ruotsi	3 303 000,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 609 747,000

c) Jakso 2006/07

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 326 983,000
Tanska	4 477 624,000
Saksa	28 004 140,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 356 977,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	270 394,000
Alankomaat	11 130 066,000
Itävalta	2 763 148,000
Portugali	1 929 824,000
Suomi	2 419 025,324
Ruotsi	3 319 515,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 682 697,000

b) Jakso 2005/06

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 310 431,000
Tanska	4 455 348,000
Saksa	27 864 816,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 235 798,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	269 049,000
Alankomaat	11 074 692,000
Itävalta	2 749 401,000
Portugali (*)	1 920 461,000
Suomi	2 407 003,324
Ruotsi	3 303 000,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 609 747,000

d) Jakso 2007/08

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 343 535,000
Tanska	4 499 900,000
Saksa	28 143 464,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 478 156,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	271 739,000
Alankomaat	11 185 440,000
Itävalta	2 776 895,000
Portugali	1 939 187,000
Suomi	2 431 047,324
Ruotsi	3 336 030,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 755 647,000

(*) Yksinomaan Açoresin tuottajille myönnettävä 50 000 tonnin erityiskorotus.

e) Jaksot 2008/09—2014/15

Jäsenvaltio	Määrät (tonnia)
Belgia	3 360 087,000
Tanska	4 522 176,000
Saksa	28 282 788,000
Kreikka	820 513,000
Espanja	6 116 950,000
Ranska	24 599 335,000
Irlanti	5 395 764,000
Italia	10 530 060,000
Luxemburg	273 084,000
Alankomaat	11 240 814,000
Itävalta	2 790 642,000
Portugali	1 948 550,000
Suomi	2 443 069,324
Ruotsi	3 352 545,000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 828 597,000

LIITE II

VIITERASVAPITOISUUS

Jäsenvaltio	Viiterasvapitoisuus (g/kg)
Belgia	36,91
Tanska	43,68
Saksa	40,11
Kreikka	36,10
Espanja	36,37
Ranska	39,48
Irlanti	35,81
Italia	36,88
Luxemburg	39,17
Alankomaat	42,36
Itävalta	40,30
Portugali	37,30
Suomi	43,40
Ruotsi	43,40
Yhdistynyt kuningaskunta	39,70

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä asetus	Asetus (ETY) N:o 3950/92
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 alakohta
2 kohta	—
3 kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artikla	1 artiklan 2 alakohta
3 artikla	—
4 artikla	2 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
5 artikla	9 artikla
6 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	—
4 kohta	3 artiklan 2 kohta
5 kohta	4 artiklan 2 kohta
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artiklan 1 ja 2 kohta	—
3 kohta	2 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
11 artiklan 1 kohta	2 artiklan 2 kohdan 1 alakohta
2 kohta	2 artiklan 2 kohdan 2 alakohta
3 kohta	2 artiklan 2 kohdan 3 alakohta
12 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 ja 3 kohta	—
4 kohta	2 artiklan 3 kohta
13 artiklan 1 kohta	2 artiklan 4 kohta
2, 3 ja 4 kohta	—
14 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 alakohta
2 ja 3 kohta	—
15 artikla	5 artiklan 2 ja 3 alakohta
16 artikla	6 artikla
17 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
2 kohta	8 a artiklan b alakohta
3 ja 4 kohta	7 artiklan 1 kohdan 3 alakohta ja 3 kohta
18 artikla	8 artikla
19 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohdan 2 alakohta
2 kohta	8 a artiklan a alakohta

Tämä asetus	Asetus (ETY) N:o 3950/92
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	10 artikla
23 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 alakohta
2 ja 3 kohta	—
24 artikla	11 artiklan 1 alakohta
25 artikla	12 artikla
Liite I	Liite
Liite II	—
Liite III	—